

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 81

Izlazi subotom

Zagreb, 21. studenog 2009.

POSLEDNJI VOJSKOVODA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Josip Kokić

BOJKOTIRAJTE IZBORE!

dr. sc. Branimir Molak, dipl. inž.:

TKO JE I ZAŠTO PRODAO U BESCIJENJE INAU?

Ibrahim Pjanić branitelj Gračanice i utvrde Sokol (u Drugom svjetskom ratu)

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV
PRIDRUŽITE NAM SE!**

Naklada
30.000 primjeraka
Glasnik je besplatan

Prijaviti se možete na hitrozov hrvatska.uljudba@gmail.com

Pogled iz uredništva

- ČEKIĆEM PO GLAVI (1. dio) 3

Moj hrvatski dom

- RAMSKI GVARDIJAN PALI SVOJU CRKVU (4)..... 4

U žarištu

- OZNA I UDBA RADILE MIMO ZAKONA 5
- POVJERENSTVO "IUSTITIA ET PAX" HBK O NIJEKANJU KOMUNISTIČKIH ZLOČINA..... 7
- Zdravko Dizdar, Vladimir Geiger, Milan Pojić i Mate Rupić KNJIGA "PARTIZANSKA I KOMUNISTIČKA REPRESIJA I ZLOČINI U HRVATSKOJ 1944-1946." 8
- IZVJEŠĆE PREDSEDNIKA REPUBLIKE dr. FRANJE TUĐMANA O STANJU HRVATSKE DRŽAVE I NAČJE U 1995. GODINI, NA ZAJEDNIČKOJ SJEDNICI OBA DOMA HRVATSKOGA SABORA, 15. SJEČNJA 1996. * (2)..... 9
- Stjepan Marčetić: POSLJEDNJI VOJSKOVOĐA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (1) 14
- SOCIJALDEMOKRATSKA PARTIJA HRVATSKE 15
- SAVEZ KOMUNISTA HRVATSKE – STRANKA DEMOKRATSKIH PROMJENA (SKH-SDP)..... 15
- TITOVA KUĆA BAUK I ZA SDP 16
- Marko Francišković: USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, dr. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (35)..... 18
- Tomislav Nürnbergger: MITOVI ANTI-HRVATSKE POVJESTNICE (4)..... 19
- Harun Yahya: PODVALE TEORIJE EVOLUCIJE (4)..... 20
- Vladimir Biondić: PETNAEST MINUTA S ANTOM STARČEVIĆEM 21

Stajališta

- Josip Kokić: EU - TOPIONICA MALIH NARODA, ALI I NA PUTU IZUMIRANJA, JER NE POČIVA NA TEMELJIMA KRŠĆANSKIH NAČELA I NE PRIZNAJE KRŠĆANSKE KORIJENE, A NITI ŽELI KRŠĆANSKU BUDUĆNOST..... 23
- ARBITRAŽNI SPORAZUM JE VELEIZDAJNIČKI ČIN..... 24
- R. Arsenić: LIST SRBA U HRVATSKOJ KREĆE NA KIOSKE..... 25
- dr. sc. Branimir Molak, dipl. inž.: TKO JE I ZAŠTO PRODAO U BESCUJENJE INA-u?..... 25
- Branko Stojković: GLUPI NAROD OPET JE NASJEO! 28
- Đivo Bašić: VUKOVAR 28
- Dražen Keleminec: IZDALI SU HRVATSKU 29
- mr. sc. Dragan Hazler: SILVIJE STRAHIMIR KRANJČEVIĆ..... 29
- Mladen Schwartz: BLEIBURG I HAAG – P. S. (Drugi dio)..... 30
- Davor Dijanović: IMA GADOVA 32
- Jure Prpić: IZBORI ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE..... 33

- Davor Dijanović: PRETVORBENI HUMANIST 34
- Ivan Čulić: VIGANJ 35
- Žarko Marić, prof: DOLJE SUAČI PROTUHRVATSKE MRŽNJE 36
- DOMOLJUBNO ČAVRLJANJE 37

Hrvatska država

- Radoslav Lopašić: DVA HRVATSKA JUNAKA: MARKO MESIĆ I LUKA IBRIŠIMOVIĆ (1)..... 39
- Marijan Krmpotić, prof.: ODAKLE NAM KLIPANI..... 41
- Marko Samardžija: SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK – 1941.-45. (25)..... 42
- VLASTITA IMENA (28)..... 42
- prof. dr. sc. Ivo Pranjković: HRVATSKI JEZIK I BIBLIJSKI STIL (11)..... 43
- dr. Ivo Horvat: NAŠE ŠUME (3)..... 43
- mr. sc. Lujo Medvidović: CASTUS I PRAVDA (20)..... 44
- Martina Grahek Ravančić: BLEIBURG I "KRIŽNI PUT" U HISTORIOGRAFIJI, PUBLICISTICI I MEMOARSKOJ LITERATURI (5)..... 45

Roman

- dr. Mile Budak: BAZALO 46

Bosno moja

- akademik Mirko Vidović: NE BOJ SE, DOME! (1. dio) 47
- PRVI GENOCID NAD BOŠNJACIMA (1. dio) 49
- Davor Kovačević: BOŠNJAČKA ELITA BIH FINANCIRA RADIKALNI ISLAM (3) – OSVRTI ČITATELJA 51
- dr. Ivo Korsky: HRVATSKI NACIONALIZAM I BOSANSKO-HERCEGOVAČKI MUSLIMANI (5)..... 51
- Predrag Matvejević: JUGOSLAVENSTVO DANAS 52
- Rasim Filipović: „OD KAKO JE BANJA LUKA POSTALA . . ." (1)..... 53

Bog nas je stvorio

- Zvonko B. Ranogajec: SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA 56
- fra Martin Planinić: BLAGDAN KRŠTENJA GOSPODNJEGA (1)..... 58
- Mieczystaw Malinski: RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (39)..... 61

Ustaški hitrozov

- Gen Kamen: USTAŠKA SVIJEĆA I ANTIFAŠISTIČKO SVJETLO NA MARKOVOM TRGU..... 62

Mirini vinkovački kolači

- Marija Dragun rođ. Takšić: Kava šnite..... 63

ČEKIĆEM PO GLAVI (1. dio)

Subota 14. studenog 2009. Jutro. Obično u to vrijeme krećem na Ilički plac (Britanski trg) u Zagrebu. Tamo razgledam i kupujem zanimljive, prvenstveno stare, knjige. Poznati zagrebački antikvarijat – doslovno – pod vedrim nebom.

U to doba obično me ne obilaze gosti. Općepoznato.

Odjednom: zvrn, zvrn. Proradi zvonce na vratima. Tko to mogao biti?

Supruga otvara vrata. "Tomislave treba te policija."

Ne mogu vjerovati. Uvijek kad me trebaju zovu me telefonom. Ili mi poziv šalju poštom. Sigurno je nešto žurno. Na Trećem Okupljanju domoljubnih i državotvornih Hrvata zatražili smo izručenje Josipa Perkovića njemačkom pravosuđu. Redarstvo sigurno želi potankosti.

Bravo hrvatska policijo!

Policajac u odori, kako ne bi bilo zabune. (Susjedi ga inače u šesterokatnici u kojoj stanujem ne bi ni primijetili.)

"Izvolite."

"Jeste li vi Tomislav Dragun."

"Taj sam."

"Imam za Vas poziv za ponedjeljak. Trebate doći u Heinzelovu."

Dobro je. Tamo je središnjica. Sve se uklapa. Pa i ono što piše na pozivu. Poziv na obavijesni razgovor. Razlog? Predmet iz čl. 177 ZKP-a. Upravo tako.

Članak 177. Zakona o kaznenom postupku pak glasi:

"(1) Glede osoba koje po međunarodnom pravu u Republici Hrvatskoj uživaju imunitet od kaznenog progona, primjenjuju se pravila međunarodnog prava.

(2) U slučaju sumnje jesu li u pitanju osobe koje uživaju pravo imuniteta po pravilima međunarodnog prava sud će se obratiti za objašnjenje Ministarstvu vanjskih poslova."

Josip Perković. Nema biti što drugo.

Nu, koga su zmije grizne, lako i guštera primjećuje.

Ne vjerujem im.

Nakon povratka s Iličkog placa sjedam za kompjutor i pišem prijateljima. Pismo naslovljujem Zvonimiru Došenu iz Kanade. On je stara hrvatska korenika. Taj ne će izdati. Nikada. Siguran sam u njega.

U tijeku su sve ozbiljnija zbivanja. Nakon što sam dobio obavijest o inspekcijском nalogu Poglavarstva Grada Zagreba glede (ne) aktivnosti Hrvatskog uljudbenog pokreta, došlo je još jedno iznenađenje.

Danas mi je uredovni policajac donio doma poziv za obavijesni razgovor na policiji u ponedjeljak u 10.00 sati. Ne znam što bi moglo biti. Možda je nešto 'dijetno', a moguće je i štogod ozbiljnije. Nije mi netko, bez mog znanja, valjda odobrio politički azil. Ili me spremaju u progonstvo?

Javit ću Vam se e-mailom odmah poslije obavijesnog razgovora. Ne učinim li to u ponedjeljak do 18 sati (po hrvatskom vremenu), molim Vas nazovite telefonski moju suprugu na br. 00385-1-29.23.778 ili na br. 00385-91-33.88.434."

702, III PP ZAGREB
(Naziv i sjedište tijela koje vodi postupak)

Klasa: 511-19-29/8
Urbroj: 12-1373/09
Datum: 13.11.2009

POZIV ZA STRANKU
(čl. 70 – 73. ZUP)

TOMISLAV DRAGUN
(Ime i prezime odnosno naziv)

iz ZAGREBA ul. V. JOHANICE kbr. 7
poziva se da dođe osobno, ili da uputi svog zakonskog zastupnika odnosno opunomoćenika
na dan 16. STUĐENOG 2009. u 10,00 sat
u 702 SEKTOR KRIM. POL. HEINZELOVA 98 soba broj 225
(ulica, broj i kat)

radi OBAVIJESNOG RAZGOVORA
iz čl. 177 ZKP-a

NAPOMENA:

U slučaju sprječivosti pozvani je dužan da o tome odmah obavijesti ovo tijelo. Ako se pozvani ne odazove ovom pozivu, snosit će zakonske posljedice.

J. Čačić
(Potpis službene osobe)

•Poziv za stranku (čl. 70 – 73. ZUP) – OU – 1

T. Dragun

RAMSKI GWARDIJAN PALI SVOJU CRKVU (4)

"Hrvatske narodne pjesme", Matica Hrvatska, Zagreb, 1939.

Tu se sada društvo rastanulo:
Ode Stojan bijelu Kupresu
Te je kršni Kupres porobio,
Roblje vodi, a plijeno goni,
I on siđe Skoplju bijelome,
Pa je ravno Skoplje porobio.

Ravno Skoplje i Donje i Gornje,
I Bugojno i Veselu stražu.
Sve odžake kraj vode Vrbasa
Do proklete kule Ždralovića.

B'jelu kulu porobit ne može.
Već se vrati uz Vrbas vodicu.
Roblje robi, a plijeno goni;
Na Mejnik je četvrtu izvodio,
I on dođe k b'jelu manastiru.

Dočeka ga Matić gvardijane,
Poljubi ga u čelo junačko:
"Ej, aferim, slugo principova!"

U ta doba Daničiću Mato.
A za njime Mandušiću Pavle,
Sretno stigli b'jelu manastiru:
Roblje vode, a plijeno gone.

Čudotvorna Gospa Sinjska

Pak su tuđe noću prenoćili,
I sutra su rano uranili,
I lijepu crkvu istr'jebili.

Povedoše fratre i popove,
Ponesoše Gospinu priliku,
Uz nju ide dvanaest fratara.

Od bijele odmakoše crkve.

Žao bilo Matić gvardijanu,
Žao bilo prebijele crkve,
Na crkvu se često obziraše;
Prevari se, ujede ga gujal!

Natrag se je odmah povratio,
Pa zapali prebijelu crkvu ...
Kako ju je fratre zapalio,
Odmah se je mamom pomamio.¹¹

Sinjani ga mladi uhvatiše,
Svezaše mu ruke naopako,
Te odoše k Sinju bijelomu,
Pjevajući, konje igrajući,
Pripucajuć sv'jetle venedike.¹²

Donesoše Gospinu priliku,¹³
I staviše u bijelu Sinju,
I pribiva¹⁴ u bijelu Sinju,
Kako tada, tako i danaska.

Mih. Pavlinović, br. 57

Zapisivač spominje, da je ova pjesma (iz god. 1689.) "pravo historička".*

¹¹ - Očevidno, sišao s uma.

¹² - Mletačke puške.

¹³ - Sliku Blažene Djevice, koju su ponijeli iz manastira "istrijevivši ga" (ispraznivši) skupa s fratrima, koje su odveli u Sinj.

¹⁴ - Naime: ta Gospina slika.

* Na dan Velike Gospe (15. kolovoza) slavi se i danas u Sinju uspomena, kad su godine 1687. rajnski fratri, bježeći ispred Turaka, prenijeli Gospinu sliku u Sinj. Prigodom dvjestogodišnje proslave (1887.) prenošenja te čudotvorne slike opisao je opširno taj događaj o. Marković u svojoj knjizi "Sinj i njegovo slavlje".

OZNA I UDBA RADILE MIMO ZAKONA!

Fonet, www.politika.rs, 16. studenog 2009. – prevedeno sa srpskog jezika

Predsjednik Državnog povjerenstva za otkrivanje tajnih grobnica ubijenih u Srbiji od rujna 1944. godine Slobodan Marković izjavio je da je cilj Vladinog tijela pronaći i **obilježiti sve lokacije i utvrditi točan broj osoba** koje su u tom razdoblju **ubili partizanski ustroji**.

Marković je, na konferenciji za novinstvo, ukazao na to da obitelji strijeljanih imaju pravo znati pod kojim su okolnostima ubijeni i gdje su sahranjeni njihovi rođaci. Obveza je države da im to i omogućiti, kao i da prouči djelovanje tadašnjeg Odjela za zaštitu naroda (OZNA), rekao je Marković.

Kako je on ocijenio, OZNA, a od 1946. i njena nasljednica, Uprava državne sigurnosti (UDBA), punih su **osam godina**, sve do 1952., **djelovale bez ikakvih ustavnih i zakonskih ovlaštenja**.

Kao primjer za to Marković je spomenuo navode iz enciklopedije BIGZa iz 1976. godine, u kojoj stoji da UDBA od sredine 1952. godine više nije vojni ustroj „i od tada svoje zadaće izvodi u okviru Ustava i zakonima utvrđenih ovlasti“.

Marković je upozorio da tema tajnih grobnica i sada stvara određene podjele u javnosti i da je zato osnovano državno povjerenstvo, kojega je cilj „da se jedna sporna tema iz naše prošlosti prouči“.

Ta zadaća, kako je naglasio, nije laka, ali će Povjerenstvo u svom radu ustrajati da se sva pitanja kojima se bude bavilo

obrade na profesionalan i objektivčan način, koji će pridonijeti nadilaženju podjela, a ne stvaranju novih.

Prema mišljenju Markovića, sastav Povjerenstva, u kojem su i povjesničari koji su se bavili tom temom, jamstvo je da će sva pitanja biti sagledana svestrano, „bez ikakve ideološke i političke pristranosti“.

Povjerenstvo će uzeti u obzir širu pojavnost i sve okolnosti koje su dovele do masovnih strijeljanja u Srbiji 1944. godine, najavio je Marković.

Državni tajnik Ministarstva pravde Slobodan Homen rekao je da zadaća Povjerenstva nije baviti se politikom i političkim događajima iz Drugog svjetskog rata, nego **omogućiti svakom da ima pravo na grobno mjesto i da ono bude obilježeno**. „Od bitne je važnosti za pomirenje i budućnost našeg naroda da se jednom javno i otvoreno progovori o svemu što se događalo za vrijeme Drugog svjetskog rata“, naglasio je Homen.

Na pitanje o otkrivanju mjesta gdje je sahranjen vođa četničkog pokreta general Dragoljub Mihailović, Homen je odgovorio da je

stajalište Povjerenstva da se s ekshumacijom njegovih posmrtnih ostataka krene tek kad se s velikom sigurnošću dobiju točni podatci o tom mjestu. Za sada se provjeravaju razna svjedočenja, i dalje se javljaju novi svjedoci, a provjerava se i dio građe koja govori o uništavanju dokumentacije o tom slučaju, rekao je Homen.

Prema njegovoj najavi, očekuju se i tajne isprave iz tog vremena i iz nekih stranih arhiva, prije svega britanskih i njemačkih. Nakon što se dobiju sve obavijesti, javnost će biti obaviještena onog trenutka kada s velikom sigurnošću sve bude spremno za početak ekshumacije.

Konferenciji za novinstvo bili su nazočni i predstavnici slovenskog povjerenstva za tajne grobnice, koji su govorili o iskustvima i poteškoćama s kojima su se susretali tijekom skoro 20 godina rada. Oni su u tom razdoblju otkrili oko 600 grobnica, ali su podnesene samo dvije kaznene prijave protiv osumnjičenih za te zločine. Jednu od njih istražni sudac je odbio, dok je drugu prihvatio tek ove godine, poslije dvije godine razmatranja, te sad traje ta jedina istraga.

S konferenciji za novinstvo (Foto Tanjug)

OSVRTI ČITATELJA

Radili mimo zakona? Komunisti? Taman posla. Gdje to može biti, kad su svi oni radili za svjetliju budućnost. **Zato i dan danas ovako žmirkamo** - ovo sad je ta svjetlija budućnost. Inače ovi danas sve rade u okviru zakona, dok ih netko ne upeca. (Stanislav Kalenić)

Ljudska je dužnost suprotstaviti se tiraniji i bezvlašću. Otkrivanjem tajnih grobnica, otkrit će se zločini i nedjela Ozne i komunističke vlasti. To će pomoći povijesti da postavi Tita na pravo mjesto. Nije li sablazan za srpski narod što on počiva u srcu Srbije. Smatram da Povjerenstvo za istraživanje tajnih grobnica zaslužuje poštovanje, jer je ljudskost njihov motiv u ovom preteškom poslu. (Radmila)

Nekad, davno, u "sretnim" vremenima strahovlade OZNE i UDBE, postojala je radio-emisija za uveseljavanje radnih ljudi: "VESELO VEĆE". E, tada su nas uveseljavali otprilike ovako "duhovitim vicevima", kao što je ovaj vaš: "...Prema njegovoj najavi, očekuju se i tajne isprave iz tog vremena i iz nekih stranih arhiva, prije svega britanskih i njemačkih...". Sve se to odigravalo 1944-1946. (i malo dalje) godine. I, našli ste očekivati tajne isprave i iz NJE-MACKIH arhiva? Po bogu, ljudi, pa Njemačka je od 1945. g. bila okupirana država, bez ijednog svog državnog tijela (a da i ne govorimo o tajnim službama), a od povlačenja iz Beog-

rada, krajem 1944. g. Njemačka je sigurno imala daleko važnijih poslova, nego da preko ponekog svog zaostalog agenta prati zločine OZNE! Britanska je služba nešto malo drugačija, premda ni ona ni u kojem slučaju ne može imati više podataka od SOVJETSKE - a nju niste, ili se ne usuđujete, išta pitati - ili ste diskretni, pa ništa ne priopćujete? Ovo je već odavno krajnje neukusna tema u režiji "službi" (i stranih i ovih novih). Ne ćete vi nikada ništa priopćiti, pa čak i ako nekim čudom nešto nađete. Tako se samo zaluđuje ionako već jako zaluđena javnost. (paja patak)

OZNA, UDBA i KOS nisu radili mimo zakona. **Za te službe zakon jednostavno nije postajao**, ili netko može pomisliti da su onolika strijeljanja i otimačine bili obavljani "mimo" zakona? (Consul Romanum)

Ljudi dokle ćemo se baviti sami sa sobom. Daj konačno radimo nešto kako bi gospodarstvo krenulo i da se zapošljavamo. (milan marković)

Pos-
tovani
gospodi-
ne Mar-
koviću,
ekonomi-
sti se
bave eko-
nomijom,

a povjesničari - poviješću. Nadam se da niste mislili kako se i povjesničari trebaju baviti ekonomijom. S druge strane, nadam se da će ovo povjerenstvo potvrditi ono što sam odavno znao: da je **komuni-**

zam najveće zlo modernog čovječanstva! Koliko ja znam ima ga još u svega nekoliko država: u Rusiji ga odavno nema, Sjeverna Koreja ionako crkava od gladi, Venezuela se drži nekako zahvaljujući nafti, i u Kini praktično onog komunizma više nema, a za koju godinu sigurno će i tamo zavladati demokracija. (Neven Đoković)

Nema ničega tajnog što ne će postati javno, stara je izreka. A oni koji su 1945. godine u Jugoslaviji, u krvavom ratu uzeli vlast u svoje ruke uzoholili su se, misleći da nad njima nema suca i da su oni ti koji su neporecivi tumači i izvršitelji "narodne volje i pravde" te počinše velike zločine, smatrajući i propovijedajući da nema Boga te da im je sve dozvoljeno činiti. **Ali napokon počinje, malo po malo, skidati se maska i pomaljati se grozno lice ideologije i režima koji je, sramom i nesrećom obilježio noviju našu povijest.** (Manojlo)

Do današnjeg dana, **država Srbija se nije ispričala Srpskom narodu, Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi i svim građanima Srbije** u ime svojih poslijeratnih službi sigurnosti (OZNA, UDBA, DB, KOS) za sve pojedinačne i masovne likvidacije, zatvaranja i svakakva mučenja, niti je zatražila oprost i krenula raditi za državne i nacionalne interese (imamo li mi nacionalne interese?), a ne za interese bilo koje ideologije, stranke, strane države, pojedinca ili obitelji. **Tek kada se zločini priznaju i zatraži oprost** od Srpskog naroda, Srpske Pravoslavne Crkve i svih građana Srbije, mogu povjerovati u istinitost i objektivnost ovog i svih drugih državnih povjerenstava. (mislilac)

POVJERENSTVO "IUSTITIA ET PAX" HBK O NIJEKANJU KOMUNISTIČKIH ZLOČINA

"*Glas Koncila*", Zagreb, 16. studenog 2009.

Nije ni dobro ni pravedno da se 64 godine nakon Drugoga svjetskog rata i nasilne uspostave komunizma **još uvijek taji, skriva i niječe ratne i poratne zločine komunističkog totalitarizma**, kao i teror režima, tijekom 45 godina njegove strahovlade, stoji u Izjavi Povjerenstva "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije koja je u ponedjeljak predstavljena u prostorijama Tajništva HBK u Zagrebu.

Izjava, koju je Komisija pripremila u povodu 20. obljetnice pada Berlinskog zida, nosi naslov **"Protiv negacionizma. O potrebi istraživanja, priznanja i procesuiranja zločina svih triju totalitarizama: fašizma, nacizma i komunizma"**.

Na predstavljanju izjave sudjelovali su predsjednik Povjerenstva "Iustitia et pax" HBK zagrebački pomoćni biskup dr. Vlado Košić te članovi Povjerenstva tajnik dr. Gordan Črpić i dr. Dubravka Petrović Štefanec, koji su nakon predstavljanja i odgovarali su na novinarska pitanja

U Izjavi Povjerenstvo podsjeća da je ove godine Europski parlament proglasio 23. kolovoza **Europskim danom spomena na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima ali je ta proslava kod nas gotovo potpuno prešućena** što, kako ističu u Povjerenstvu, nije dobro za zemlju koju se ta problematika snažno i bolno tiče.

Hrvatski Sabor se bio oglasio, na žalost, tek 17 godina nakon prvih višestranačkih izbora, Deklaraci-

jom o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. godine, ali stvarnost pokazuje da je **ta izjava bila samo verbalna potpora rezolucijama Vijeća Europe**. U njoj **nema ni odluke o istraživanju zločina, pa čak ni o popisu žrtava komunističkog totalitarizma** – koji nije nikad učinjen – a posebice ne kažnjavanja nezastarivih ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti. Nema ni naznake potrebe za kolektivnom terapijom društva, kao što se to činilo u Njemačkoj u odnosu na nacizam, primjećuju u Povjerenstvu.

Nedavni obrambeni rat hrvatskog naroda pokazao je da su se **zanijekani zločini nad Hrvatima u Drugom svjetskom ratu i poraću, ponovili i u Domovinskom ratu**. Zbog toga i jest moguće da se kod nas javno niječe masovne ratne zločine i zločine protiv čovječnosti – a u slučajevima kad su likvidirana čitava sela, narodne i vjerske skupine, još i zločine genocida – kao i njihov organizirani, planski karakter. Sve nas moraju zabrinjavati **te pojačane negacionizma, nijekanja počinjenih komunističkih zločina, koje potpadaju pod udar zakona** i strogo se kažnjavaju u demokratskom svijetu, ističe se u Izjavi. **Zapanjujuće je danas u Hrvatskoj čuti da su se partizani borili isključivo za slobodu**. Za jedan dio njih to se s pravom može reći, navlastito u Dalmaciji i Istri, ali i njih je Komunis-

Konferencija za novinstvo Povjerenstva "Iustitia et pax"

tička partija Jugoslavije, kao sekcija Komunističke internacionale, podvrgnula svojoj ideologiji i stezi, i oni su se, na žalost, **nakon toga borili za pobjedu totalitarne ideologije, za diktaturu, a protiv slobode svoga naroda**.

Nacizam nije krio svoje zločinačke namjere, a komunizam jest. Ali ta verbalna razlika ne umanjuje zločine komunizma, nego samo pokazuje njegovu prijetvornost. Jer upravo su komunisti progonili i likvidirali, u ratu i poslije rata, uvjerene anti-fašiste, anti-naciste i anti-komuniste, od kršćanskih personalista, preko građanskih demokratskih političara i intelektualaca, do radničkih i seljačkih vođa, svećenika, redovnica i redovnika. Tako se falsificira povijest i to nije revizionizam – jer revizija povijesti je pravo i dužnost povjesničara kad se ustanove dotad nepoznate povijesne činjenice kao što je to slučaj s otkrivanjem zločina komunizma – nego **negacionizam, tj. nijekanje utvrđenih masovnih zločina**, ističe se u Izjavi te se dodaje: Jer čak i kad bismo mogli zanemariti sve strahote i ljudske tragedije nasilne kolektivizacije, dek-

ristijanizacije i totalitarne kontrole države i društva, ne bismo smjeli zaboraviti zločine s kraja Drugoga svjetskog rata i poraća i svjedočenja o masovnim likvidacijama. Još je gore, međutim, kad se ne samo niječe zločine, nego ih se još javno brani i opravdava. Stoga, kad netko izjavi da je siguran da bi mnogi, bez suda pogubljeni, zasluženo bili na smrt osuđeni, onda to pred-

tavlja apologiju zločina, stoji u Izjavi.

Komisija se slaže da se zločini okupatora i njegovih domaćih saveznika ne smiju zaboraviti i upravo se zbog istih, etičkih i pravnih razloga ne smije sprječavati istraživanje komunističkih zločina, a ni dopustiti monopoliziranje antifašizmom od strane njegova brata blizanca – komuni-

zma. Hrvatski narod i Crkva u tom narodu bolno su na vlastitoj koži osjetili sva tri totalitarizma i protiv njih su se borili, podnijeli goleme žrtve i platili veliku cijenu. Zbog toga taj narod i njegovi građani imaju pravo i dužnost osuditi negacionizam i apologiju zločina svih triju totalitarizama, ističe se u Izjavi Komisije "Iustitia et pax" HBK

KNJIGA "PARTIZANSKA I KOMUNISTIČKA REPRESIJA I ZLOČINI U HRVATSKOJ 1944-1946."

Priredili **Zdravko Dizdar, Vladimír Geiger, Milan Pojić i Mate Rupić**

Dokumenti objavljeni u ovoj zbirci, koja je rezultat rada dvojice povjesničara i dvojice arhivista, prikupljeni su više godina u sklopu različitih znanstveno-istraživačkih projekata i stručne obrade arhivskoga gradiva vezanog uz razdoblje Drugog svjetskog rata i neposrednog poraća.

dr. sc. Vladimir Geiger

IZ RECENZIJE dr. sc. NIKICE BARIČA

Iako se u hrvatskoj javnosti puno raspravlja o totalitarnoj i netrpeljivoj politici koje su partizanski pokret i Komunistička partija Jugoslavije provodili na kraju Drugog svjetskog rata i u neposrednom poratnom razdoblju, rijetko kada je riječ o kvalitetnoj, a još rjeđe o znanstvenoj raspravi koja znači istinski pozitivan pomak u razumijevanju tog razdoblja suvremene hrvatske povijesti. Za razliku od toga, ova zbirka dokumenata istinski je doprinos boljem poznavanju

jednog aspekta djelovanja partizanskog pokreta i Komunističke partije Jugoslavije. Priređeni dokumenti sadrže izuzetno veliki broj podataka koji će koristiti svakom povjesničaru, publicistu, a nesumnjivo će pobuditi i interes u široj javnosti.

Na osnovu ovih dokumenata može se vidjeti u kojoj mjeri je djelovanje komunističkih vlasti bilo usmjereno na opravdano kažnjavanje ratnih zločina koje su tijekom Drugog svjetskog rata počinili npr. ustaše ili četnici, a također u kojoj mjeri je bila riječ o represiji prema svima onima koje su komunističke vlasti smatrala suparnicima u borbi za ostvarenje vlastite potpune vlasti (članovi i simpatizeri Hrvatske seljačke stranke, katoličko svećenstvo, itd.). Dobro je prikazan i progon njemačke manjine u Hrvatskoj, nad kojom su komunističke vlasti primijenile mjerila kolektivne odgovornosti, kažnjavanja i progona, utemeljen isključivo na njihovoj nacionalnoj pripadnosti, a ne eventualnoj osobnoj odgovornosti.

Ova zbirka dokumenata, osim podataka o represiji i zločinima partizanskog pokreta i jugoslaven-

skih komunističkih vlasti također sadrži i brojne druge korisne i vrijedne informacije. Npr. kroz njih se može pratiti način djelovanja i ustroj organizacija kao što je npr. Odjeljenje zaštite naroda (partizanska-komunistička politička policija), narodna milicija, itd. Dokumenti također prikazuju specifičnosti međunacionalnih odnosa koji su krajem rata i u neposrednom poraću vladali u dijelovima Hrvatske gdje su, osim Hrvata, živjeli i brojni Srbi, npr. slikoviti su primjeri Slavonije, Banije i Like, o čemu se govori u većem broju priređenih dokumenata.

Postoje i mnogobrojne informacije koje pokazuju svjetonazor i sustav vrijednosti partizanskih boraca i članova komunističke partije, tj. koje vrijednosti su bile načelne, odnosno priželjkivane, za razliku od onoga što se događalo u stvarnosti. Uzimajući u obzir da je hrvatska historiografija još uvijek relativno siromašna djelima koje se bave razdobljem uspostave komunističkog sustava u Hrvatskoj, vrijednost ove zbirke dokumenata više je nego očigledna. Ona će, kao djelo nesumnjive trajne vrijednosti, značajno obogatiti hrvatsku historiografiju i pomoći svakom povjesničaru koji će se baviti tim razdobljem.

IZVJEŠĆE PREDSJEDNIKA REPUBLIKE dr. FRANJE TUĐMANA O STANJU HRVATSKE DRŽAVE I NACIJE U 1995. GODINI, NA ZAJEDNIČKOJ SJEDNICI OBA DOMA HRVATSKOGA SABORA, 15. SIJEČNJA 1996.* (2)

Kao znak priznanja i počasti za sudjelovanje u operacijama "Bljesak", "Ljeto '95", "Oluja", i u "Iznimnim pothvatima", ustanovio sam posebne medalje kojima su odlikovani svi sudionici.

Za istaknute ratne zasluge u čitavom Domovinskom ratu, i posebno u 1995. godini, najzaslužnijima je dodijeljeno 4.774 visokih vojnih odlikovanja.

Pri kraju je i dodjela Spomenice domovinskog rata, koja se dodjeljuje svim vojnim i civilnim sudionicima. (Dosada ih je dodijeljeno 337.579).

Veliki broj vojnika, dočasnika i časnika promaknut je u više činove.

U čitavom Domovinskom ratu od 1991. do 1995. hrvatski narod imao je sljedeće ljudske žrtve: u Republici Hrvatskoj 10.668 poginulih i 2.915 nestalih (ukupno 13.583 poginulih i nestalih), te 37.180 ranjenih.

U BiH Hrvati su imali 9.909 poginulih i nestalih i 20.649 ranjenih.

Prema tome, ukupni hrvatski gubici iznose 23.492 poginulih i nestalih (20.577 poginulih i 2.915 nestalih) te 57.289 ranjenih osoba, što sveukupno čini 81.321 stradalih osoba. Od toga u Republici Hrvatskoj 50.763 ili 62%, a u BiH 30.588 ili 38%.

To je 1,8% od ukupnog broja

Hrvata u RH i BiH, ali broj žrtava (poginulih i ra-njenih) u RH čini 1,4% od ukupnog hrvatskog stanovništva u RH, a u BiH 4% od hrvatskog stanovništva u BiH. U odnosu na ukupne žrtve, od 1,8% u Domovinskom ratu, hrvatske žrtve u II. svjetskom ratu iznosile su 5,9% od ukupnog hrvatskog pučanstva.

Ukupne materijalne žrtve Hrvatske iznose oko 145 milijardi kuna (oko 27 milijardi US\$), prema dosada utvrđenim, izravnim ratnim štetama.

Oštećeno je, ili uništeno, oko 25% proizvodnih gospodarskih kapaciteta, 9% stambenog fonda, što čini oko 145.000 stambenih jedinica, oštećeni su, ili potpuno uništeni, brojni nepokretni spomenici kulture, oteta je golemo hrvatska imovina u zemljama bivše zajednice. U navedeni iznos još nisu uključene vrijednosti

oduzete vojne imovine, štete na području ekologije, štete na pokretnoj spomeničkoj baštini, gubici u prometnoj i gospodarskoj strukturi, te sve posredne štete.

Potpisivanjem Temelnog sporazuma o mirnom vraćanju hrvatskog Podunavlja, te Daytonskog sporazuma o miru u BiH, stvorene su pretpostavke za demobilizaciju i prijelaz na mirno-dopski ustroj hrvatskih oružanih snaga.

U prošloj 1995. godini veličina Hrvatske vojske kretala se od 96.800 do 205.397 ljudi, a od tog broja bilo je 158.412 mobiliziranih vojnih obveznika.

U Domovinskom ratu sudjelovalo je i 38.350 pripadnika redarstvenih snaga Ministarstva unutarnjih poslova.

* - Fotografije potječu iz knjige generala Ante Gotovine: "Napadajni bojevi i operacije HV i HVO", Knin 1996.

Odmah po završetku borbenih operacija proveli smo djebmičnu demobilizaciju, a nakon spomenutih sporazuma donio sam odluku o potpunoj demobilizaciji. Do kraja prosinca demobilizirano je 123.236 vojnih obveznika, a daljih 14.000 bit će otpušteno do kraja siječnja 1996.

Osim vojnih obveznika, demobilizirat će se i sva tehnička sredstva i motorna vozila, koja su bila mobilizirana za ratne potrebe Hrvatske vojske.

Koliki je ratni napor Hrvatska morala podnositi proizlazi iz činjenice da je u vremenu od 1991. do 1995. mobilizacijom bilo obuhvaćeno 360.070 vojnih obveznika, koji su 92,1% bili hrvatske nacionalnosti, 2,40% srpske, 1,18% muslimanske, a udio svake od desetak drugih manjina bio je ispod 1 %.

Demobilizacijom se oslobađa znatan ljudski i tehnički potencijal za potrebe gospodarstva i obnove. Izravna ušteda u proračunu Ministarstva obrane zbog provedene demobilizacije procjenjuje se na oko 168 milijuna kuna mjesečno. Međutim, valja imati na umu da je pred

nama zadaća dalje izgradnje i mirnodopskog us-troja Hrvatske vojske opremanjem najsuvremenijim tehničkim sredstvima, sukladno i primjereno našim potrebama, s obzirom na relativno najduže granice u Europi (2.958 km), te na poseban geos-trateški položaj zemlje.

Moderne i jake hrvatske oružane snage jamstvo su mira i sigurnosti, štoviše i same opstojnosti suverene hrvatske države, pa i njenog svekolikog gospodarskog napretka.

Za normalizaciju sveukupnog života na oslobođenim područjima poseban je problem uklanjanje mina i neeksplozivnih ubojitih sredstava.

Prosuduje se, da je u tijeku Domovinskog rata s obje strane bojšnice, postavljeno oko dva milijuna protuoklopnih i protupješačkih mina, te da je ispaljeno više od milijun različitih topničkih projektila, od kojih najmanje 10% nije eksplodiralo. Zamašnost čišćenja proizlazi iz činjenice, da su raspoređene na prostoru u dužini 1.180 km i u širini od 4-10 km, i još k tome u okviru mnogih gospodarskih objekata.

Trenutno je na deminiranju angažirano 1.100 vojnika, redarstvenika i pripadnika Civilne zaštite, ali na toj zadaći mora se naći i civilna vlast.

Od trenutka oslobađanja područja, vojnici su zajedno s djelatnicima Civilne zaštite, razminirali veliki dio puteva, pruga, trasa dalekovoda, gospodarskih objekata i stambenih jedinica, a do sada je razminirano oko dvjesto tisuća mina i neeksplozivnih projektila.

Problem razminiravanja je izuzetno velik, zahtijeva velike troškove (od oko 2,5 milijarde kuna ili oko pola milijarde američkih dolara) i višegodišnji neprekidan rad tisuća stručnjaka. Računa se, da bi 2.000 stručnjaka moralo raditi 8-10 godina na čišćenju mina.

Pri Ministarstvu obnove i razvitka osniva se posebno tijelo za organizaciju i provedbu razminiranja na cjelokupnom području Republike Hrvatske, a posebna vladina komisija priprema potpuni plan za razminiranje. Na tim poslovima moći će se zaposliti znatan broj demobiliziranih stručnih pripadnika HV, ali veći broj trebat će i posebno obučiti.

Zbog veličine i važnosti, problem smo internacionalizirali, upoznavši tijela UN, a i druge međunarodne čimbenike, pa i od međunarodne zajednice možemo očekivati određenu pomoć.

Hrvatska država mora osigurati trajnu skrb za sve ratne žrtve: za obitelji poginulih i nestalih, za invalide i ranjene. Ta obveza je formalno je utvrđena "Zakonom o pravima branitelja iz Domovinskog rata".

Do sada je stambeno zbrinuto 1.110 obitelji poginulih branitelja, 223 invalida sa 100% tjele-

snim oštećenjem, 92 obitelji nes-talih i zatočenih hrvatskih brani-telja, te 372 invalida s postotkom tjele-snog oštećenja od 70-90%.

U 1995. godini Ministarstvo obra-ne je za rješavanje stambenih problema odvojilo 392.382.000 kuna, a za 1996. godinu predvi-đa se za izgradnju stanova iznos od 434.302.000 kuna, a do-datna sredstva osigurat će se prodajom vojnih stanova.

Nadalje, iz lisnice Hrvatskog fon-da za privatizaciju, invalidi-ma Domovinskog rata i obiteljima poginulih branitelja, dodijeljeno je ukupno 833 milijuna kuna u dionicama.

Po odluci Vlade započela je iz-gradnja kuća s posebnom prilagodbom za 105 najtežih invalida koji se kreću u invalidskim kolicima.

Do sada je stopostotnim invalidi-ma dano na korištenje 100 auto-mobila, a u tijeku je nabavka još 150 automobila.

Trenutno se u rehabilitacijskim centrima na liječenju nalazi 596 ranjenika.

Za sveukupne potrebe obrane - uključujući i spomenutu soci-jalnu skrb za ratne stradalnike - u 1995. godini izdvojeno je više od trećine državnog proračuna, što je više od desetine bruto do-maćeg proizvoda.

Valja spomenuti da smo za opre-mu oružanih snaga, osim uvoza, činili posebne napore za potica-nje domaće proizvodnje voj-ne opreme i tehnike, što ostaje stra-tegijsko opredjeljenje, sa zada-ćom osiguranja kvalitete i eko-nomske opravdanosti. Razvojem vlastite vojne tehnologije sma-njujemo ovisnost o uvozu, i za-pošljavamo naše gospodarske i ljudske potencijale. Već danas je

naša vojna industrija osposoblje-na, ne samo za remont postoje-će ratne tehnike, već i za proiz-vodnju najsloženijih tehničkih sredstava, pa i tenkova i ratnih brodova, i sve to na temelju vla-stitog, domaćeg znanja. (Primjerice, prvi hrvatski pištolj, snajperska puška, raketni sustav, bacač lakih granata i dr., a među konstruktorima valja spo-menuti Ratka Jankovića).

U vojnu proizvodnju uključeno je, u većem ili manjem opse-gu, oko 300 gospodarskih subjekata, i više od 15.000 izravnih iz-vršitelja, a za namjensku proiz-vodnju, Ministarstvo obrane trenut-no ima sklopljene ugovore s 51 domaćom tvrtkom. Od većih indu-strijskih poduzeća koja su se istakla u podmirivanju vojnih potreba treba spomenuti: Speci-jalna vozila "Đuro Đaković", KONČAR Za-greb, TORPEDO Ri-jeka, ZIS Krapina (udruga vojnih proizvođača), TANKER-COMMERCE Zadar, IMOSTROJ Imotski, RAPID Viro-vitica, ARMA Zagreb, TESLA-ERICSON Zagreb, ACM Zagreb, HEMERSON Zagreb, "Rikard Benčić" Rijeka, IM-Metal Ozalj, Me-talna industrija Varaždin, "Petrač" Zagreb, pored mnogih drugih.

U izgradnji hrvatskih oružanih snaga i u iznimno teškim uv-jetima Domovinskog rata, posebnu važnost posvećivali smo školo-vanju kadrova, koji su svoje borbeno iskustvo i ratno umijeće do-kazali na bojištima, u "Bljesku", "Oluji" i u drugim pot-hvatima.

U našim vojnim školama do da-nas je uspješno završilo školo-vanje oko 6.800 časnika i dočas-nika, od kojih su oko 10% svih polaznika pripadnici HVO.

U okviru međunarodne vojne suradnje valja spomenuti teča-jeve organizacije MPRI, koje je u 1995. godini završilo oko 150 ča-snika i dočasnika.

Ministarstvo obrane školuje u civilnom visokom školstvu: 37 polaznika na magistarskom stup-nju, 715 polaznika na visokoškol-skim ustanovama i 1.230 u sred-njim školama, a stipendira i 150 redovitih studenata fakulteta od interesa za HV.

U okviru profesionalne rehabilita-cije školuje se 206 invalida Do-movinskog rata.

U skladu sa svojom državnom politikom, a i prema međuna-rodnim obvezama Hrvatska odr-

žava i međunarodnu vojnu suradnju s pojedinim državama i s OESS, UN i NATO, radi stvaranja potrebnih pretpostavki za "Partnerstvo za mir".

U ovoj godini predstoji nam provedba sporazuma o mirnoj reintegraciji okupiranog hrvatskog Podunavlja (Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srijem) koje čini 4,5% kopna ili 2,8% ukupnog teritorija.

Prije rata (po popisu 1991.) na području hrvatskog Podunavlja živjelo je ukupno 194.809 osoba, i to: 87.051 Hrvata (ili 44,7%), 39.880 Mađara i ostalih (20,5%) te 67.878 Srba (34,8%). Hrvati i ostale nesrpske manjine činili su, dakle, 65,2% od ukupnog stanovništva.

Prognanika iz okupiranog područja hrvatskog Podunavlja ima oko 100.000, od kojih je trenutno u Hrvatskoj 76.669.

Kontrolu okupiranog teritorija drže srpske snage tzv. 11. istočnoslavonskog korpusa, ali ima i dijelova 12. novosadskog korpusa jugoslavenske vojske, a i dobar dio stanovništva je naoružan.

U okviru daytonskih pregovora pristali smo na potpisivanje Temelnog sporazuma o području Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srijema (potpisan 12. studenoga 1995.), da bismo izbjegli nove ljudske i materijalne žrtve.

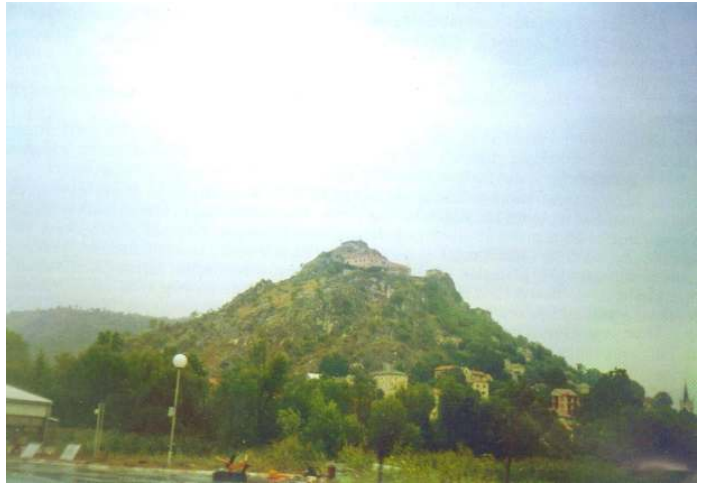
S obzirom na to da smo u prošloj (1995.) godini završili ratno razdoblje za oslobađanje okupiranih područja, moguće je i potrebno učiniti sažeti osvrt na Domovinski rat.

Prije svega treba se podsjetiti na tisuće i tisuće onih kojima u ime Domovine treba izraziti zahvalnost za njihov udjel u Domovinskom ratu. Bilo je već riječi o promak-

nućima u više činove i odlikovanjima, pa bi na ovom mjestu bilo uputno spomenuti barem neke od zapovjednika Hrvatske vojske koji su se posebno istakli u spomenutim potхватima Domovinskog rata. To su:

general-pukovnici Ante Gotovina, Josip Lučić i Đuro Dečak, general-bojnik Marijan Mareković, Miljenko Crnjac, Ivan Korade, Mirko Norac, Damir Krstičević, Ljubo Ćesić, Ivan Kapular, Milenko Filipović, Mile Ćuk, Nojko Marinović, Mate Šarlija-Daidža, stožerni brigadir Mladen Kruljac, Zvonko Peternel, Renato Romić, Jozo Miličević, Stanko Sopta, Željko Glasnović, Mijo Jelić, brigadir Ante Kotromanović, pukovnici Mario Šunjić, Danijel Kotlar, i mnogi drugi. Istaknimo pritom, da je trećina ovdje nabrojanih došla iz iseljenštva, što je najbolji dokaz o veličini udjela hrvatskog iseljenštva u Domovinskom ratu.

Medu pripadnicima Hrvatske ratne mornarice, pod zapovjedništvom **admirala Svete Letice,** u Domovinskom ratu posebno su se istakli: **kapetan bojnog broda Kuzma Pecotić, pukovnik Zdravko Žuvela, kapetan korvete Mile Čatlak,** pripadnici "Odreda naoružanih brodova - Dubrovnik", a od pripadnika Hrvatskog ratnog zrakoplovstva, pod zapovjedništvom **general-pukovnika Imre Agotića,** posebno su se istakli **general-bojnik Josip Čuletić, stožerni brigadir Zdenko Radulj, brigadir Matko Raos, pukovnici Josip**

Hrgović i Vladimir Rajtar, Goran Pauk i Neven Livajić, itd.

Zasluge u planiranju, pripremi i vođenju operacija, tijekom Domovinskog rata, imaju prethodni i sadašnji načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske, **stožerni general Janko Bobetko** i **general zbora Zvonimir Červenko,** te dužnosnici Glavnog stožera, **general-pukovnik Petar Stipetić, kontraadmiral Davor Domazet, general-bojnik Pavao Miljavac,** a iz djelatnosti Ministarstva obrane iz područja opskrbe i političko-psihoobške djelatnosti **general-bojnik Vladimir Zagorec i Ivan Tolj,** te **brigadir Markica Rebić.**

Ministar obrane Gojko Šušak osim uspješnog vođenja Ministarstva imao je posebnu ulogu u stvaranju hrvatskih snaga Herceg-Bosne i u ostvarivanju suradnje u ratnim operacijama oružanih snaga Hrvatske i Federacije.

U Domovinskom ratu, istaknutu ulogu imale su redarstvene snage Ministarstva unutarnjih poslova, a **minister Ivan Jarnjak** osim općeg vođenja Ministarstva, i u ustroju redarstvenih snaga HR Herceg-Bosne i Federacije. U posebnim postrojbama redarstvenih snaga osobito su se istakli **general-pukovnik Mladen Markač,** i dužnosnici **Dražen Ćurković,**

Mladen Leovac, Milan Asić, Zlatko Felja, Ivo Loborec itd.

Posebno valja istaknuti ulogu hrvatskog zdravstva, koje je od samog početka Domovinskog rata započelo ustroj čitavog zdravstvenog sustava prema potrebama ratnih okolnosti. U pripremi prvog ustroja hrvatskog ratnog saniteta sudjelovali su liječnici i nastavnici Medicinskog fakulteta u Zagrebu, a posebne zasluge pripadaju prvom i sadašnjem ministru zdravstva, dr. Andriji Hebrangu, zatim dr. Ivici Kostoviću, dr. Mati Graniću i dr. Zdenku Škrabalu. Ministar Hebrang bio je i predsjednik Kriznog stožera zdravstva članovi kojega su bili dr. Ivo Prodan, dr. Slobodan Dešković, dr. Mate Ljubičić, dr. Miljenko Plavšid i Ivan Medved. U taj sustav tijekom 1991. i 1992. dobrovoljno se uključilo oko dvije tisuće liječnika iz cijele Hrvatske te iz Herceg-Bosne. Posebno treba spomenuti one koji su u obavljanju svoje

plemenite dužnosti smrtno stradali: Anđelko Višić, Branko Guvač, Dragutin Krušić, te Ivan Šreter koji se vodi kao nestao.

Od liječnika koji su se osobito istakli u ratnim bolnicama bili su, među ostalima, Juraj Njavro, Krešimir Glavina, Miroslav Kinčl, Josip Husar, Velimir Šimunić, Goran Dodig i Mihovil Biočić.

Hrvatsko zdravstvo preuzelo je i brigu o ustroju opće zdravstvene zaštite u Herceg-Bosni, u njihovu ratnu sanitetu posebno su se istakli Vlado Tabak, Kornelije Brkić, Tugomir Gverić, Toni Kolak, Jadranko Barišić, Ivan Šarac, Ivan Bagarić, Željko Bušić, te osnivači zdravstvene službe u Franjevačkoj bolnici Nova Bila, Bra-nimir Kuliš i Tihomir Perić.

Uz već spomenute doprinose hrvatskih poduzeća u razvoju vojne proizvodnje, treba spomenuti i poduzeća koja su zaslužna redovitu i kvalitetnu opskrbu postrojbi Hrvatske vojske za sve vrijeme Domovinskog rata.

To su u prvom redu bila: PODRAVKA, PIK VRBOVEC, RAZVITAK (Metković), PIK KARLOVAC, ZAGREPCANKA, IPK OSIJEK, VINDIJA, ali i mnogi drugi proizvođači prehrambenih proizvoda. Među brojnim opskrbljivačima odjećom posebno treba istaći: ČATEKS Čakovec, Tekstilni kombinat Zagreb, VARTEKS, VIS Varaždin, Pamučna industrija Duga Resa, LIO Osijek, "Virovičanka" Virovitica, ZIVT Zabok.

Pri tome mnoga poduzeća uopće nisu naplaćivala svoje proizvode, a i onda kada jesu tada su ili išli s nižom cijenom, ili pak strpljivo čekali, budući da Ministarstvo obrane jednostavno nije imalo sredstava za podmirenje svojih obveza.

U tom sklopu treba spomenuti Privrednu banku Zagreb pod vodstvom pokojnog Joze Martinovića (kasnije i ministra financija), i Martina Katičića kao pouzdanu financijsku potporu ukupnim ratnim naporima, te INU pod vodstvom Nikice Valentića, Franje Gregurića i Hrvoja Šarinića, kao pouzdanog dobavljača naftnih derivata za potrebe oružanih snaga.

U ovom sažetku valja spomenuti i brojne znanstvene i kulturne institucije, umjetničke i športske skupine i djelatnike, koji su se na svoj način djelatno uključivali u obrambene napore: uključujući odlascima i djelatnošću na samom bojištu, ili pak svjedočenjem istine o Hrvatskoj pred svijetom.

Prisjetimo se Tomislava Ivčića i njegova STOP THE WAR IN CROATIA, zatim npr. CROATIAN ART FORCES: poznate "Čete hrvatskih umjetnika" na čelu s književnicima Josipom Paladom i Hrvojem Hitrecom, zatim družine Ad HOC, pa umjetničke skupine MOJA DOMOVINA, itd. itd.

Mnogi kulturni i znanstveni djelatnici izravno su kao dobrovoljci, s oružjem u ruci sudjelovali u Domovinskom ratu: primjerice, pravak HNK Sven Lasta koji je od samog početka rata kao obični vojnik bio na prvoj crti bojišta, a danas je pričuvni pukovnik HV, onda redatelj Slobodan Prajak, danas pričuvni general-pukovnik, redatelj Miro Međimorec, danas stožerni brigadir.

Treba se podsjetiti i brojnih domovinskih i iseljeničkih udru-ga, pokreta i akcija koje su širom Hrvatske, Europe i svijeta pridonosile ukupnom obrambenom naporu.

Tijekom Domovinskog rata, Hrvatska radio i televizija, te ostala sredstva javnog priopćavanja dali su golem prilog širenju istine o jugokomunističkoj i srpskoj agresiji. Svojim udjelom u Domovinskom ratu neki su položili i živote: Zvonimir Devernaj, Žarko Kaić, Gordan Lederer, Nikola Stojanac, Ivo Šipek, Gorki Živković, Đuro Podboj, Stjepan Penić, Zdenko Purgar, Pavo Urban, Živko Krstičević, Tihomir Tunuko-

vić, Tomica Belavić, Željko Ružičić, Ivan Maršić, a spomenimo i Sinišu Glavaševića čija je sudbina još uvijek nažabst neizvjesna.

Na kraju ovog osvrta valja podsjetiti da smo pune četiri godine vodili rat, a da formalno nismo mogli navijestiti ratno stanje. Nakon izbijanja srpske pobune, kolovoza 1990., na prijedlog Vlade i Predsjedništva Sabora, donio sam Odluku o uvođenju mjera pri-pravnosti.

Temeljem svojih ustavnih ovlasti, tijekom 1991. i 1992., donio sam i niz potrebnih naredbi i uredbi sa zakonskom snagom. One od njih koje su još uvijek na snazi u

mirnodopskim uvjetima treba ukinuti, a neke od njihovih odredbi ugraditi u odgovarajuće zakone.

Kao državni poglavar, i vrhovni zapovjednik oružanih snaga mogu s punim pravom ustvrditi **da smo u Domovinskom ratu izvojevali punu vojnu pobjedu.** To smo postigli izgrađivši hrvatsku oružanu silu u izvanredno nepovoljnim i teškim ratnim okolnostima. Zavidljivo pobjedom u Domovinskom ratu Hrvatska je postala respektabilna regionalna sila i bitan stabilizacijski čimbenik o ovom dijelu Europe.

POSljednji VOJSKOVOĐA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (1)

Odžačka Posavina – travanj, svibanj - Rat poslije rata

Stjepan Marčetić, Zadar

UVOD

Tema stvaranja, djelovanja i nestanka Nezavisne Države Hrvatske kod nas je do sada moglo bi se reći relativno dobro istražena i o njoj je do sada objavljen popriličan broj publikacija i radova koji su varirali u svojoj znanstvenoj i istraživačkoj kvaliteti, te koristili ovim ili onim ideologijama.

Ta je tema kao i mnoge druge kroz povijest doživjela više svojih izdanja, a dva glavna izdanja posljedica su režima i vremenskih, političkih, a pogotovo nacionalnih prilika u kojima nastaju.

Prva verzija povijesti NDH nastajala je u razdoblju trajanja druge Jugoslavije i bila je opterećena ne samo ideološkim pristupima i političkim obmanjivanjem nego je bila i u funkciji stvaranja

"novog-starog" državnog neprijatelja čije je djelovanje bilo "smrtonosno" za postojeću državu i ideološku garnituru.

U toj verziji povijesti NDH glavni autori pišu sa stajališta pobjedničkih partizanskih odreda predvođenih Komunističkom partijom Jugoslavije, a uz njihov bok stali su i povjesničari usmjereni velikosrpskom idejom i političkim vođama kojima je također glavni cilj bio da se NDH naglašavanjem i uveličavanjem njezinih negativnih obilježja i postupaka njezinih vodećih struktura prikaže i pokaže vanjskoj, a prije svega unutarnjoj javnosti **u što je moguće bšijem izdanju.**

Nasuprot toj pojavi sotonizacije i općeg ataka na sve što potječe iz NDH u novije vrijeme se **ia**ko ni približno u tolikom omjeru i u tako širokim krugovima kao ova prva verzija povijesti javlja **pojam glorifikacije, idealiziranja i uveličavanja vrijednosti NDH.**

No, unatoč brojnih do sada objavljenih radova na ovu tematiku, koji su usmjereni na jednu ili drugu stranu, ali i onih koji na objektivni i znanstveni način pokušavaju sagledati sliku toga vremena, postoji jedan segment povijesti NDH **kojim se do danas bavilo malo povjesničara**, a to je mikro povijest ovoga vremena, povijest naizgled malih ljudi, ljudi koji se u jednom trenutku svoga života nađu na razdjelnici kada sami i bez pomoći s vrha moraju odlučiti o svome postojanju.

Ovaj rad će se dotaći upravo jednog takvog povijesnog trenutka iz prve polovine 1945. godine kada se na prostoru Bosanske Posavine u kutu između rijeke Save i Bosne, te planine Vučjak našla nekolicina hrvatskih vojnika na čelu sa zapovjednikom Petrom Rajkovačićem, koji je kao dvadesetšestogodišnji vojnik **preuzeo ulogu posljednjeg vojskovođe Nezavisne Države Hrvatske.**

SOCIJALDEMOKRATSKA PARTIJA HRVATSKE

hr.wikipedia.org

Socijaldemokratska partija Hrvatske (SDP) je politička stranka lijevog centra i najveća oporbena stranka u Republici Hrvatskoj. Pridružena je članica Socijalističke stranke Europe (PES).

* * *

U isto vrijeme u Hrvatskoj su tekle pripreme za prve višestranačke izbore za Hrvatski sabor nakon što je SKH 10. prosinca 1989. donio odluku o raspisivanju izbora na svim razinama koji se održavaju u travnju i svibnju 1990. godine. Na izborima Hrvatska demokratska zajednica, a

SKH sa oko 35% glasova osvaja 72 zastupnička mjesta u Hrvatskom saboru. **Krajem godine SKH** je usvojio socijaldemokratsko usmjerenje, te tako **mijenja ime u Savez komunista Hrvatske – Stranka demokratskih promjena**.

Slijedeću priliku SKH-SDP je imao na prvim višestranačkim parlamentarnim izborima nakon proglašenja neovisnosti Republike Hrvatske. No, rezultati su bili porazni jer je sa samo 7,97% osvojenih glasova^[2] dobio svega 11 zastupničkih mjesta u Hrvatskom saboru. **1993. godine stranka mijenja naziv u SDP – Socijaldemokratska partija Hrvatske**.

Povijest imena stranke

1937. osnovana Komunistička partija Hrvatske.

1952. promijenila naziv u Savez komunista Hrvatske.

1990. promijenila naziv u Savez komunista Hrvatske - Stranka demokratskih promjena.

1992. promijenila naziv u Socijaldemokratska partija Hrvatske - Stranka demokratskih promjena.

1993. promijenila naziv u Socijaldemokratska partija Hrvatske.

SAVEZ KOMUNISTA HRVATSKE - STRANKA DEMOKRATSKIH PROMJENA (SKH-SDP)

"*Nova Hrvatska*", London, br. 6, 25. ožujka 1990.

Kao što se moglo i očekivati, **komunisti su u Hrvatskoj učinili sve da promijene svoj izgled i dokažu da više nisu ono što su do jučer bili**, da su sada na čelo Partije došli neki potpuno novi ljudi i da njih vode najbolji programski ciljevi koji se danas mogu zamisliti. Za njih ni obična demokracija nije više dovoljna. Oni biračima obećavaju "radikalnu" demokraciju i novu stranku ljevice "na pragu 21. stoljeća".

Te promjene partijskog lika u Hrvatskoj tra-ju nepunih sto dana. Započele su na prosinčkom kongresu SKH, kad je vodstvo uz višestranačke izbore "već u siječnju" izišlo i kongresnom "Ljudskom deklaracijom". Te svečane izjave o ljudskim pravima ne bi se stidje-

la ni bilo koja zapadna demokratska stranka. Tu su nabrojena sva načela humanosti, predloženo je ukidanje smrtne kazne, političkih suđenja, zlorabotrebte ljudi itd., zatražena je uz sve dru-ge slobode i sloboda političkog opredjeljenja, **ali nitko na tom Kongresu i**

kasnije nije ustao i zatražio da se ukine politička policija ili bar stavi pod kontrolu nekog nepartijskog tijela.

Naprotiv, kad su Albanci u Dubrovniku, Splitu i drugim mjestima izrazili svoja politička uvjerenja o

ČETVRTO OKUPLJANJE DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA
Na Iblerovom trgu u Zagrebu
27. studenog 2009.
TRAŽIMO LUSTRACIJU
ANTE NOBILA I SOCIJALDEMOKRATSKE PARTIJE HRVATSKE

situaciji na Kosovu, protiv njih je proveden sudski postupak, ali ista mjera nije primijenjena i prema krvožednim sudionicima mitinga u Karlovcu ili na Petrovoj Gori. Samo zato jer se Sabor HDZ nije svidio partijskim vrhovima, vlada i Predsjedništvo republike po-slušno su zatražili zabranu Tuđmanove organizacije. Da bi se ublažio bijes protuhrvatske histerije, **usred Zagreba odvođe se na policiju ljudi koji prodaju hrvatske zastave "bez so-cijalističkih oznaka"**.

Isti taj jaz između proklamiranih načela i ponašanja Partije očigledan je i u partijskom predizbornom programu, koji je izdan u zadnji čas, nakon programa svih drugih stranaka. **SKH se sada odrekao i marksizma kao teorijskog i ideološkog ishodišta Partije**, koja je jednim potezom postala otvorena svima, "bez obzira na osobni svjetonazor i vjerska opredjeljenja". **Komunisti su se odrekli i "de-mokratskog centralizma", odrekli su se i vlastita imena, pa su, po uzoru na slovenske komuniste, Partiju pretvorili u "Stranku demokratskih promjena"**.

Oni se sada pozivaju i na "Lijepu našu", a nastoje *zadržati* i potporu Srba u Hrvatskoj, postaju vatreni pristaše Europe, zalažu se za pravnu državu i nezavisno sudstvo, brinu se za socijalna prava svih, a radnika posebno, bore se za prava žena pa u to ime, a zapravo zbog poboljšanja svoje prodaje na tržištu, nude više ženskih kandidata od svih ostalih stranaka.

Jedino u čemu se "novi" SKH-SDP razlikuje od opozicijskih stranaka jest odnos prema Jugoslaviji za koji žele da ostane federalni, i odnos prema iseljenoj Hrvatskoj — koju i dalje prešućuju. To zalaganje za federaciju malo umiruje ostale komuniste u istočnom dijelu Jugoslavije, koje povremeno zabrinjava nedovoljna jugoslavenska orijentacija "nove" Partije u Hrvatskoj. No, kao što je otvoreno priznao jedan od crnogorskih funkcionara, oni shvaćaju da takvi "predizborni potezi... mogu doprinijeti pobjedi na izborima, jer u interesu je svih nas da u Hrvatskoj pobijede komunisti, a ne recimo Tuđman i Tripalo".

Ako su tu taktiku prozreli u Crnoj

Gori i u Srbiji, ona će sigurno biti dovoljno providna i za birače u Hrvatskoj. Dakle, komunistički program malo će koga zvesti. No, Partija ima i druge metode. Preko svih medijskih sredstava, a osobito putem televizije ona sebe ističe kao glavnu garanciju mira i reda u zemlji, a sve ostale kao uzročnike destabilizacije. HDZ je već proglašen izazivačem građanskog rata, **blizak "ustašama i koljačima"**.

Komunisti imaju na raspolaganju veća sredstva od svih ostalih stranaka, imaju u rukama aparat prisile i njihov posredan pritisak i utjecaj na birače ne treba podcijeniti. U pojedinim općinama oni bez oklijevanja gaze i same izborne propise. Najtiražniji list u Hrvatskoj, koji ravnopravno predstavlja sve stranke, morao je prikaz o SKH-SDP objaviti dva puta samo zbog neznatne tiskarske pogreške. Koaliciji narodnog sporazuma veliku su dane dobro kontrolirane moderne prostorije u koji-ma nakon kratkog vremena nije funkcionirao nijedan od tri telefona. To je demokracija i ravnopravna predizborna kampanja kako je shvaćala Partija.

TITOVA KUĆA BAUK I ZA SDP

www.index.hr - 7. svibnja 2009.

ŠEF SDP-a **Zoran Milanović u Kumrovec nije došao zbog Tita**, kako je kazao danas novinarima, već se tamo našao u sklopu svoje predizborne turneje po Zagorju.

Nije htio ni odgovarati na pitanja o Titu, no ipak je komentirao zašto HDZ izbjegava to mjesto. Milanović je ustvrdio kako oni ne ignoriraju Kumrovec, već da su nesposobni u

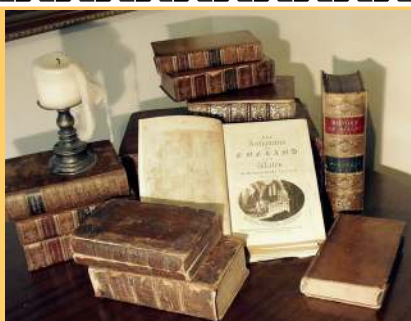
raspisivanju natječaja za bivšu **Partijsku školu** i Spomen dom boraca, prvu od kojih je, kako je

naglasio Milanović, **50 posto HDZ-ovaca i samo završilo.**

Milanović je prošetao kumrovečkim etno muzejom Staro selo te položio cvijeće na spomeniku hrvatskoj himni Lijepoj našoj u Zelenjaku. Iako se Titova kuća nalazi u sklopu etno muzeja i iako su ga nagovarali da uđe, on je to odbio učiniti.

Titova rodna kuća: SDP/HDZ sveučilište

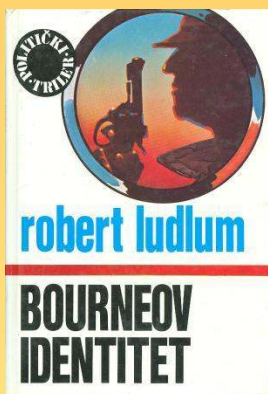

HRVATSKA KNJIŽARA

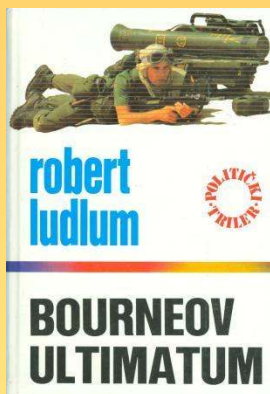
knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjige:

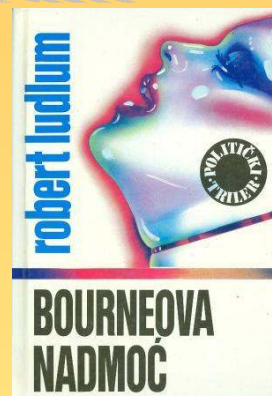
Robert Ludlum

Bourneov identitet
70,00 kuna

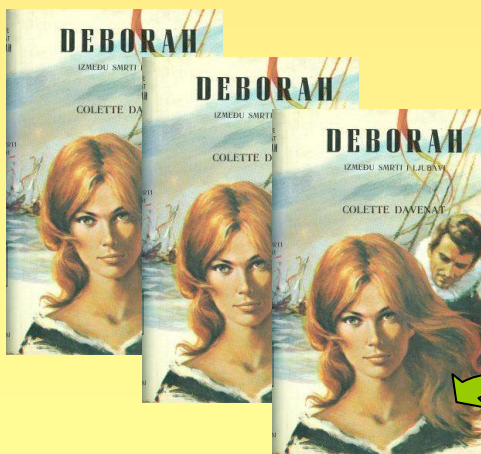
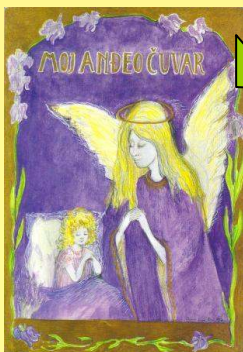
70,00 kuna
Bourneov ultimatum

Bourneova nadmoć
70,00 kuna

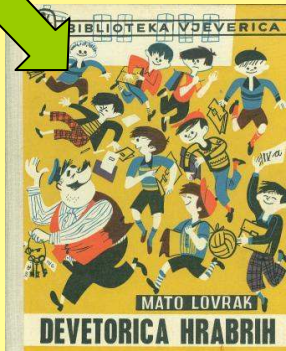
Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Blanka Pašagić:
MOJ ANĐEO ČUVAR
str. 106, 1997. g.
40,00 kuna

Colette Davenat: **DEBORAH između smrti i ljubavi 1-3**
str. 366+387396, 1972. g. **150,00 kuna**

Mato Lovrak:
DEVETORICA HRABRIH
str. 207, 1963. g.
40,00 kuna

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, dr. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (35)

Marko Francišković,
HRVATSKA KNJIGA
OPSTANKA, ulomci

Jedino je problem u tome što je glavna žrtva tih ujeda zmija otrovnica sama Hrvatska. Također, da je vjerovao i čitao Sveto pismo možda bi Tuđman uvidio koliko je bilo pogrešno bezuvjetno prihvatiti društveno-ekonomsku koncepciju kapitalizma, a posebno Friedmanovog monetarizma iz Čikaške škole ekonomije.

Sve u svemu, treba na Tuđmana gledati kao na velikana hrvatske povijesti, ali istovremeno uvijek imati na umu da **on dominantni dio svojega života nije bio vjernik** te u tome svjetlu razlučivati cjelokupno njegovo djelovanje kao čovjeka i državnika.

Neka mu je laka njegova hrvatska zemlja, a mi svi budimo dostojni njene vrijednosti kojoj je Tuđman svojim radom dao onu posebnost koju smo stoljećima čekali: državnu organiziranost.

Nezavisnu državu Hrvatsku, kakva bila da bila, Tuđman ju je ipak ostavio za sobom. Na svima nama koji Hrvatsku volimo je da se Tuđmanovo djelo nadogradi na najbolji mogući način. Budući da je stanje po opstanak države i nacije nadasve kritično to se sada traži time veća umješnost i svaka potrebna požrtvovnost za promjenu toga opasnoga stanja. Drugačije neće ići i svatko tko tvrdi drugačije i obećava lagodna rješenja nije u pravu jer bez (Tuđmanove) umješnosti i (općenacionalne) požrtvovnosti država ne bi ni bila ostvarena, pa tako neće bez tih vrijednosti niti opstati. Sve što vrijedi traži žrtvovanje, odricanje i patnju, a ako se hoće imati državu Hrvatsku koja uistinu vrijedi mora se pripremiti na patnje i odricanja.

Tko nudi drugačije puteve u državu pravde i blagostanja taj tek donosi prave muke zato jer laže i obmanjuje s ciljem kako nacionalnog tako i osobnog porobljavanja. Potčinjavanjem lažima zlikovaca i obmanama slatkorječivaca gubi se sloboda, a nepostojanje slobode je ono što kao narod i previše dobro poznajemo. Tim više bi Hrvatska i Hrvati trebali

odbiti svaki dobrovoljni "povratak u Egipat" jednom kada smo prošli kroz pustinju i dobili državu koja za Hrvate predstavlja onu našu "obećanu zemlju".

Što se prvoga hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana tiče, bilo bi prikladno poglavlje koje je najviše govorilo o njemu kao čovjeku i kao državniku zaključiti odgovarajućim uputama iz Knjige Sirahove koja nam govore o prikladnom odnosu prema pokojniku:

***Sine moj, roni suze nad mrtvim,
tužaljkom prokukaj kao patnik skrhan:
ukopaj mu tijelo prema običaju
i ne uskrati počasti grobu njegovu.***

***Gorko plač i žarko ridaj
i pokaži žalost koju zaslužuje:
jedan ili dva dana, da izbjegneš govorkanje,
a potom se utješi od žalosti svoje.***

***Jer od tuge dolazi prijeka smrt,
i žalost slabi snagu životnu.***

(Sir 38, 16-18).

(Kraj niza)

MITOVI ANTI-HRVATSKE POVJESTNICE (4)

Tomislav Nürnbergger, Zagreb

20. Mit o bijegu "narodnoga neprijatelja" 7. svibnja 1945. godine

Zadnja nogometna utakmica u NDH se odigrala **5. svibnja 1945., između Concordie i Uskoka**. U predigri su juniori Concordie pobijedili Uskok rezultatom 1:-0, golom Bernarda Vukasa. Zvonimir Magdić, Amigo, se sjeća te utakmice i uzbuđenja s kojim je kao klinac išao gledati Vukasa.

Znajući pak činjenice da je u slučaju oblačnog vremena Zagreb trebao biti bombardiran umjesto Dresdena, te da je **hrvatska vojska bila raspoređena za obranu Zagreba sve do 6. svibnja 1945., iznenadna odluka o povlačenju 7. svibnja 1945. je bila očito donešena pod tajnom diplomatskom prijetnjom potpunog uništenja Zagreba i drugih hrvatskih gradova**. Očito su hrvatska vlada i HRVATSKA VOJSKA bile odlučne braniti hrvatsku državu pod svaku cijenu osim cijenu potpunog uništenja hrvatskih gradova i hrvatskoga naroda.

Jedan drugi dječak, danas akademik, se sjeća **pobjedničkog izgleda hrvatske vojske pred povlačenje**, za razliku od rasula u kojem je bila njemačka! A tada nesvršeni časnik hrvatske vojske o povlačenju kroz Sloveniju kaže: - ponosan sam što pri povlačenju kroz Sloveniju nismo uzeli ni mrkvu! Kako je ugodno znati da još ima ljudi kojima riječ ČAST nešto znači!

21. Mit o velikom vođi "nesvrstanih"

Genocid, počinjen odmah nakon završetka Drugog Svjetskog rata (nakon bezuvjetne predaje hr-

vatske vojske englezkoj), nad **više od pola milijuna Hrvata** počinjen na Bleiburgu, Macelju i Križnim putevima je "najveći ratni zločin od kada je svijeta i vijeka" (viceadmiral Joachim Lietzmann). Zato je opravdano američki povjesničar R. J. Rummel u svojoj knjizi "Ubojice preko vlasti" istakao da je **Tito deveti najveći zločinac u svijetu, jer je pobio 1,700.000 ljudi bez sudskih presuda i bez posebne krivnje**. "Veliki vođa" je za nagradu (uz pljesak demoNkratskoga zapada!) vladao Titoslavijom punih 35 godina uživajući kao maharadža, sve do svoje zadnje smrti!

22. Mit o "socijalističkom samoupravljanju" i "socijalizmu s ljudskim licem"

Komunisti su nesmiljeno pljačkali Hrvatsku te izagnali preko 1,000.000 Hrvata, koje su nazivali "privremeno zaposlenima u inozemstvu", da bi njihovim devizama, te devizama otetim Hrvatskom gospodarstvu i još uz izdarnu pomoć od 80 milijardi dolara američkih poreznika stvarali mit o našoj **posebnosti**, "socijalističkom samoupravljanju". To su zvali "socijalizmom s ljudskim licem", usprkos tisuća zatočenih na Golom otoku, Grguru i ostalim Titinim kazamatima te preko 80 umorenih emigranata. Jedan za svaku milijardu američke pomoći!

23. Mit o "autoritarnom" ("diktatoru") Tuđmanu

Strane službe uz pomoć mRačnih demoNkrata, **rušile su autoritet** institucije Predjednika države točno prema priručniku napisanom dvadeset godina prije za destabili-

zaciju latino-američkih država. Danas, pod terorom judinih NGO-a, se Tuđmanova "diktatura" čini demokracijom ravnom demokraciji američkih otaca nacije, Franklina, Madisona i ostalih.

24. Mit o jeziku u tekstovima Marka Marulića (1450-1524.)

Pronađeni* Marulićevi tekstovi na jeziku, koji sam Marulić izriekom naziva harvatskim su suprotni tvrdnji (i nastojanju!) da takvi tekstovi ne postoje, odnosno da Marulić nije pisao na hrvatskom jeziku.

Marulić je najveći hrvatski književnik (ili jedna od najvećih!). **Ako je Marulić pisao na harvatskom, znači da je hrvatska književnost postojala već krajem 15. i početkom 16. stoljeća**. Ako je postojala hrvatska književnost na harvatskom jeziku, onda je **VEĆ TADA** postojao harvatski jezik.

Ako je već tada postojao hrvatski književni jezik, a od 1604. i hrvatska gramatika, znači da su hrvatski jezik i hrvatska književnost stariji nekoliko stotina godina od novo-jezika Vuka Karadžića, dakle on nikako nije mogao biti utemeljitelj ničega hrvatskoga.

Gornje činjenice su grobnica mita o tzv. jugoslavensko/srbsko-hrvatskom ("našem") "istom" jeziku, "zajedničkom kulturnom prostoru", dakle su opasne čak i u naše vrijeme mRačne demoNkracije.

*) Zvonimir Pandžić: "Nepoznata proza Marka Marulića"

PODVALE TEORIJE EVOLUCIJE (4)

Harun Yahya (pseudonim autora), Ankara

Masovna evolucionistička indoktrinacija

Kao što je naznačeno u gore citiranim ajetima, jedan od razloga što ljudi ne mogu vidjeti realnosti njihovih postojanja je neka vrsta "opčinjenosti" koja lebdi nad njihovim rezoniranjem. To je ista ona opčinjenost koja leži u osnovi prihvaćanja teorije evolucije širom svijeta. Pod opčinjenošću mislimo na **neko uvjetovanje postignuto indoktrinacijom**. Ljudi su izloženi jednoj takvoj intenzivnoj indoktrinaciji o ispravnosti teorije evolucije da često ne mogu primijetiti izobličene koje postoji.

Ova indoktrinacija ima negativan efekt na mozak i oslabljuje mogućnost rasuđivanja. Moguće je da mozak, pod stalnom indoktrinacijom, počinje vidjeti realnost, ne onakvu kakva ona jeste, već onako kako je indoktrinirana. Ovaj fenomen može se uočiti na jednom drugom primjeru. Ukoliko netko bude hipnotiziran i bude mu rečeno da je krevet u kojem leži, ustvari, automobil, onda on nastavlja da to tako vidi nakon završetka seanse hipnoze. On misli da je to veoma logično i racionalno **zato što on to zaista tako vidi** i on nema nikakve sumnje da je u pravu. Takvi primjeri koji pokazuju efikasnost i moć mehanizma indoktrinacije znanstvene su činjenice koje su dokazane bezbrojnim eksperimentima koji su zabilježeni u znanstvenoj literaturi i oni su svakodnevnica u udžbenicima psihologije i psihijatrije.

Teorija evolucije i materijalistički

pogled na svijet koji se oslanja na nju, nametnuti su masama s takvim metodama indoktrinacije. Ljudi koji stalno susreću indoktriniranje evolucije u medijima, akademskim izvorima i "znanstvenim" platformama, ne uspijevaju vidjeti da je prihvaćanje ove teorije, ustvari, u suprotnosti s najosnovnijim načelima rezoniranja. Ista indoktrinacija, također, okiva i znanstvenike. Mladi znanstvenici koji čine prve korake u svojoj znanstvenoj karijeri vremenom usvajaju materijalistički pogled na svijet. Opčinjeni ovom magijom, mnogi znanstvenici-evolucionisti **nastavljaju traganje za znanstvenom potvrdom neracionalnih i zastarjelih tvrdnji evolucionista iz XIX stoljeća**, koje su već davno pobijene znanstvenim dokazima.

Adnan Oktar (Harun Yahya)

Postoje još i dodatni mehanizmi koji tjeraju znanstvenike da budu evolucionisti i materijalisti. U zapadnim zemljama, **znanstvenik mora pokazati neke određene standarde kako bi bio promoviran**, primio akademska priznanja ili da mu se članci objavljuju u znanstvenim časopisima. **Otvore-**

no prihvaćanje teorije evolucije je kriterij broj jedan. Ovaj sustav vodi te znanstvenike tako daleko da oni posvećuju cijele svoje živote i karijere u korist jednog dogmatskog vjerovanja.

To je realnost koja nastavlja ležati iz tvrdnje da je "evolucija još uvijek prihvaćena od strane znanstvenika". Evolucija se održava u životu ne zato što ima neku znanstvenu vrijednost, već zato **što je to ideološka obveza**. Samo nekolicina znanstvenika koji su svjesni ove činjenice mogu riskirati da ukažu na činjenicu da je kralj gol.

U nastavku ove knjige, mi ćemo, ako Bog da, razmatrati otkrića i zaključke suvremene znanosti koji su vodili do kolapsa evolucionističkog vjerovanja i **do iskršavanja jasnih dokaza o postojanju Boga**. Čitatelji će se osvjedočiti da je teorija evolucije, ustvari, jedna obmana - obmana **koja je kontardiktorna sa znanošću na svakoj razini**, ali je podržana da prikrije istinu o Tvorcu. Ono čemu se nadamo od čitatelja je da se probudi iz čarolije koja zasjepkuje umove ljudi i koja remeti njihovu mogućnost rasuđivanja, kao i da će ozbiljno razmišljati o onome što je napisano u ovoj knjizi.

Ukoliko se čitatelj oslobodi te čarolije i počne razmišljati jasno, slobodno i bez ikakvih predrasuda, on će uskoro otkriti kristalno jasnu istinu. Ta neizbježna istina, koja je također vidljiva u svim aspektima suvremene znanosti, je činjenica **da su živi organizmi nastali kao posljedica kreacije, a nikako slučajno**. Čovjek može lahko primijetiti tu činjenicu promatrajući samog sebe, kako je nastao od kapi vode ili promatrajući bilo koje drugo živo biće.

PETNAEST MINUTA S ANTOM STARČEVIĆEM

Sa svepsećeg književnog novogovora na hrvatski preveo **Vladimir Biondić**

Petak je, i k tome trinaesti. Nisam baš previše praznovjeran, no još sam u djetinjstvu naučio, da je oprez majka mudrosti. Kao obično, nije sigurno tko je otac i tu uglavnom i nastaju svi problemi.

No, ima i opakijih stvari, ovo ćemo već nekako riješiti. Kak je, je, trinaesti je na izmaku.

Ugodna je jesenska noć, pa me nebo prepuno zvijezda izvuklo na balkon. Legnem na svoju klupu i počnem razmišljati. Današnji dan je prošao sasvim u redu, još par minuta i ponoć će.

Kad odjednom - iz mraka iskrnsne silhueta. Dobro mi poznati lik, pa kako i ne bi, kad moj gazda ima jednu njegovu veliku sliku i dva kipa djela poznatih kipara Rendića i Kečeca.

Preda mnom je iznikao nitko drugi već otac naše domovine Ante Starčević. Poveselih se posjeti.

A on će – Pročitao sam onu pjesmu koju mi je Tvoj gazda posvetio i red je da mu se zahvalim na pjesmi i lijepoj rođendanskoj čestitici. Vidim da Tebe obilaze svakakve ružne sablasti, pa evo i mene, da Ti bar malo uljepšam okolinu. Primijetio sam, da se dobro nosiš sa sablastima i cijenim Tvoje napore da moj nauk što više približi našem narodu.

Zahvalim se ja njemu na lijepim riječima i odlučim iskoristiti ovaj posjet za jedan interesantan intervju koji će moje čitatelje sigurno zainteresirati, te zamolim mog gosta za suradnju. Trebalo mu je ipak par trenutaka da se odluči i nakon kraće stanke reče – U re-

du, ali molim Te, da cjeloviti tekst za koji se dogovorimo predaš u štampu, ali svakako traži autorizaciju teksta. U redu, složim se ja i počnem s pitanjima.

ROI - Što mislite o današnjoj situaciji u Hrvatskoj stranci prava. Sigurno Vam je poznato, da je gospođa Ruža Tomašić osnovala još jednu pravašku stranku (sada ih već ima šest) i to pod Vašim imenom, a vjerojatno ste čuli, da je i moj gazda sa svojim istomišljenicima još prije par mjeseci imao istu nakanu, ali s idejom ujedinjenja svih pravaša u Hrvatskoj?

Starčević – Ponavlja se stara priča iz mog vremena, s time, da sad ipak postoje razlike, ali na gore, više ne važi premisa dva Hrvata - tri stranke nego dva Hrvata – četiri stranke. A veliki broj stranaka iako čak istog svjetonazora nije u stanju jedinstveno djelovati i to uglavnom radi subjektivnih razloga, nitko ne želi u stranci biti na drugoj ili sačuvaj Bog još nižoj poziciji. Ovakvo stajalište ne može donijeti ništa dobrog u hrvatskoj politici, posebno ne hrvatskom

narodu.

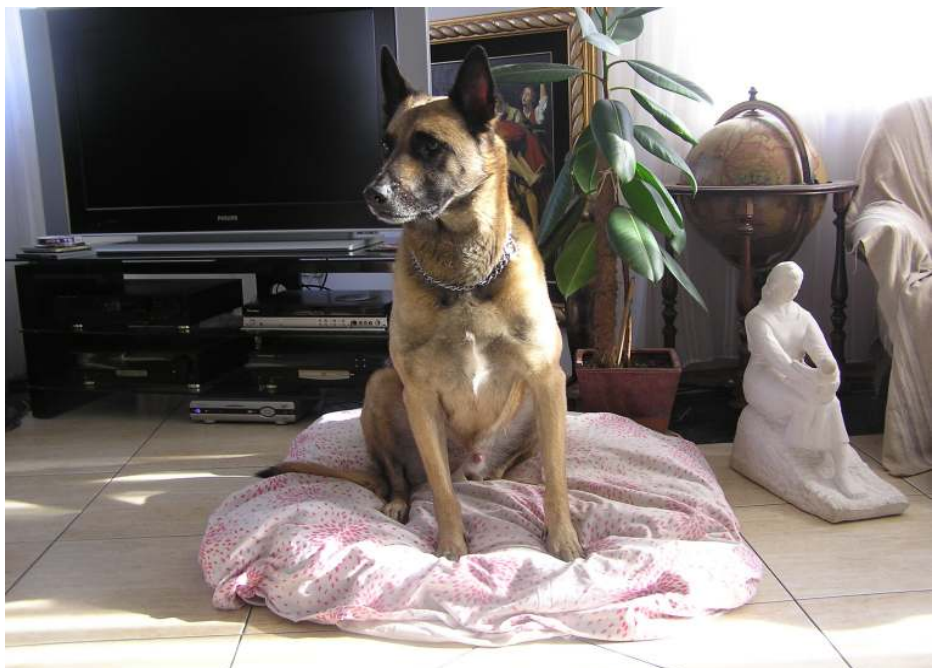
ROI – I kako onda dalje?

Starčević – Izabрати osobu koja može zahvaljujući svojoj karizmi i svojim dosadašnjim životnim rezultatima povesti ujedinjene pravaše. Ruža Tomašić bi mogla biti sasvim dobro rješenje kao apsolutno poštena, neporočna i nepotkupljiva osoba. No treba joj pomoći koliko je god to moguće.

ROI – Što očekujete od hrvatskih izbora za predsjednika države?

Starčević – Ja sam uvijek vjerovao u svoj narod, vjerujem u njega i danas. Narod zna prepoznati. Bitno je samo doprijeti do njega. Smatram, da je dr. Miroslav Tuđman najbolje rješenje i da ima šanse. Ukoliko uspije ući u drugi krug uvjeren sam u njegovu pobjedu. Svakako da bilo koje rješenje znači napredak jer ovaj dosadašnji predsjednik je nešto najgore što se Hrvatskoj moglo dogoditi.

ROI – Kako gledate na ove krađe koje se događaju u cijeloj zemlji, pa i u najvišim krugovima?

Starčević – Primjećujem, da se tu i tamo počelo klupko kriminala odmatati. Pitanje je samo, hoće li će se zaustaviti na srednjoj razini ili će se otići do kraja. Vrlo je važno, da budući predsjednik ima čiste ruke i da se okruži s kvalitetnim i poštenim ljudima. Samo tako može se krenuti u dobrom pravcu.

ROI – Kako iskorijeniti korupciju?

Starčević – Znaš onu našu, na ljutu ranu – ljutu travu. Korov treba čistiti nesmiljeno. Nakon par odlučnih akcija u kojima nikoga ne treba štedjeti, rezultati će se ubrzo pokazati.

ROI – Što za Hrvatsku znači ulazak u evropske integracije i uopće ulazak u Europsku uniju ?

Starčević – Smatram, da je ulazak u NATO bio opravdan, ali Europsku uniju nikako ne treba forsirati. U bilo kakvu europsku integraciju dobro je ući samo kao potpuno ravnopravan partner. Takva integracija svakako mora voditi računa o posebnostima pojedine svoje članice. Ključne odluke moraju se donositi konsenzusom, ne nadglasavanjem. Treba se svakako nastojati povezati sa zemljama izvan Evropske unije u prvom redu sa velikima – Amerikom, Kinom, Japanom i Rusijom. Hrvatska ima izvanredan položaj i samo ga treba znati pravilno iskoristiti. Najvažnije je, da Hrvatsku povedu oni koje vole svoju zemlju i kojima je Hrvatska ispred osobnih interesa. Rat za slobodu i samostalnost, pokazao je, da je jedinstveni hrvatski narod nesavladiv.

ROI – Kako gledate na ostatke komunističke prošlosti i na povrat nazovi heroja. Posebno na ime komunističkog zločinca Tita čija

poprsja krasi neke hrvatske prostore i čije ime nosi naš najljepši trg u Zagrebu Biste li Vi u današnje vrijeme bili pristaša lustracije?

Starčević – Lustracija svakako. Kako bi mogli mirno živjeti u budućnosti treba raščistiti s grijesima prošlosti. Sramota je za zem-

lju koja želi biti u krugu kulturne Evrope, da joj bilo koji prostor nosi ime registriranog zločinca i to najznačajnijeg zločinca na ovim prostorima. To ne znači da njegove spomenike treba rušiti i uništavati, oni su dio jednog vremena, ali njihovo je mjesto u muzejima, nikako ne na javnom prostoru. Smatram, da Hrvatska ima veliki broj značajnih ljudi koji nisu okaljali svoje ime. Jedan od njih je i kardinal Juraj Haulik čije bi poprsje trebalo biti kod Hrvatskog narodnog kazališta, a taj trg bi trebao nositi njegovo ime imajući posebno u vidu njegov doprinos u izgradnji trga i sve njegove okoline. Krajnje je vrijeme za preispitivanje imena i ulica u cijeloj Hrvatskoj.

ROI – Što kažete o zanemarivanju ljudi koji su najzaslužniji za slobodu Hrvatske, smatrate li da je u redu povika na Thompsona i njegove nastupe, te na hrvatski poklič – Za dom spremni?

Starčević – Velika je sramota to što se događa u Hrvatskoj vezano

za odnos prema hrvatskim braniteljima i generalima predanim na suđenje u Haag. Takvi potezi nemaju nikakvog opravdanja i zaslužuju najoštriju osudu. Krivcima za to kad tad narod će suditi. Thompson, njegovi sljedbenici i njegove pjesme nosili su borbe na putu slobode. Samo nedostojan čovjek može to danas osuđivati i u isto vrijeme uživati plodove njihovog djelovanja. Poklič ZA DOM SPREMNI stari je hrvatski poklič. upotrijebili su ga Hrvati još 1526. god. na Mohačkom polju. To što je isti poklič zaživio i za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske ne daje nikom za pravo da ga zabrani u jednoj slobodnoj državi.

ROI – Kakvo je Vaše stajalište oko sporazuma sa Slovencima ?

Starčević – Oduvijek su naši susjedi imali aspiracije na hrvatski teritorij. Hrvatska je pokradena na početku stvaranja Jugoslavije. Stvaranjem umjetne tvorevine tzv. Bosne i Hercegovine uzet nam je velik dio teritorija, dok je Srbija otela lijepi komad na istoku. Ne smijemo više popustiti ni centimetar, nikakvi ustupci ne dolaze u obzir, jer lakomi susjedi ne će stati na tome, ako im daš prst uzet će Ti cijelu ruku. Taj sporazum je sramotno djelo ove vlade i tim djelom ona je pokazala svu svoju nesposobnost i vjerojatno potkupljivost. Potpis tog sporazuma nema pravnu legitimaciju, takav sporazum treba putem referendumata potvrditi hrvatski narod. E, moj ROI sad bi bilo dosta, trebaju me oni gore, tamo su Ti isto svaki čas previranja. Ostavljam te uz naš pozdrav - BOG i HRVATI!

Hvala oče, rekoh ja. ZA DOM SPREMNI! ZA DOM I DOMOVINU, ZA ANTU GOTOVINU!

Av, av, av

pozdravlja Vas **Vaš ROI**

EU - TOPIONICA MALIH NARODA, ALI I NA PUTU IZUMIRANJA, JER NE POČIVA NA TEMELJIMA KRŠĆANSKIH NAČELA I NE PRIZNAJE KRŠĆANSKE KORIJENE, A NITI ŽELI KRŠĆANSKU BUDUĆNOST

U stvarnosti to je nekadašnji Sovjetski Savez na Zapadu, gdje manjina apsolutno dominira nad većinom

Josip Kokić, Zagreb

U samom startu osuđena je na propast, ali će štete biti enormne, jer narode nitko istinski nije pitao. Mediji su u rukama krupnog kapitala i kreiraju nam život u sprezi s korumpiranim političarima u raznim oblicima i pojavama. Globalizacija im je instrument pomoću koje žele staviti pod kontrolu čitav planet, a **hrana i energija su im glavni adut za postizanje dominacije** u svim segmentima društava i naroda. O tome je izašlo dosta knjiga koje objavljuju oni koji su bili u toj strukturi, pa kad je prekipjelo o tome su progovorili otvoreno i javno. Pogledajmo samo ovu našu strukturu vlasti sluganskog mentaliteta jadne Hrvatske i kad bi čitali njihove stvarne životne biografije, vidjeli bi sav njihov jad i bijedu, a ako bi našli i nešto pozitivno, bilo je to iz kratkoročnog interesa. **Njih ne zanima niti obitelj, niti njihov narod niti nacija a niti država u krvi izborena.** Ta se kasta generira i regenerira kroz cijelu povijest, pa stoga i nismo imali svoju državu tolika stoljeća, a ovo što se danas događa je najbolji dokaz ove tvrdnje. Tek smo

izašli iz balkanskih integracija, a već srijamo u isti balkanski lonac s onima koji nemaju ni vjere ni kulture ni ljubavi, a **u njihovu srcu kako je rekao Vlado Gotovac ispred Doma Armije JNA 1991, vlada pustoš.**

Ovi danas u vlasti, **koji su okupirali Hrvatsku** spadaju upravo u tu kategoriju, jer sve odluke donose, kao i u komunizmu, bez naroda. Pogledajte "našeg" predsjednika države, činovnika međunarodne administracije, kojeg primaju i Moskva i London i Pariz i Washington i Peking, pa i Vatikan, poput Tita, koji je bio zločinac kakvog je hrvatsko pučanstvo vlastitom krvlju upoznavalo i prepoz-

navalo, a Tito je za nametnutog Mesića idol, kao i sve one koji ga podržavaju, a znamo tko su i što su, i puna ih je lista i na ovim tzv. predsjedničkim izborima. Za Kajina je dosegao razinu ikone, pa neka je ugradi u svoju kuću iznad kreveta. Kao građanin i vjernik, koji se itekako trudi biti autentičan, ne mogu naći ama baš ništa pozitivno na strani EU, koja je glavni sukrivac i krivac velikosrpske agresije na sve nesrpske narode.

Nakon rata i pobjede Hrvatske, na enormno iznenađenje svih uključenih svjetskih moćnika, oni svoje nezadovoljstvo uvećavaju i ponašaju se prema RH na krajnje pokvaren način, jer svaka druga riječ bi bila neadekvatna za njihove ponašanje i postupke. Ta kategorija političara odcijepila se je od svojih naroda diljem svijeta, o čemu pišem već dugi niz godina, a to je najveća opasnost za svijet. OUN je samo instrument te kategorije. Europa danas može, uostalom kao i cijeli svijet, biti jedino ujedinjena u pitanju ekologije i temeljnih ljudskih prava svakog čovjeka, mirnim putem i dijalogom bez nametanja sile. Kod Pape, prije rata u Iraku bili su i Bush i Blair, tako da cijeli svijet vidi, a nakon toga počeli su sijati krv i suze, koje ni do danas ne prestaju. Najveće pobune su upravo bile u ključnim zemljama NATO-a.

Pa zar nije inscenirana tragedija u New York-u, upravo kako bi dobili alibi za agresiju na Irak, i danas kad to već svi znaju, nikom ništa. **Zar Hrvatska prepušta svoju sudbinu u njihove ruke, a cijeli naš narod nazivaju zločinacima.** O tempora, o mores!!!

Papa Woytila svojom osobom grlio je cijeli svijet i želio mir, ali su njegove posjete mnogi zlorabili, kako bi što duže zadržali vlast u svojim rukama pružajući hinjeno gostoprimstvo. Tako i Mesić poziva Sv. Oca da posjeti RH, po istom receptu, a nakon toga opet sve po starom, i još gore. Činio je to i Račan. Kod Tuđmana je to bila zahvalnost za hrabrost i priznanje RH u najtežem vremenu, ali kasnije bilo je i primjesa očuvanja vlasti, budimo iskreni. **Kadrovi iz njegove vlasti danas dominiraju RH, jasno u negativnom smislu. Crkva je u posljednjih desetak godina itekako zakazala na čelu sa Bozanićem,**

dapače nikad nije bila u lošijem položaju, kad je u pitanju zaštita vjere i nacionalnih interesa. Ovakvo razmišlja svaki mali misleći čovjek, kojem je istina na srcu, jer **vjera u Boga znači svjedočiti istinu i živjeti po istini,** jasno na kršćanskim načelima.

Evo upravo čujem na vijestima, kako je Jadranka Kosor imenovala Đuru Popijača za ministra gospodarstva, **čovjeka koji je javno izjavio na HTV-u da je bolje što su skoro sve naše banke u stranim rukama.** Sve je rekao u dvije riječi, kao i Kosorica još jednom, nakon tolikih laži u ovih nekoliko mjeseci nakon odlaska Sannadera. **Ova Vlada je u potpunom tuđinskom vlasništvu,** i čine samo ono što im se iz EU kaže. EU je već mnogo puta pokazala i dokazala da ne poštuje zakone, a ni one države koje nisu njene članice. Kakva je to demokracija, ako za sve ne vrijede ista

pravila, a za drugačije imaju spremne i sankcije, protu ljudske i protucivilizacijske. Sjetimo se samo pritisaka na naš gospodarski pojas i pokušaj njegovog ozakonjenja. Sjećam se zastupnika Tađića, kad je u lice predsjedniku Hrvatskog Sabora Zlatku Tomčiću rekao: "Sram Vas bilo!" Na kraju mogu reći, samo Bog i tolike nevine žrtve kroz povijest mogu nas spasiti od ovog političkog ološa, kao i od bjelosvjetskog, beskrvnog i bešćutnog, prema svima koji ne misle kao oni.

SAVJET BIRAČIMA: BOJKOTIRAJTE IZBORE, JER AKO JE HRVATSKI SABOR MOGAO DATI POTPORU SRAMNOM SPORAZUMU SA SLOVENIJOM, PRED LICEM CIJELE JEDNE NACIJE, ŠTO NE BI REŽIRAO REZULTATE IZBORA ZA KANDIDATA KOJI NJIMA ODGOVARA!!!

ARBITRAŽNI SPORAZUM JE VELEIZDAJNIČKI ČIN

Zagreb, 2. studenog 2009.

Vladi RH, Hrvatskom Saboru
Predsjednica Vlade Republike
Hrvatske, Zagreb, Trg svetog
Marka 2

Predsjednik Hrvatskog Sabora,
Zagreb, Trg svetog Marka 5
Zagreb

Zahtijevamo, ne potpisujte Sporazum o arbitraži o hrvatsko-slovenskom razgraničenju ni pod kojim uvjetima, pritiscima ili prijetnjama!

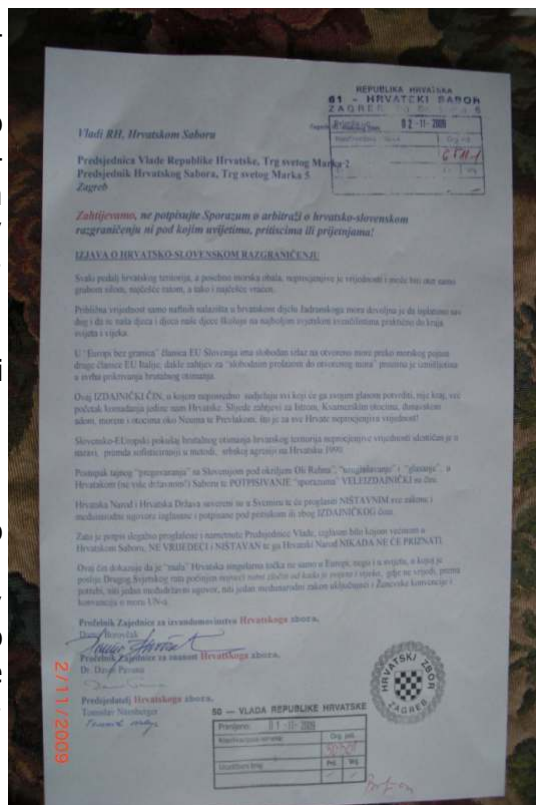
IZJAVA O HRVATSKO-SLOVENSKOM RAZGRANIČENJU

Svaki pedelj hrvatskog teritorija, a posebno morska obala, neprocjenjive je vrijednosti i može biti otet samo grubom silom, najčešće ra-

tom, a tako i najčešće vraćen.

Približna vrijednost samo naftnih nalazišta u hrvatskom dijelu Jadranskoga mora dovoljna je da isplatimo sav dug i da se naša djeca i djeca naše djece školuju na najboljim svjetskim sveučilištima praktično do kraja svijeta i vijeka.

U "Europi bez granica" članica EU Slovenija ima slobodan izlaz na otvoreno more preko morskog pojasa druge članice EU Italije, dakle zahtjev za "slobodnim prolazom do otvorenog mora" prozima je izmišljotina u svrhu prikrivanja brutalnog otimanja.

Ovaj IZDAJNIČKI ČIN, u kojem neposredno sudjeluju svi koji će ga svojim glasom potvrditi, nije kraj, već početak komadanja jedine nam Hrvatske. Slijede zahtjevi za Istrom, Kvarnerskim otocima, dunavskom adom, morem i otocima oko Neuma te Prevlakom, što je za sve Hrvate neprocjenjiva vrijednost!

Slovensko-EUropski pokušaj brutalnog otimanja hrvatskog teritorija neprocjenjive vrijednosti identičan je u naravi, premda sofisticiraniji u metodi, srbskoj agresiji na Hrvatsku 1990.

Postupak tajnog "pregovaranja" sa Slovenijom pod okriljem Oli Rehna", "usuglašavanje" i

"glasanje", u Hrvatakom (ne više državnom!) Saboru te POTPISIVANJE "sporazuma" VELEIZDAJNIČKI su čini.

Hrvatska Narod i Hrvatska Država suvereni su u Svemiru te će proglašiti NIŠTAVNIM sve zakone i međunarodne ugovore izglasane i potpisane pod pritiskom ili zbog IZDAJNIČKOG čina.

Zato je potpis ilegalno proglašene i nametnute Predsjednice Vlade, izglasan bilo kojom većinom u Hrvatskom Saboru, NE VRIJEDEĆI i NIŠTAVAN te ga Hrvatski Narod NIKADA NE ĆE PRIZNATI.

Ovaj čin dokazuje da je "mala" Hrvatska singularna točka ne samo u Europi, nego i u svijetu, u

kojoj je poslije Drugog Svjetskog rata počinjen *najveći ratni zločin od kada je svijeta i vijeka*, gdje ne vrijedi, prema potrebi, niti jedan međudržavni ugovor, niti jedan međunarodni zakon uključujući i Ženevske konvencije i konvenciju o moru UN-a.

Pročelnik Zajednice za
izvandominstvo
Hrvatskoga zbora,
Damir Borovčak

Pročelnik Zajednice za znanost
Hrvatskoga zbora,
dr. Davor Pavuna

Predsjedatelj Hrvatskoga zbora,
Tomislav Nürnberger

LIST SRBA U HRVATSKOJ KREĆE NA KIOSKE

"Novosti" će biti im prve domaće novine na medijskom tržištu koje koriste i ćirilicu

R. Arsenić, www.politika.rs, 18.studenog 2009. – prevedeno sa srpskog jezika

Početak prosinca na kioscima širom Hrvatske pojavit će se tjednik srpske nacionalne zajednice u RH "Novosti" koje navršavaju puno desetljeće svog redovnog izlaženja, a sada će se naći u slobodnoj prodaji. O tome su jučer novinare upoznali glavni i odgovorni urednik Rade Dragojević, predsjednik SNV Milorad Pupovac i **odnedavni ko-**

mentator tjednika Viktor Ivančić.

Uz činjenicu da su ovo prve novine neke nacionalne manjine u Hrvatskoj, koje će se prodavati na kioscima, „Novosti“ će biti i prve domaće novine na medijskom tržištu koje koriste i ćirilicu. Naime, ovaj tjednik se tiska na dva pisma – latinicom i ćirilicom – a njegovi novinari i suradnici također pišu na dva standardna kojima govore Srbi i Hrvati i nazivaju ih srpski i hrvatski.

„Novosti“ zajednički izdaju Srpsko narodno vijeće iz Zagreba i Zajedničko vijeće općina iz Vukovara, a

financiraju se kao i ostali manjinski listovi iz državnog proračuna preko Vijeća za nacionalne manjine RH.

U zadnje vrijeme tjednik je znatno ojačao svoje uredništvo, u kojem je i nekoliko poznatih novinara iz "ugašenog" splitskog "Ferala", kao što su **Marinko Čulić, Vitor Ivančić, Igor Lasić i Srećko Pulig**. Kako je jučer najavljeno, u "Novostima" će redovno gostovati i **Igor Mandić**, koji se u zadnje vrijeme rijetko pojavljuje u hrvatskim novinama.

TKO JE I ZAŠTO PRODAO U BESCJENJE INA-u?

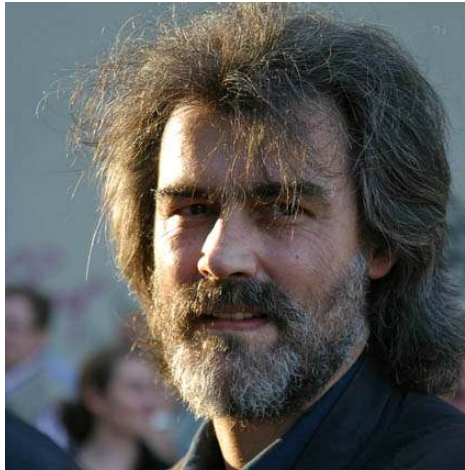
Ministri i stručnjaci bescjenja

dr. sc. Branimir Molak,
dipl. inž., Zagreb

Trenutno u medijima spominjane osobe u afericama u Podravci (uključivo silazak sa scene glumca koji je imao ulogu ministra gospo-

darstva) i one koja je glumila ministra obrane (kamioni) po iznosima (60 i 10 milijuna kuna) koji im se stavljaju na "dušu" (također i onih u brojnim drugim afericama) **posve su beznačajne u odnosu na one koje "posluju" npr. u energetici o kojima mediji šute.**

Predsjednik Republike se u Dnevniku HRT od 5.11.2009. požalio da mu nije dostupan ugovor o prodaji INA-e Mađarima. Postavlja se pitanje kako to da do pred kraj drugog mandata, nije uspio saznati tko i zašto je Mađarima prodao (u bescjenje) INA-u, najvrednije blago u Hrvatskoj, i tako pos-

Viktor Ivančić

tigao da Hrvatski puk mora vrlo skupo kupovati naš plin i naftu od Mađara? Ipak je vrlo dobro da je to izjavio, makar i pred kraj mandata, da narod zna što mu preostaje. I predsjednica Vlade je brzo reagirala, pa je Vlada RH objavila je na svojim internetskim stranicama tajni **Ugovor o međusobnim odnosima dioničara Ine**, iz siječnja ove godine (koji je potpisao bivši ministar „zaigrani dečko“ Polančec), a to, dakako, nije ugovor o prodaji INA-e. Zanimljivo je da je spomenuti ugovor iz 2009. bio tajna i za brojne male dioničare INA-e. Zašto? Kako regulira njihove međusobne odnose ako je i za njih tajna? **Vlada i MOL ugovor o prodaji 25 posto plus jedne dionice Ine za 505 milijuna USD sklopili su u srpnju 2003. Zašto ne objave taj ugovor**, jer je to pravi ugovor o prodaji INA-e?. Ostatak dionica do 47,15538 posto INA-e, MOL je kupio u javnoj ponudi dionica. Dakle, ostalo bi otvoreno pitanje tko i zašto je Mađarima 2003. prodao (u besćenje) četvrtinu INA-e, najvrednije blago u Hrvatskoj, i tako postigao da Hrvatski puk mora vrlo skupo kupovati naš plin i naftu od Mađara, a sada žele kupiti beznačajno skladište plina Okoli za 250 milijuna USD, da u emisiji Otvoreno HRT 11.11.2009. nismo saznali da je

ta „stručna“ osoba koja je prodala prvu četvrtinu INA-e **upravo g. Ljubo Jurčić**. Nije rečeno zašto je prodana INA. Skladište Okoli (4 kompresora, 22 bušotine, 500 mil. m³ plina) sasvim je dovoljno za količine plina koje se uvozi, žele sada kupiti za čak oko 250 milijuna USD, a prodali su četvrtinu INA (*1/4 od ukupno u INA-nih stotina bušotina, 24 plinska polja sa ukupno 40,9 milijardi m³ plina, 34 + 8 naftnih (i kondenzatnih) polja sa 11,7 milijuna m³ nafte i kondenzata, golema mreža plinovoda i naftovoda, rafinerije... – prema službenim javno dostupnim podacima 2007.*) Mađarima u besćenje, za samo 505 milijuna USD. Zašto je uopće odvajan posao s plinom od tehnološki nedjeljivog naftno plinskog?

Inače, toliko besmislica i dezinformacija o energetici koliko su u emisiji izjavili "stručnjaci" (Jurčić, Šunjić i Štern) zaista se rijetko viđa. **Ovakvi "stručnjaci" uz političare glavni su činitelji razaranja Hrvatske**. Zacijelo je u tome prednjačio Jurčić prodavatelj INA-e. Zanimljivo je da je Jurčić 2005. kritizirao prodaju INA-e. Vrijednost 25 posto dionica Ine, ranije prodanih za 505 milijuna dolara, danas iznosi 800 milijuna dolara, procijenio je bivši ministar gospodarstva Ljubo Jurčić. Tada je izjavio: *"Inu treba što prije privatizirati, no nisam za to da se dionice Ine daju umirovljenicima, bivšim radnicima i braniteljima kojima njihov doprinos društvu treba pravično nadoknaditi u novcu. Nacionalni resurs poput Ine treba prepustiti na upravljanje profesionalcima, koji će povećavati njezinu vrijednost i efikasnost"*. Ne znajući do emisije Otvoreno da je upravo Jurčić prodao INA-u,

ja sam 2005. reagirao na njegovu izjavu ne znajući da **on sam kritizira onog „drugog“ Jurčića koji je kao ministar gospodarstva prodao INA-u**. Tekst: *„Koliko vrijedi INA i zašto je prodavati?“* napisao sam 3.5.2005. Nakon cenzure (i razmišljanja uredništva) koja je trajala više od mjesec dana, moj tekst, u kojem sam ga „opravo“, s ponekim izmjenama objavljen je u Vjesniku 6.6.2005. pod naslovom: „Ministri i stručnjaci besćenja“. Dakako, da se nije usudio reagirati. Sada sam saznao da je Jurčić - kritičar isti onaj Jurčić koji je prodao četvrtinu INA-e. Eto takvi su naši političari – „stručnjaci“.

Oni koje zanima moći će u nastavku vidjeti cijeli moj tekst iz 2005. bez izmjena, a ako saznaju zašto je prodana INA neka jave – napišu. Posljedice toga „posla“ stanovnici Hrvatske svakodnevno osjećaju kroz sve skuplje energente.

„Koliko vrijedi INA i zašto je prodavati?“ napisano 3.5.2005.

*Povodom procjene bivšeg ministra gospodarstva Ljube Jurčića, objavljene u članku **"Ina vrijedi između 3.2. i četiri milijarde***

dr. sc. Branimir Molak

dolara u Vjesniku 30.4.2005., da 25 posto dionica INA-e prodanih Mađarima za 505 milijuna USD danas vrijedi 800 milijuna USD može se postaviti mnoštvo pitanja bivšem ministru, ali i onima prije i poslije nje. Zašto je prodana četvrtina INA za manje novca nego što danas vrijedi i zašto je uopće prodavano ono što donosi golemu dobit? Zar je tristo milijuna dolara beznačajna brojka u zemlji gdje mnogi osiromašeni i obespravljeni stanovnici gladuju i zašto za štetu nitko ne odgovara? Političari pričaju da je tzv. privatizacija velika pljačka, a ništa ne čine da je zaustave i da krivce strpaju tamo gdje im je mjesto - iza rešetaka. Vrlo je upitna i brojka o vrijednosti INA-e tada kada su prodali 25%. Vrlo jednostavne analize, objavljene u nekoliko glasila, pokazale su da je **tada vrijedila najmanje 10 milijardi USD**, a četvrtina je prodana za svega 505 milijuna. Dakle već tada je šteta iznosila oko dvije milijarde USD, a ne 300 milijuna prema današnjoj vrijednosti kako hrabro tvrdi Jurčić koji je u tom poslu bio ministar. Zbog porasta cijene nafte i plina i povećanja bilančnih rezervi nafte i plina INA-e danas je osjetno veća.

Zašto političari i nadalje žele u bescjenje prodavati INA-u i zašto se bivšem ministru ne dopada da se dionice INA-e podijele umirovljenicima, bivšim radnicima i braniteljima? Kakvi su to "profesionalci" - kojima prema Jurčiću "treba prepustiti upravljanje INA-om" - upravljali INA-om kada je g. Jurčić bio ministar i kada je nastala spomenuta šteta i kakvi su to danas "stručnjaci" kada je i dalje nastoje prodavati u bescjenje. **Zašto za nas znanstvenike i stručnjake koji smo**

se angažirali u obrani zemlje nema mjesta u INA-i? Zašto smo prognani? Ne progone samo generale.

prof. dr. sc. Ljubo Jurčić

U naslovu članka se tvrdi da danas INA vrijedi između 3,2 i 4 milijarde USD. Je li to baš tako? Bilančne rezerve nafte u Hrvatskoj prema službenim podacima danas iznose 21,87 milijuna m³ ili 137 milijuna barela što po današnjim cijenama nafte na svjetskom tržištu od oko 50 USD/bbl iznosi **oko 6,8 milijardi USD**. Vrijednost domaćih rezervi nafte preradom u domaćim rafinerijama u derivate na benzinskim postajama najmanje je tri puta veća te iznosi više od **20 milijardi USD**. Dakako da bi dio tog iznosa ostao državi u vidu poreza i kada bude u vlasništvu stranaca, ukoliko tada novi vlasnici ne kažu da ih naši zakoni ne zanimaju, što se već događalo.

Bilančne rezerve plina prema službenim podacima iznose 41 milijardu m³, a po cijeni plina od 0,35 USD/m³ što je plaćaju kućanstva to je vrijednost od **14,3 milijarde USD**.

Dakle **samo bilančne rezerve imaju vrijednost veću od 34 milijarde USD**. Dakako da od toga treba odbiti troškove proizvodnje, koji najvjerojatnije ne prelaze 10-15 % tog iznosa. Za

usporedbu, podsjetimo se, objavljeno je da su izravne ratne štete u Hrvatskoj oko 30 milijardi nena-mirenih USD.

Što je s rafinerijama, benzinskim crpkama, naftovodima, plinovodima, opremom, zgradama itd.?

Rafinerije, iako su kako tvrde - stare, zadovoljavaju potrebe Hrvatske za naftnim derivatima, a uz to i izvoze svoje proizvode, te stvaraju golemu dobit svojim radom.

Koliko one vrijede g. Jurčiću i zašto ih treba pokloniti strancima? U INA-nom vlasništvu je još 405

benzinskih postaja od ukupno 683 na području Hrvatske. Kolika je njihova vrijednost? U Hrvatskoj je izgrađeno oko 1.700 km transportnih i 15.000 km distribucijskih plinovoda. Koliko ih je ostalo u vlasništvu INA-e, a koliko u novonastalim organizacijama i kako su u novo vlasništvo (kao i postaje) dospjeli? Kolika im je vrijednost? Podsjetio bih da se pisalo kako za izgradnju transportnog plinovoda od Istre do Karlovca (u biti od Italije) treba namaknuti od kućanstava u prekomjernoj cijeni plina oko 300 milijuna USD, pa neka izračunaju koliko vrijede kilometri i kilometri već izgrađenog. Račan - Fžulčevim ugovorom o NE Krško uz ukupnu štetu od oko 2 milijarde USD Hrvatska se obvezala, što joj nikad prije nije bila obveza, uplatiti za zbrinjavanje nuklearnog otpada iz elektrane Krško oko 350 milijuna eura. Za taj iznos mogli su već odavno povezati jadranska ležišta plina s potrošačima u Hrvatskoj da bi ublažili zimske nestašice tog energenta, a ne prodavati ga u bescjenje Italiji. **Ministar bi možda mogao objasniti čijih su i 610 km jadranskog naftovoda i kako su u vlasništvo dospjeli.**

Dakle, INA danas vrijedi desetak puta više nego što piše u naslovu spomenutog članka. Zacijelo bi bivši ministar i oni prije i poslije njega kao i ostali stručnjaci za rasprodaju INA-e mogli odgovoriti na spomenuta pitanja – kojih ima

ih još jako mnogo, a «politički vrh» uopće ne zanimaju.

Jedini izlaz za stanovništvo Hrvatske u energetici i smanjivanju energetske ovisnosti je nacionalizacija svih

ovih blaga koja su oteli stanovništvu i oduzimanje imovine i smještanje svih koji su to izazvali tamo gdje im je mjesto. Isto, dakako, vrijedi i za sva druga područja života u Hrvatskoj.

GLUPI NAROD OPET JE NASJEO!

Branko Stojković, Bjelovar

Predsjednička kampanja trajat će do 25. prosinca 2009. godine. Kandidati za Predsjednika su: Milan Bandić, Andrija Hebrang, Ivo Josipović, Josip Jurčević, Damir Kajin, Boris Mikšić, Dragan Primorac, Vesna Pusić, Nadan Vidošević, Miroslav Tuđman, Slavko Vukšić i Vesna Škare Ožbolt. Prvi izborni krug održat će se 27. prosinca 2009. godine. Ne osvoji li netko od kandidata većinu glasova, dva kandidata s najviše osvojenih glasova idu u drugi krug 10. siječnja 2010. godine.

Uglavnom kao predsjednički kandidati prijavili su se većinom HDZ-ovci i SDP-ovci. To je sve bila podmukla njihova igra. Jer građani osim njih nemaju za koga glasati. Hrvatska već dani-ma nema ministra gospodarstva, otkako je Damir Polančec dao ostavku. Za propalo gospodarstvo ionako nikoga nije briga. Hrvatski sabor počinje 15-estu posljednju ovogodišnju sjednicu, koja će trajati do polovice prosinca. Na njoj bi zastupnici trebali donijeti državni proračun za 2010. godinu, te usvojiti ratificirani Sporazum o arbitraži. Isto tako zastupnici će raspravljati o prijedlogu imenovanja Đure Popijača, predsjednika Hrvatske udruge poslodavaca i predsjednika programskog vijeća HRT-a za ministra gospodarstva.

Dok je Hrvatska država u kaosu i raspadu nema uopće odgovor-

nosti za ovakvo inertno stanje i političko vođenje našeg društva. Nakon komemoracijskog skupa u Vukovaru, u dvorištu vukovarske Opće bolnice gdje je održan skup, odana je počast na Dan sjećanja na žrtve Vukovara 1991. Kolona sjećanja je išla kroz grad do Memorijalnog groblja žrtava Domovinskog rata. Među sudionicima kolone bili su Jadranka Kosor, predsjednica Vlade i Stjepan Mesić, predsjednik Republike Hrvatske, Luka Bebić, predsjednik SaBora, Ivan Šuker, ministar financija, Božidar Kalmeta i drugi. Izaslanstva su položila vijence i zapalili svijeće. Uglavnom svake godine isti scenarij se dešava u Vukovaru, u gradu izdaje i propasti.

Za rušenje Vukovara i sve ratne strahote **prvi krivac je Stjepan Mesić** i svi izdajnici koji se dolaze tobože tamo klanjati. Kaže poslovice: **lopovi se uvijek vraćaju na mjesto zločina**. Mediji i novinari prenose „silinu“ političara – dok i dalje nitko ne odgovara za zločine i politički situaciju u zemlji. Mesić drži glavni riječ u Vukovaru, a najodgovorniji je za sve zlodjela. On je okružen sa izdajnicima i probisvijetima. Sve je to sramotno i nisko. Hrvatski narod ima predsjednika koji ih je krajnje uništavao. Na kraju mogu reći: Ovaj narod ili je bolestan, ili je toliko lud da ne vidi i ne razumije istinu. Dok nas budu takvi predstavljali, Hrvati mogu ići ravno na smetlište cijelog svijeta.

VUKOVAR

Đivo Bašić, Dubrovnik

V ukovi(,) (i) koljači,
nezavrijeđenici riječi,

U bojstvo grada ne da
se prijeći.

K rvav podzemni potok
što netragom teče,

O kov bola što
neprolazno peče.

V i, bijednici, što (na) stranu
bacate sjenu,

A li slabašnu, od žala vjeru,
graničnog koridor-mora
pjenu,

R adosnu vijest,
života i smrti mijenu.

I stratište šalje
vam opomenu.

R ana maglena zora zaklonila
je (h)ičica (nepostojeće)
stropove,

H rabro naprijed,
povijest će pomesti lopove.

Konferencija za novinstvo o maceljskim žrtvama

Posvećeno Haaškom sudu i nekoj čudnoj, pravno ne-utemeljenoj pravdi. Možda onoj nizozemskih vojnika u Srebrenici! Mišlju, riječju, djelom i... Haaškim sudom! Kojeg li propusta izjednačiti žrtvu i agresora i koje li bahatosti to nazvati međunarodnim su-

dom! Zamišljam te tamo suce i njihovu pravdu kako su se ugodno smjestili u velikoj zahodskoj školjci, a uokolo ih blago oplakuje - mokraćna hrvatskog naroda! Suci se pak pravdaju: "Nas treba svaki sustav, kao što je na (p)određeni način udbu trebao prošiti", a narod odvraća: "Joj, što nam se povraća! Dok je svijeta i te nuž(d)ne potrebe za vama". Nisu svi pripadnici nekog naroda agresori niti bi bilo žrtava da nije agresije, ali nisu ni svi suci pravедnici.

IZDALI SU HRVATSKU

Dražen Keleminec, Zagreb

Objavljujemo popis izdajica, koji su prodali hrvatski teritorij Slovencima, za ulazak u masonsku Europsku uniju.

1. Jadranka Kosor, 2. Gordan Jandroković, 3. Stjepan Mesić 4. Josip Friščić, 5. Vesna Pusić, 6. Ivan Čehok, 7. Milorad Pupovac, 8. Šemso Tanković, 9. Ivo Andrić, 10. Ivan Bagarić, 11. Suzana Bilić, 12. Mato Bilonjić, 13. Ivan Bogović, 14. Rade Bošnjak, 15. Perica Bukić, 16. Vesna Buterin, 17. Karmela Caparin, 18. Gari Cappelli, 19. Tomislav Čuljak, 20. Krešimir Čosić, 21. Josip Đakić, 22. Šimo Đurđević, 23. Kre-

šo Flipović, 24. Stjepan Fiočić, 25. Sunčana Glavak, 26. Ivo Grbić, 27. Krešimir Gulić, 28. Andrija Hebrang, 29. Davor Huška, 30. Vladimir Ivković, 31. Ivan Jarnjak, 32. Željana Kalaš, 33. Nedeljka Klarić, 34. Dragan Kovačević, 35. Ante Kulišić, 36. Stjepan Kundić, 37. Boris Kunst, 38. Branko Kutija, 39. Ana Lovrin, 40. Franjo Lucić, 41. Ljubica Lukačić, 42. Nevenka Majdenić, 43. Anton Mance, 44. Nevenka Marinović, 45. Krunoslav Markovinović, 46. Borislav Matković, 47. Frano Matušić, 48. Anđelko Mihalić, 49. Stjepan Milinković, 50. Petar Mlinarić, 51. Živko Nenadić, 52. Marija Pejčinović Burić, 53. Niko Rebić, 54. Ivanka Roksandić, 55. Berislav Rončević,

56. Jerko Rošin, 57. Vedran Rožić, 58. Josip Salapić, 59. Petar Selem, 60. Damir Sesvečan, 61. Nedeljko Strkić, 62. Ivan Šantek, 63. Nevio Šetić, 64. Ivan Škaričić, 65. Božica Šolić, 66. Dubravka Šuica, 67. Emil Tomljanović, 68. Željko Turk, 69. Dragan Vukić, 70. Mario Zubović, 71. Stipo Gabrić, 72. Stanko Grčić, 73. Zdenka Čuhnil, 74. Zlatko Horvat, 75. Zdravko Kelić, 76. Boris Klemenić, 77. Nazif Memedi, 78. Furio Radin, 79. Deneš Šoja, 80. Goran Beus, 81. Danica Hursa, 82. Zlatko Koračević, 83. Antun Korušec.

Raspišite referendum ! Hrvatski narod ne želi u vašu Europsku uniju!

SILVIJE STRAHIMIR KRANJČEVIĆ

Osvrt uz obljetnički dan smrti, 29.10.1908. - 29.10.2009.

mr. sc. Dragan Hazler, Basel

Silvije je rođen u Senju, 17. veljače 1865; umro u Sarajevu 29. veljače 1908. i sahranjen je na Sarajevskom groblju Sv. Josipa.

Ovdje se ne ćemo baviti radnim i pjesničkim životopisom ovog velikog hrvatskog pjesnika jer sve o

njemu može se naći u edicijama njegovih pjesama, u svima obradama hrvatskih književnika i pjesnika, u enciklopedijama, leksikonima i u drugim izvorima.

Zanimljivo je, da u brojnim edicijama njegovih pjesama pa niti u ediciji Pet stoljeća hrvatske književnosti, knjiga 60 nije uvrštena Kranj-

Vukovar 1991.

čevićeva pjesma **Zavjet**. Pisatelj ovih redova zapazio je tu vrijednu i za svako hrvatsko vrijeme aktualnu pjesmu u Hrvatskoj vili i u emigrantskom časopisu Ustaša. Dakako pjesma **Zavjet** se nalazi i u starijim izdanjima Kranjčevićevih pjesmarica, ali te su teže pristupačne suvremenim hrvatskim čitateljima pa je mi objavljujemo:

ZAVJET

Hrvatska vila 1883.

Silvije Strahimir Kranjčević

Ne ljubiti tebe, mučenički dome,
 Za tebe ne dat isti život svoj,
 Oj, kak' bih mogo, kada na tlu tvome
 Sa mlijekom majke duh usisah tvoj?

Da, ljubim tebe, al ljubavi sila
 Ne da mi gledat, da robuješ ti;
 Već sjeća me, da i u mojih žila
 Prevruća krvca za osvetom vri.

Al mladom brzo skršili bi krila,
 Jer dosudeni još nij' došo čas —
 Al nij' daleko, domovino mila,
 Pa sunce božje grijat će i nas.

A kad se narod na osvetu sjati,
 I ja ko sinak ustati ću tvoj,
 Pa s milim Bogom, s milimi Hrvati,
 U osvetnički pohrlit ću boj.

Tad vrele krvce poteći će mnogo,
 A smrt će harat, čudit će se svijet;
 Nu tko tad smrtni bojat bi se mogo,
 Kad za dom mili slatko je umrijet.

Pa makar pao - za te past ću milu,
 Slobodan mrijet ću - ne ko crni rob,
 A ti tad, majko, u slobodnom krilu
 Poginulom ćeš sinku dati grob.

Silvije Strahimir Kranjčević

BLEIBURG I HAAG - P. S.
(Drugi dio)Izlaganje *Mladena Schwartza*

Hrvatska braćo i sestre!

O Bleiburgu je pisano mnogo; ono bitno nadam se da sam popisao u svojoj bibliografiji, u *Knjigopisu* u završnom dijelu ove knjige. Tamo ćete naći mnoga imena, a najvažnije naslove svakako su napisali velečasni Ivan – John Prcela, profesor Josip Jurčević i još neki. Budući je literatura vrlo opsežna, mojom nakanom, a niti mojom zadaćom, nije moglo biti već tako brojnim historijskim izdanjima pribrojiti još jedno takvo, iz iste ili slične vrste. Htio sam, kako i ističem u *Proslavu*, donijeti, uz sažetak povijesnih podataka, zapravo svoj stav o odnošajima spram Bleiburga, kritično i aktualno, kakvi oni jesu, kakvi nisu, a kakvi ne bi trebali biti.

Moja knjiga o Bleiburgu pojavila se je tamo 15. svibnja ove godine, ali se netko, srodan spomenutom vražiću Titivilu, pobrinuo da se protiv nje nahuška redarstvo zemlje Austrije, čudne po mnogočemu zemlje, ali ne ću sada o tome. Na uobičajenoj je komemoraciji ove godine, kao zvijezda, nastupio Antifa... *pardon*, Andrija Hebrang, koji je nedvojbeno respektabilan muž, ali se ne može oprostiti da je, u svojem nastupu, i on uz tolike druge (pišem o tomu u knjizi!) još jednom misterij i mistiku Bleiburga trivijalizirao sumnjivim pričama o „svjetonazornom sukobu“ (po prilici: na Bleiburgu su ljevičari

posmicali desničare, u kakve se i on, ne znam zašto, svrstava), o „nesuglasju političkih svjetonazora“, kao da tamo nije bio srpski genocid nad Hrvatima! Hebrang nije židov, jer se takvim ne smatra i to je njegovo suvereno pravo. Ipak, u društvu židova kakav je Slobodan Lang (koji je držao prikladnim u Bleiburgu objesiti na vrat golemu Davidovu zvijezdu! – to tamo nije zabranjeno znakovlje!), i Hebrang banalizira i razvodni sveto Bleiburško mjesto te učini sve da se demontira, dekonstruira Bleiburška istina sve do neprepoznatljivosti. Vrhunac je ova dvojbenost dosegla najavom o podizanju Bleiburškog spomenika za valjda tisuću žrtava, da se realne brojke umanje; o tomu će još biti riječi. Dodajmo tu i mantru, što je Hebrang ponavlja s nizom drugih površnika, da su naime Bleiburške žrtve ubijene „bez suda“. Da ih je dakle osudio Titov sud, sve bi bilo u redu! A o ravnojvesju u prikazu „komunističkih“ i „fašističkih“ zločina, ravnojvesju koje i Hebrang zastupa – baš kao da su isto uzrok i posljedica – da sada doista više ne govorim!

Neopartizanski poglavica Mešić nakon svega ovoga došao je samo na gotovo, prikazavši Bleiburške komemoracije kao „dernek“. I to, više on histerijom antifašističkog pravednika, „dernek“ koji plaća, zamislite, Hrvatski sabor! Koji se, voljom Mešića i sličnih, više ne smije niti nazivati *državnim*. Mešić se razgalamio kako

bi državni dužnosnici morali napustiti takav „dernek“. Za Mesića je Bleiburg bio i ostao „politizirani mit“, sveta nacionalna zbilja za njega je politizirana i mitološka, dakle upravo ono što predstavljaju njegov „jasenovac“ i subrat mu židovski „holokaust“, kojemu se i sam Mesić, kao marljivi teključ židovskoga protuhrvatskog mešetara Zuroffa, prokušao u svojstvu jednoga od najprominentnijih prvosvećenika.

Da se partizan Mesić već praktično preselio u Jasenovac, to više nikoga ne čudi. Malo je tamo, malo u židovskom *jadvašemu*. Začudnije je, da se na tom mjestu velikosrpsko-židovske laži, u jasi, nakon tako upornog i trajnog i vrlo opravdanog otpora Katoličke crkve u Hrvata, sada nedavno pojavio i njezin prvak, kardinal Josip Bozanić. (Taj svat očito voli kriva mjesta, sjetimo se za ovu prigodu tek njegova svojedobnog kleknuća u grobnici Karađorđevića na srpskomu Oplencu!) Zagrebački je nadbiskup na jasenovački dernek dovukao ne manje negoli 350 svećenika. Ljevica je, židoljubna i židovska, trijumfiralna, premda ne bez neizbježivih zanovjetanja: zašto ne prije, zašto ne pred samim Cvet-od-Kamen itd. i tsl. I u jasi Bozanić je zastupao Crkvi tako dragu teoriju ravnovesja: Bleiburg jednako Jasenovac! Istini za volju, barem je zatražio da se konačno podastru brojke Jasenovca, ne priznajući nekakvih navodnih 72 ili koliko već tisuća, koje su mu tamo ritualno uvalili. Ali nije propustio ustvrditi kako su tamo, uz sirote, po definiciji nedužne židove *et al.*, stradali i „Hrvati drugog političkog mišlje-

nja“. Rušiti, u stanju najteže ugrozbe, morem krvi obnovljenu vlastitu državu – to se dakle u žargonu prvoga čovjeka Crkve u Hrvata zove – pravo na drugačije političko mišljenje! Nije loše, pa i ako je od zadržanih drugokoncilaša!

Jedni revno ravnovesje i relativiziraju, drugi i nadalje cmizdre i moraliziraju (*klaumata!* – vidi moju knjigu!), treći pak Bleiburg punom parom „demitologiziraju“. Natuknuh već, radi se užurbano na pretvaranju Bleiburškoga grobišta u spomen-groblje koje tisućice tamo, na licu mjesta, likvidiranih hrvatskih ratnika. Tako bi se, dok jasenovačke brojke opet rastu u nebesa, Bleiburg sveo na mali broj žrtava, sve što je poginulo izvan Bleiburga i na susljednom Križnom putu, potonulo bi u mrak zaborava, jaso bi ponovno skočilo do milijuna, a Bleiburg zakržljao do šaćice poginulih. Tada bi mogla i prestati redovita proljetna hodočašća, a za poimence navedene mrtve neka

prigodice dolaze pokloniti im se njihovi bližnji, rodbina i nepopravljivi jučernjaci.

Novom, neopartizanskom, posthrvatskom minimalističkom statistikom smrti tako bi se širom otvorila vrata i izravnoj zabrani Bleiburških okupljanja. A da se na tomu zdušno radi, govore nam i nedavna divljanja koruških titovaca (svatko se tamo pojedinačno predstavljao novinarima kao Josip, ili Josipa, Broz!), koji su se, uz treštanje barbarske glazbe jugoslavena Bregovića, divljačkim terorom usprotivili odvijanju redovite ovogodišnje komemoracije za mrtve austrijsko-njemačke ratnike pripadnike SS-postrojbi na Ulrichbergu, što se tradicionalno odvijala pod pokroviteljstvom austrijskoga ministarstva obrane. (Jest, kako rekoh, čudna zemljica Austrija!)

Spominjem ovo stoga jer su teroristi najavili kako će ubuduće na sličan način zapriječiti i održavanje hrvatskih sjećanja na Bleiburgu. Lijepo se sve to slaže, opet je na djelu koordinirana kolaboracija unutarnjeg i vanjskog neprijatelja! Usporedno s posvemašnjom destrukcijom i samih ostatka ostataka (*reliquiae reliquiarum!*) hrvatske države, samosvjesne, ponosne i dostojanstvene hrvatske nacije – sada smo dobili i prijetnju: od partizana Mesića, od falsifikatora Bleiburških ploča kakav je izrod Bože Vukušić, te od austrijskih ljevičarskih terorista, da će nam naprosto zabraniti i ukinuti Bleiburg. Ali, ja mislim, dok je i mala Božja četa na braniku Kroatije, taj se nije rodio kome će to uspjeti! Uostalom, vrijeme je da i Hrvat na Bleiburgu progovori

drugim jezikom, umjesto da samo mekanci i malograđani trabunjaju o ravnovjesju, pa i da se sramežljivo i pojedinačno paradira u odorama one mrtve vojske, odorama u koje bi svi nazočnici morali biti odjeveni kako bi odali čast svojim tragičnim herojima: tamo nisu ginuli ni partizani ni Englezi, ni zločinci niti žrtve kakve prometne ili meteorološke nevolje – tamo je ginuo cvijet hrvatske mladosti, tamo su ginuli hrvatski ratnici, tamo je ginula Hrvatska!

I danas gine Hrvatska, Bleiburg se nastavlja, drugim sredstvima. Već je sam Bleiburg kao genocidna katastrofa doprinio opadanju Hrvatsva u susljednim razdobljima; ne samo numerički, nego i rasno, kako podsjeća hrvatski desničarski pisac, socio-biolog Tomi-

slav Sunić. Pogibijom najboljih, srozala se rasna substanca. Bleiburška je nepravda još neispravljena, zločin neokajan, a nastrani hrvatski odnošaj spram Bleiburga samo pridonosi bleiburškom kontinuitetu.

Ja u svojoj knjizi, uz ostalo, nastojim usporediti propast Nezavisne Države Hrvatske 1945 i propast Republike Hrvatske 1995 godine. Sličnosti su velike, upadne, zastrašujuće. Ali ima i razlika. Kada je propala Poglavnikova ratna Hrvatska, bilo je to dojmljivo, uvjerji-

IMA GADOVA

*Posvećeno članovima hrvatske
kameleonske političke škole
Davor Dijanović, Zagreb*

**Dojučerašnji totalitaristički gad
Nakon prevrata postaje demokrat
Ali osjeća se i dalje komunistički smrad
Dok skriva se da ne dobije poziv u rat**

**U ime pomirbe i položaj se nađe
Ne, ne, ne, nema odmora od krađe
Kao u dobra stara udbaška vremena
Kad je posvuda operirao taj čopor hijena**

**Družina je ponovno tu; radi punom parom
Za yugu i svoj džep opet jednakim žarom!
Jer nema odmora dok traje obnova
Svojega džepa i pokradenih stanova**

**Polako... prvo moraju one naivčine na bojištu pasti
Dok se on polako ne utrpa vladajućoj kasti
Ne brine drug; bit će vremena za predah
Za dobru sinekuru i pokoji jugo-sevdah**

vo, dramatično, svima bjelodano; još je u čast te kataklizme svečano posmicano pola milijuna Hrvata. Slijepac to ne bi opazio. A 1995? Republika, država, naša Krocija – šaptom pade... Pade neprimjetno, uz ušćivanje iluzije da je stvorena, da je opstala, da je neuništiva. A gdje je danas Država Hrvatska, kada se Bleiburg dekonstruira, kada se pobjednička vojska uništava i osuđuje, vani i doma, kada se predaje negdašnjim alpskim Hrvatima dio svetoga hrvatskog tla, samo kako bi ova karikatura od hrvatske države osvojila pravo na konačnu propast u superjugovini EU?! *Stik k odprtomu morju* – to je ovih dana ključ hrvatskoga opstanka ili smrti. Gdje smo mi to, kakva su to vremena, što je nastalo i što je ostalo od hrvatskoga naroda, kako dalje?!

O tomu u drugi čas, na drugom mjestu!

Hvala Vam na odazivu, na strpljenju, na pozornosti!

ZA DOM!

IZBORI ZA PREDsjedNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

Jure Prpić, Zagreb

U tijeku ove predizborne kampanje, kada od naših vrljih političara koji izgovaraju slatkorječiva obećanja, a koja se uglavnom ne ostvaruju, te raznih reklamnih materijala, koji će nakon izbora završiti na smeću, od kojih se ne možemo sakriti, mač se može očekivati. Cilj im je samo da postignu neke svoje ambicije u vezi ostvarenja materijalne dobiti i privilegija.

Veoma je dobro plaćeno radno mjesto: Predsjednik Republike Hrvatske. Uz financijska primanja tu su i razne povlastice, kao što je stanovanje na Pantovčaku, korištenje automobila, kao i razna druga primanja. Mene zanima tko zapravo financira tu veliku medijsku promičbu? Sami kandidati ili narod koji to mora plaćati putem ubiranja harača? Osim toga, koliko će se novca potrošiti odnosno baciti u smeće?

Molim Vas da na ta pitanja odgovorite, jer je to i jedan dio novca što ga plaćam u obliku poreza, a sada se baca u smeće. Također, ako netko želi voditi predsjedničku kampanju, neka to plaća iz svoga džepa, a ne iz moga umirovljeničkog. Dosta nam je harača. Vi političari, koji ste na razne načine dobro zgrabili radnički novac, sada se ponašate kao propali grofovi. Dok je kod nas recesija i tisuće ljudi bez posla, koji su prisiljeni ići u javne kuhinje, i to ne svojom voljom nego Vašom voljom, jer ste zatvorili tvornice, a strojeve prodali da bi novac stavili u svoj džep.

Za badava Vam sva materijalna dobra kada nemate Božjeg blagoslova. Čemu Vam služe sve te vile, jahte i posjedi, te sva ta mate-

rijalna dobra, kada ćete sve to morati napustiti i otići s ovoga svijeta. Što će pričati o Vama vaši potomci koje ste stekli na ovome životnom putu? Sjetite se one poslovice: "Navik živi ki pošteno živi". Kako vi živite? Gledate samo moć novca? Sve u svemu, mač razmislite. Nemojte misliti samo do nosa nego i mač dalje od nje, u budućnost.

Ovih dana prolazio sam kroz Hum na Sutli odnosno pored srednjvjekovnog dvorca: "Mali Tabor". Srce me zabolilo u kakvom je stanju taj dvorac. Urušava se krovna konstrukcija, prozori i vrata su sasvim strunuli, a na prozorima nema ni jednog stakla. Nema nikakve oznake kako da se dođe do tako značajne građevine koja je zanimljiva za Hrvatsko Zagorje kao i za cjelokupnu Hrvatsku. Inače navedeni dvorac spada u najvišu kategoriju hrvatske baštine. Stoga me zanima zašto se ne obnavlja odnosno konzervira od daljeg propadanja. Znadem da će mjerodavne vlasti reći kako nema novca, ali isto tako se troši velika količina novca za promičbene svrhe izbora Predsjednika Republike Hrvatske. Stoga se i pitam glede trošenja novca koji će se nakon dva mjeseca baciti u smeće. Ne bi li bilo bolje uložiti taj novac u tako značajan objekt kao što je "Mali Tabor"?

Prosudite to Vi građani Hrvatske.

Treba li taj dvorac do kraja srušiti kako bi si neki budžovan od toga materijala izgradio vilu, odnosno vikendicu ili ga popraviti kako bi naše pokoljenje pokazalo kako zna ci-

jeniti hrvatske ljepote. Možda bih trebao navesti primjer bavarskog princa Ludwiga koji je u Bavarskoj izgradio tolike dvorce da je Bavarska skoro bankrotirala, a danas na tisuće turista dolazi razgledati ih. Tako se na tome ostvaruje toliko prihoda koliki je proračunski dohodak same Bavarske.

Zato i pitam, koliko bi mogao donositi dvorac "Mali Tabor"?

Želio bih se stoga, dalje, obratiti i na novčane institucije da daju donacije za uređenje navedenog dvorca, jer će im se uloženi novac višestruko vratiti kroz razne djelatnosti koje su vezane uz kulturne djelatnosti. Vjerujem da ćete reći kako nema novca. Ali Zagorci i na tu uzrečicu imaju odgovor koji glasi: "Dečec kaže rit, a bedak pokazuje peneze". Najbolje se to vidi u tome koliko je u Zagorju, a i u ostalim dijelovima Hrvatske, izgrađeno vikendica.

U sklopu ovoga članka osvrnuo bih se na našeg radnog gospodina-šljakera šminker-gradonačelnika Bandića. Druže Bandiću za objavljivanje kandidature za Predsjednika nije Vam bilo potrebno bježati na Sljeme nego ste se sa svojim pesekom mogli lagano prošetati na Rokov perivoj do crkvice Svetog Roka, ali preporučio bih Vam da uzmete vrećicu i lopa-

ticu, te da za njim počistite izmet. Tako ćete dati primjer svim cucokoljubicima kako se gradonačelnik brine o ekologiji u Zagrebu. Osim toga možete usput pogledati u kakvom je ruševnom stanju crkvice Svetog Roka.

Ujedno bi Vas upitao čijim ste novcem po Dalmaciji kupovali biralice? Tko Vam daje pravo da se novcem građanima grada Zagreba razbacujete po Dalmaciji. Ličite mi na podrtoj šustera koji svima drugima popravlja obuću, a sam ide u podrtim cipelama.

Prema tome poduzmite sve mogućnosti da se popravi zavjetna crkvice Svetog Roka. Taj svetac je jedini prikazan na slici gdje mu pas donosi kruh. Ali kako sam naveo ponesite pribor za čišćenje izmeta, jer oko crkvice je blagoslovljena zemlja u kojoj su se za-

kopavali siromašni purgeri. Stoga i tom sloju siromašnih građana Zagreba treba odati poštovanje, a ne na tom prostoru vršiti fiziološke potrebe životinja.

Zanima me što je s uređenjem kuće u Vlaškoj ulici broj 1 odnosno ispod Kaptolskih zidina? Ne bi li se tako atraktivno mjesto dalo urediti ili nekom dati u korištenje. Sada stoji nemarom grada zapušteno ruglo u središtu grada. Prema tome dok ste još gradonačelnik grada Zagreba brinite se za naš grad.

Kao tobože uzoriti katolik, kada ste išli na Kamenita Vrata zapaliti svijeću, niste se niti osvrnuli na gospodina Josipa Kokića koji je štrajkom glađu iskazao nezadovoljstvo u vezi rješavanja graničnog spora između Hrvatske i Slovenije. On je to nezadovoljstvo

iskazivao ne za neku svoju osobnu korist, nego za cjelokupni hrvatski puk. Prema tome kao vjernik trebali ste se, kao Samaritanac, obratiti gospodinu Kokiću s kojom toplom rječju, a ne okrenuti glavu. Stoga bih sve hrvatske političare podsjetio na hrvatsku himnu koja glasi:

***Lijepa naša Domovina,
Oj junačka zemlja mila,
Stare slave djedovino,
Da bi vazda sretna bila!***

Obnovimo stare slave djedovinu da bi naši budući naraštaji bili sretni.

S pozdravom biskupa Josipa Juraja Strossmayera sve lijepo pozdravljam:

"Za Boga i Domovinu!"

PRETVORBENI HUMANIST

***Uz posebnu posvetu herojima
privatizacije***

Davor Dijanović, Zagreb

Kad je došla privatizacija
Znao je što je malverzacija
Stan od četrdeset i pet kvadrata
Dobrano je proširio u vihoru rata

Podebljao je svoju lisnicu sjajno
Uz vilu i jahtu živi se bajno
Od pretvorbenog protagonista
Postadoše veliki humanista

Na tv ekranu ga vidamo često
Uz stare veze uvijek se pronade mjesto
Lijep mu je život u demokraciji
Gdje ognjištarce podučava liberalizaciji

Danas je borac protiv kriminala
Prava pravcata moralna vertikala
Zagovornik je on i ljudskih prava
Član udruga za zaštitu mrava

U ormaru kažu da ima mnogo kaputa
Uvijek se nađe blizu vladajućih skuta
Premda ga zovu uzorom demokracije
Ostao je samo heroj privatizacije

VIGANJ

Ivan Čulić, Bellingham, Washington 98226, USA

Iza stare šuplje murve i velikog višnjaca,
malen, neugledan bijaše, sazidan od kamenih vaca.
Svako živo biće u selu, pa i najmanje dijete je znalo
za nj,

to je upravo bio seocki viganj.

Kućica mala, siromašnog izgleda,
takova bijaše izgledala svima onda.

Sav bijaše obrastao kupinom i trnjem,
divljom rašeljkom i grabovim busenjem.

Vrata su mu bila sa južne strane,
sa dva mala prozora isklesana od tvrde stijene.

Odmah na ulazu unutra je bio veliki panj,
a u njega usađen teški nakovanj.

Iza nakovnja je velika kamenica bila,

i hladna voda je u njoj uvijek stala,
u kojoj se je gvožđe moralo kaliti,

jer bez kalenja ne može tvrdo biti.

Do kamenice je bila velika vužina,
a iza nje o gredi je visjela mješina.

Odmah iza vrata sa lijeve strane do
malog prozora,

uza zid stajaše hrastova daska stara.

Na njoj: čekići, kliješta, brave i turpi-
je bile,

a pred samim prozorom na sredini
daske su stajale menđule.

Hrpe pepela, ugljena i kovačine,
bilo je svugdje i na sve strane.

Sa desne strane iza drvenoga plota,
bijaše mali stolić, blagovaonica za kovača i gosta.

U samoj sredini vignja, oko velike vužine,
bijaše dosta vatre, dima i prašine.

Čekići, kliješta i veliki bat.

I svake vrste gvozdeni alat.

Staro gvožđe, ugalj i mazija,
klinovi i špice sa čime se gvožđe probija.

Stajali na vužini ili se u vatri grijali,
dok bi svi unaokolo na nogama stali.

Veslo od vužine se je moralo uvijek vući,
puhat u vatru mješinom, gvožđe grijući

U ono divno doba to je bila kućica od radosti,
sa starim kovačem i mnogo mladosti.

Osobito u dane kada bi kiše padale,
iz vignja se čuo čekić i pjesme pjevale.

Momci bi došli i šale zbijali,

staromu kovaču Markiši Vrkiću, kovat pomagali.

On je bio divan starac sa velikim brcima,
vječno nasmijan svakomu i svima.

Kada bi od dva komada gvožđa jedan pravio,

sa mašama, usijanoga iz vatre vadio,
na gvožđe bi tada sipao varicu, da bolje zavari,
a varnice bi onda skakale okolo na sve stvari,
te svakomu na licu mijenjale boju,
a momci bi tukli batom po nakovnju kao u boju.
Starac u lijevoj ruci maše bi držao,
a desnom, malim čekićem gvožđu oblike davao.
Ponovo bi stavio gvožđe na vužinu, nasuo ugljena,
i veselo onda rekao bi svima:

"Djeco, vjerujte, to vam ja kažem,
gvožđe se kuje dok je vruće, to vam ne lažem.

Za to ako ga hoćeš vruća imati,
veslo od mješine moraš uvijek potezati.

Ma što tamo se ti sakrio,
ti najbolje veslati bi mogao.

Da, momčiću, ti još nisi star,

da puši, odnja te đavtar!"

A drugih, što još u vignju bilo je
šala,

starci za njih i djeca su znala.

Te mnogi od kovača Markiše su
nadimak dobili,

i dok su živi bili, sa sobom ga no-
sili.

Dok bi sa velikim čekićem gvožđe
tući pomagao,

"Špu", Mate Miškov bi uvijek reka-

o.

I za to, do svoje smrti, a umro je star,
sa ponosom je nonio nadimak "Špuvar"

A stari kovač Markiša je u vignju kovao:
motike, maškline, sjekire i srpove pravio,

pravio komaštre, brave i ključeve,
lemeše, ožege, maše i noževe.

A plaća mu je bila jedna i bijedna:

varičak pšenice po obitelji za godinu dana.

Hranio ga je onaj dan, onaj komu je kovao,
a on se nije nikada tužio ni prigovarao.

Danas nema više vignja, nema ni kovača,
sve je osvojilo trnje, sve osvojila drača.

Više nema vignja i ne zna se za nj,
kao njegovi kovači, umro je i viganj.

Tek samo po neki kamen iz temelja mu viri,
i zna se gdje su bili vrata i prozori.

Sve je to zaraslo trnjem, grabovinom i dračom,
a ja to gledao sve sa grčem u vratu i plačom.

Drača osvojila moju Domaju milu,

a mene natjerala u daleku tuđinu na silu,

u kojoj imam sa sobom samo uspomenu na viganj i
kovača,

te srce i dušu ispunjenu od trnja i drača.

Kovačnica

DOLJE SIJAČI PROTUHRVATSKE MRŽNJE

Žarko Marić, prof., Zagreb

Ponekada, kada saznam za nastup nekih interesantnih, medijski eksponiranih osoba, pogledam i niskorazinsku, humoristično-političku emisiju „Noćna mora“, koju i sam njezin anarho-liberalni voditelj nikome ne preporuča i njene gledatelje javno u brk vrijeđa, znajući da su „ljudi ovce“.

Povodom nedavnog gostovanja Damira Kajina, kako se nisam uspio telefonski uključiti u program, želim na papir prenijeti ono što sam mislio izgovoriti u telefonsku slušalicu.

Dobro večer. Pozdrav svima u studiju. Pozdrav za voditelja Malnara, novopečenoga desničara, koji je upravo večeras, odgovarajući Kajinu na njegovu ocrtanu i problematičnu frazu: "Da nije bilo partizana, Istra i dio Dalmacije....", naglo skrenuo u desno, rekavši mu solarnim rječnikom (s povijesnom istinom na sunce): „A da nije bilo partizana, ne bi bilo ni toliko jama punih ljudskih kostiju“. Želim mu puno uspjeha na andragoško-povijesnom planu (andragogija - permanentno obrazovanje do kraja života).

Ove naše tragičnosti nerado ponavljam, ali kako neću kada ih forsira Kajin koji bi u Hrvatskoj trebao biti zadnji koji će određivati naša ponašanja prema tim našim bolnim pitanjima.

Da rekнем i o njemu koju riječ: On je kao i Vaša emisija humorističan i smiješan. Mene podsjeća na crtanog junaka iz nekadašnjih dječjih „Malih novina“, a koji se zvao ŠVRČO. Kako je naš Švrčo doskakutao i do saborske govornice, s koje, ne obazirući se na silna mrškanja iz baze, prosipa neprihvatljive, ozbiljne, političke

izjave koje ponavlja i u večerašnjoj emisiji, potrebno mu je prihvatljivim političkim rječnikom i odgovoriti, kako bi barem dio TV gledateljstva o njemu nešto i saznalo.

Damir Kajin je rođen u Kopru - država Slovenija, što znači da je u Hrvatskoj dotepenec, pa ga slovenski pretendenti na hrvatski teritorij drže za svoga slovenskog petokolbnaša u Hrvatskoj. Njegova izjava: „Krv im dam, ali teritorij ne“, je sumnjiva i providna. Krv se daje za članove obitelji, prijatelje i slično, pa zašto prijateljima ne bi dao i teritorij, pogotovo ako nije tvoj.

Pupovac čak i onima rođenima u Hrvatskoj govori da je njihova matična domovina van Hrvatske.

Što se tiče autonomaške i regionalne politike, on tu radi ono što nije uspjelo Mussoliniju. Istarski antifašisti su pripajali Istru matici zemlji Hrvatskoj, a on je, djelujući separofašistički, odvaja od Hrvatske. (Čim Hrvatska uđe u EU, mi proglašavamo autonomiju.)

On vodi i kolo sijača protuhrvatske mržnje, koji u trećejanuarskoj Hrvatskoj dišu punim plućima i osjećaju se kao ribe u vodi. Infiltrirali su se u sve društvene pore: političke stranke, civilne udruge, medije, Sabor....

Podignutom lijevom rukom, maše faši-maramicom kao ideološkom batinom, kojom je *zarazio* isamozvanog antifašistu, pazinskog atentatora, koji sada mora 5,5 godina ležati u zatvoru. Hoće li odgovarati i onaj koji je u atentatora posijao mržnju. Jedan takav sijač je nedavno posijao sintagmu: „Fašistoidna Kerumova baza.“ Kakva je to uvreda za slobodoljubive Splitskane koji su izabrali

svog gradonačelnika, sa svim njegovim vrlinama i manama.

Plesačica spomenutog kola, Zrinka Vrabec je posijala: „Na splitskim mitinzima 200.000 crnokošuljaca (HTV, Latinica, 21.03.2005.). A daje to izgovorila prije mitinga, za očekivati bi bilo, da tako obrazovani samozvani antifašisti bace koju bombu na „fašističku masu“.

Pisac ovih redaka je bio svjedok oba mitinga i iz prve ruke može posvjedočiti što je vidio svojim očima i ušima. Plavetnilo splitskog neba, raširena krila galebova, sunčani sjaj, tisuće trobojnica, domoljubne pjesme, glasni i jasni govornici, stotine tisuća raširenih ruku i zelene krošnje palmi koje su plivale na njima; a visoko gore se izdigao zaključak na kome se moglo pročitati da je ovo, iz srca dalmatinskog ribara i težaka, proizšla manifestacija narodne volje. Nikakvih ekscesa nije bilo.

Povodom politički jednogumne i neustavne odluke o zabrani koncerta popularnog pjevača izjavljeno je: "Ne možemo dozvoliti da toliko CRNILA dođe u Istru" (Jutarnji list, 23.08.2008.) čime se stotine tisuća pjevačevih obožavatelja, divne hrvatske mladosti, proglašava crnim fašistima, diskreditira ih se i preporuča da se na njih gleda hrvatomrziteljskim očima Sime Dubajića (Život, greh i kajanje; Bgd., 2006).

Dolje fašizam, nacizam i komunizam. Dolje sijači protuhrvatske mržnje.

Sva ova saznanja su potrebna vašim TV gledateljima kao i svojoj hrvatskoj javnosti; i za naredne predsjedničke izbore i za svakodnevni bolji život i bolju budućnost. Hvala!

DOMOLJUBNO ČAVRLJANJE

ISLAM POŠTUJE ISUSA KRISTA I NJEGOVU PRESVETU MAJKU

Dragi Zvonimire,

Islam slavi Isusa Krista i njegovu Presvetu majku, baš kao i kršćani. O tome je svjedočanstvo u Kur'anu:

1. Vjera u bezgriješno začće
2. Isus je Božji Duh (Ruhullah)
3. Vjera u Isusovo Uskrsnuće
4. Vjera u Njegov ponovni dolazak
5. Vjera u Kristova čuda

Tkogod kleveće Islam za nepoštivanje Kristova kriza i navedenih dogmatičkih vjerovanja o Isusu i njegovoj svetoj Majci, taj se naziva MULHID ili otpadnik od Islama.

prof. dr. sc. Asaf Duraković
asafdurakovic@yahoo.com

Europska unija nam ruši kršćanstvo, obitelji i nacije. Došlo je vrijeme da se rekne tom monstrumu

i instrumentu judeo-masonske internacionale dosta! Nekada su hrabri ljudi velikoga srca rušili Jugoslaviju, danas su nam također potrebni hrabri ljudi da ruše sotonističku novu super Jugovinu Europsku uniju.

Šaljem vam mogućnosti za kontakt nama srodnim desnim i kršćanskim strankama diljem Europe, pozivam sve ljude velikoga srca, da sa tim strankama uđu u dijalog, tako da zajedno možemo graditi novu Europu svojih nacija i regija.

„Da bi zlo pobijedilo dovoljno je, da dobri ljudi ništa ne poduzimaju.“ Edmund Burke

Uz srdačan pozdrav,

Šime Tolić

Dopredsjednik glavnog
stožera A-HSP

hp-hpp-stuttgart@hotmail.de

PS - Europska desnica za suradnju:

Poljski katoličko-nacionalistički pokret "NOP"

<http://www.nop.org.pl/>

E-mail: info@nop.org.pl

Španjolska "La Falange Española"

<http://www.falange.es/>

Kontakt: http://www.falange.es/index.php?option=com_contact&Itemid=3

Njemačka DVU-Nova desnica

<http://www.die-rechte.info/wordpress/>

E-mail: info@dvu.de

Portugal "Partido Nacional Renovador"

<http://www.pnr.pt/porta/>

Kontakt: http://www.pnr.pt/porta/index.php?option=com_contact&task=view&contact_id=1&Itemid=43

Francuska katoličko-nacionalistička stranka "Renouveau Français"

<http://www.renouveaufrancais.com/new/index.php>

Kontakt: <http://renouveaufrancais.com/form-contact.php>

<http://www.renouveaufrancais.com/new/index.php>

Kontakt: <http://renouveaufrancais.com/form-contact.php>

Austrija FPÖ

<http://www.fpoe.at/>

E-Mail: bgst@fpoe.at

Bugarska stranka "Ataka"

<http://www.ataka.bg/en/>

Kontakt: http://www.ataka.bg/en/index.php?option=com_contact&Itemid=3

http://www.ataka.bg/en/index.php?option=com_contact&Itemid=3

Mađarska "Jobbik"

<http://www.jobbik.com/>

<http://www.jobbik.com/press.html>

Dragi brate Šime,

Da, uistinu je vrijeme da se već jednom nešto konkretno poduzme protiv ove crvene farizejsko-masonske bande koja svoje davno stvorene planove o potpunom

Zvonimir R. Došen

Mladen Schwartz (desno)

zarobljavanju svijeta evo pokušava privesti kraju. Prieko je potrebno da se na najhitniji način organiziraju sve nacionalno orijentirane snage u Hrvatskoj, te da stupe u dodir s ovim europskim strankama. Samo tako ćemo biti u stanju zaustaviti ovu sotonsku mega-ofenzivu na sve temeljne vrijednosti koje je nama kršćanskom puku u baštinu ostavio Sin Božji. Zar nije jasno da ono što farizej Karl Marx i njegovi sledbenici nisu uspjeli postići otvorenom boljševičkom "diktaturom proletarijata", to danas postžu njihovi sinovi i unuci s vrlo perfidnom namještaljkom o tobožnjem buntu muslimana protiv kršćanskog znakovlja kao što je raspeo. Prije svega, potrebno je da svatko zna da su Židovi ti koji ne vjeruju u Isusa Krista, a muslimani da. On je u Kuranu jedan od pet proroka. Nikad, u novije doba, nisam čuo da se ijedan musliman u Europi ili Americi bunio protiv križa. Sve su ovo samo odvratne cionističko-komunističke obmane. Za to

čvrsto vjerujem da se, kako sam već rekao, trebaju povezati sve nacionalne bogoštovne snage i suprostaviti se ovoj pošasti. Nu, također je vrlo važno da se oštrica odpora okrene od nevinih žrtava prema stvarnome agresoru, crvenoj farizejsko-komunističkoj aždaji.

Za Dom Spremni!

Zvonimir R. Došen
zvonimir@sympatico.ca

OVIM BIH HTEO

Štovani gospodine,

Sa ovim bi hteo vama dati do znanja da više ne bih želio da primam vaš glasnik. Ja ga ionako nisam ni naručio, nego smo ja i moj sin preko interneta bili potpisali da se Gotovina oslobodi. Ja mislim da je to bila neka peticija iz Australije, a oni su biće opet dobili moju adresu preko hrvatskog kluba u Oslu i evo poslali poruku koju sam rado bio potpisao. A vi eto ste dobili moju adresu preko njih. Inače ponekad

sam čitao vas glasnik. Moram vam doduše reći da se sa vama i vašim pogledima uvijek ne slažem. Ja vidim i razumijem jako dobro političku scenu u Hrvatskoj i razumijem da su bezdušni ljudi na vlasti koji su tamo samo da bi se obogatili na štetu, jasno, hrvatskog naroda. U ostalom imam utisak da u Hrvatskoj u puno slučajeva vlada nemoralnost. Pa sve od takozvane "crne ekonomije" kod malog čovjeka koji na primjer ne plaća porez na stan koji iznajmi turistima pa do ovih velikih kojima ne smeta ukrasti nekih milijardi

od hrvatskog naroda. Zato i je porezna stopa jedna od najvećih u Europi. Jednostavno radi toga jer vladajuća elita nema mašte ni odgovora na korupciju i mali čovjek to treba da plati. Sada dali je to radi toga što su oni dio tih problema ili ne to je opet malo veća diskusija. Sramota velika je isto što se dešava sa hrvatskim narodom u Bosni i Hercegovini koji bi apsolutno trebali imati svoj identitet i prema meni biti dio Hrvatske. No kad vi uveličavate takozvanog poglavnika i očete da mu dignute spomenik e onda ja moram reći da to meni nije prihvatljivo. Jednostavno zato što je taj čovjek da bi dobio vlast odstupio veliki dio hrvatskog teritorija i naroda onima koji su ga i postavili. To za mene znači odrekao se jednog velikog dijela Hrvatske i naroda da bi dobio šakicu vlasti.

Sa štovanjem

Eduard Vučetić
Oslo, Norveška
vucetic@email.com

DVA HRVATSKA JUNAKA: MARKO MESIĆ I LUKA IBRIŠIMOVIĆ (1)

Radoslav Lopašić, "Matica Hrvatska", Zagreb, 1888.

Tekst se objavljuje u izvornom obliku, dakle **pisan korienskim pravopisom, iako je to bilo daleko prije 1941.** Primjerak knjige s kojim raspoložemo bio je najprije u vlasništvu (vidi se po žigovima knjižnica) Trećeg reda svetoga Franje iz Slavenskog Broda i Zlatka Tomičića, književnika iz Zagreba.

USPOMENI JUNAČKIH DJELA KRŠNE LIKE I POŽEGE BIELE

MATICA HRVATSKA, prateći sve događaje u narodu i gajeći sve narodne osjećaje, odlučila je na uspomenu dvjestagodišnjice, odakle je turska vlast u Hrvatskoj prestala, izdati među ovogodišnjim svojim knjigama prigodan spis, pa je mene umolila, da napišem crtice o životu i radu popa *Marka Mesića* i fra *Luke Ibrišimovića*, poglavitih zatočnika u tadašnjem narodnom ustanku u Lici i Slavoniji.

Baveći se ja u svojoj dokolici od više godina sabiranjem gradje, osobito za hrvatsku poviest u tursko doba, rado se latih namijenjena mi posla, te sam obradio u ovoj knjižici svoje bilješke, koje se tiču pomenute dvojice hrvatskih pobornika, prepletavši ih poradi bo-ljega razumievanja i pripoviedanjem suvremenih događaja u priedjelih, gdje su oni živjeli, borili se i radili.

Tek neznatan dio gradje za ovaj spis nadjoh u štampanih knjigah, a daleko sam više crpao iz arhiv-

skih spisa ratnoga i komorskoga arhiva u Beču, i zemaljskih arhiva u Budimu, Gradcu, Ljubljani i u Zagrebu. U nadbiskupskom arhivu u Zagrebu nadjoh priličan broj pisama fra Luke Ibrišimovića, iz kojih koješta doznasmo o njem i o tadanjem stanju u Slavoniji. Što se doslije znalo o fra Luki, većinom se uzčuvalo u narodnoj tradiciji: priči i pjesmi. Ako ima još poviestne gradje po Slavoniji, u manastirih, a možebiti i u vlastele, ona nije pristupna, te ju nije dosada nitko upotrebio.

Vrela upotrebjenih niesam naveo, da tim čitanje ne otegotim i knjigu ne povećam; međjutim o pouzdanosti i izpravnosti podataka, na kojih sam osnovao svoje pripoviedanje, lako će se svatko uvjeriti, tko ozbiljno našu poviest proučava na vrelih.

Osjećajući i sam neke nedostatke svoga spisa tako glede sadržaja, kao što i oblika, predajem ga javnosti tješeci se, da sam učinio ono, što sam znao i mogao, a želim od srca i duše, da ono, što dobra i plemenita pripoviedah o životu naših slavnihih dvaju junaka: Marka Mesića i Luke Ibrišimovića, bude pobudom i uzorom i kasnom hrvatskomu potomstvu!

Radoslav Lopašić

DVA HRVATSKA JUNAKA

O začetku Turaka ima slična priča kao i o po-stanku Rimljana. Pradjeda Turaka Asena, pripovieda se, da je došla vučica, a kad su Turci osilili, vazda je na šatorju njihova velikoga kana bilo koplje sa zlatnom vučicom na šiljku. Već u starom svojem zavijaču vadili su Turci gvozdenu rudu, a poslije se uzdržao u njih kroz mnoga koljena običaj, da su i *kan* i velikaši narodni u znak, koliko gvoždje cene, svake godine komad razžarena *željeza* redomice batom kovali. U biesnoj vučici i tvrdu oštru željezu oličen je zame-tak i razvitak turske vlasti, a sva turska poviest sve do vrhunca njihove slave i moći, pa i kasnije, jasan je tomu tumač. Gvozdenu tursku desnicu i vučju njihovu ćud osjetiše mnogi narodi i države, kuda je turska sila doprla. Svuda se obitini poslovice: da trava ne niče, kuda tursko kopito gazi!

Teško ipak da je ikoji narod, s kojim se turska sila sukobila, gore prošao od hrvatskoga. Države Bugarska, Srb-ska i Bosanska propadoše nakon jedne ratne katastrofe, a narodi tih zemalja podlegoše u jedan mah turskoj premoći. Mnogi pogiboše, mnogi se poturči-

Pop Marko Mesić

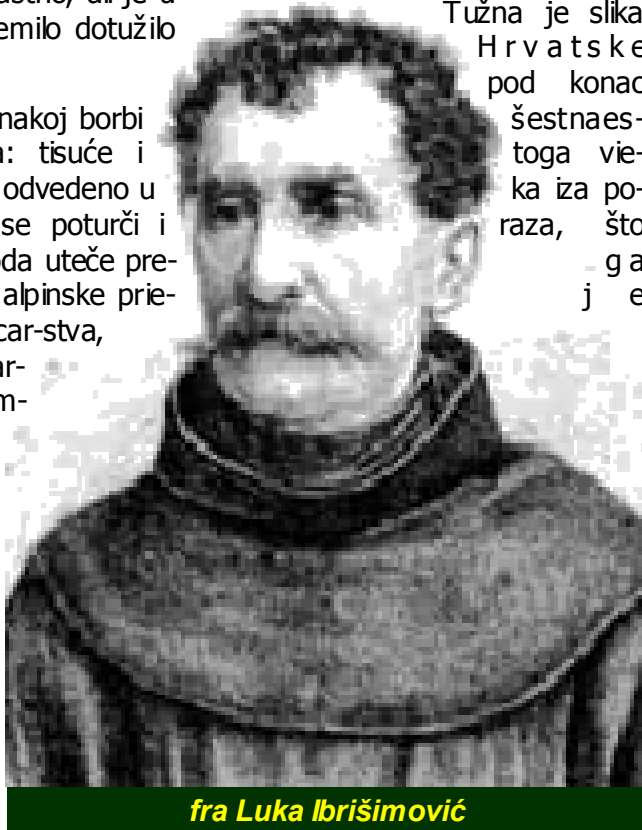
še, ali većina naroda, ma da je postala roblje turskih osvojača, ne iznevjeri se

Krstu te os ta u staroj djedovini, ču-vajući jezik, običaje i uspome-nu na staru slobodu. Hr-vatski su narod veći jadi zadesili; prikopčan u vjerskom pogledu na zapad, stojeći u državnom savezu sa Ugar-skom, služeći donekle interesom susjednoga gemanskoga carstva, dobivao je doista podpo-ru i okrepu od *zapada*: od Ugar-ske, Njemačke i Italije, ali nikada toli izdašnu i dovoljnu, da se us-pješno i konačno obrani od iztoč-noga zmaja, već samo toliku, da nekako proživi i vječnu stražu straži proti turskoj sili. Iz ovoga doba potječe poznato povjestno ime Hrvatske: *antemurale Christi-anitatis* — predstraža kršćanstva, koje je ime doista častno, ali je u svojih posljedica nemilo dotuzilo narodu i zemlji.

U dugotrajnoj nejednakoj borbi izginu cviet naroda: tisuće i tisuće ljudstva bude odvedeno u teško robstvo, da se poturči i izrodi; množina naroda uteče pre-ko mora u Italiju, u alpinske priedjele germanskoga car-stva, u razne krajeve Ugar-ske, i čak u Nizozem-sku, gdje je cesar Karlo V. god. 1540. kod Dünkirchena hrvat-ske bjegunce smjestio, dok je samo manji dio Hr-vata našao zaklon i utočište u svoje braće na uzkoj krpi stare zemlje hrvats-ke, u dalmatinskih prodolih pod zašti-tom Mlečića, i na prostoru medju Kupom, Savom i Dravom oko dič-noga Zagreba, koji se nije nikad polumjesecu poklonio. Samo se tako može protumačiti pojava, da je narod hrvatski, nekada mnogo-

brojan, krepak i silan, danas sku-čen na tako malene prostore, a brojem da je postao dosta slab i neznan.

Već na Cetinskom saboru (god. 1527) pominju se tužni ostatci starodavne kraljevine Hrvatske, a kad je iza toga izgubljena kršna Lika i Krbava, kad je iza *poraza*, Kocijanove vojske kod Osieka i Gorjana propala ravna Slavonija (god. 1537), a turska sila ojačana mišicami pokorenih „slovinskih“ pukova prevalila podignuta brani-lišta na Vrbasu i Plivi, te posljednji pedalj hrvatske zemlje u Dalmaciji iza smrti junačkoga Petra Kru-žića u Klisu osvojila: postala je naša kraljevina po go-tovo krnja, pa se i u službenih spisih drugačije ni ne zove, van: *ostatci ostataka* (reliquiae reliquiarum).

fra Luka Ibrišimović

pretrpjela vojnama bosankih pog-lavara Ferad- i Hasan-paše. Vla-danje republike Dubrovačke obse-zalo je malene otoke i nešto kop-na oko grada i po župi; Mlečići držahu samo dalmatinske otoke i

poglavite gradove sa obližnjim primorjem, dok je vlast turska prodirala u primorje Makarsko i gore više na nekoliko mjesta do mora izmedju Zadra, Šibenika i Spljeta. U sadašnjoj Hrvatskoj čuvao je more i kopno hrabri Senj, ali već obližnje Podgorje bilo je bez prestanka izloženo turskoj napasti, odkako Turci Liku posjed-nuše, a Mlečići stari Bag do dva puta (god. 1592 i 1616) osvojiše i razoriše. Od Senja je išla medja na Brinj i Otočac, a odatle preko Male Kapele i uz Koranu na stari Slunj, koji je i iza pada Bihačke tvrđje (god. 1592) vazda činio uztuk turskim nasrtajem i dično se uzdržao za kršćanstvo. Pošto si Turci tečajem godina mnoge pus-te gradove na medjah prisvojiše te ih na novo naseliše, turska se je vlast prostirala po gotovu do napogled Karlovca uzduž Kupe do starodavnoga Siska, koji takodjer Turci nikako stalno predobiti ne mogoše. Sva današnja Slavonija sa krajevi oko Mo-slavine, današ-njega Bjelovara i Virovitice bila je pod-ložna dvjema sandžacima, u Požezi i u Cerniku. Polovi-com šestnaestoga vieka bili su Turci još i dublje ovamo u kršćansku zemlju prodri, osnovavši novu vojnu i upravnu oblast (sandžak) u Čazmi, odkuda ih nakon trideset godina s velikom mukom i znat-nim krvoprolićem odagnaše Hrvati pod vodstvom bana Ivana Draš-kovića, generala Jurja Lenkovića i Žige Herbersteina uz po-moć narodnoga slavnskoga ustanka pod hrabrim Iva-nom Ilijćem.

Pa i sva ova osvojena zemlja ne zasiti turskoga padišaha, a još manje njegove paše i vezire, koji sva-kom zgodom nastojahu raz-maknuti medje Osmanskoga car-stva i progutati ostatke kraljevina Ugarske i Hrvatske, udarajući za očita rata a i u mirno doba nepre-stance kad jačimi, kad slabijimi četama na kršćanske strane.

ODAKLE NAM KLIPANI

Marijan Krmpotić, prof.

Veleštovani gospodine doktoru! Molim Vas objavite ako ima mjesta u Glasniku bud u Ognjištu. Mislim da je aktualno jerbo doista netko mora skrenuti pozornost na tog britanskog provokatora Krstu Cvijića. Nikada još taj nije došao u Hrvatsku, a da koji dan po njegovu dolazku u britanskom tisku nisu objavljeni pogrdni članci o Hrvatskoj. Ovdajšnji srboslavci i masoni dogurali su ga svojedobno čak do Tuđmana, a Krsto Cvijić, alias Chris Cviic je dostojan nasljednik najvećih britanskih proizvođača na ovim prostorima Dese Trevisan i Miche Glennya. Hvala! Srdačno!

Poslije prevratničke sječe Hrvatskih Proljećara u Karađorđevu po despotu JBTitu, uvališe nam iz Beograda na TVZAGREB nove direktore i glavne urednike i urednike programa da s nama direktuju. Bilo je to u ljeti 1972. Gotovo su svi iz Dežmanove bili na godišnjim odmorima. Zbilo se da sam tog dana prolazil praznim hodnikom na 1. katu gotovo puste zgrade u Dežmanovoj 6., kadli iznebuha sretoh suprugu našeg glumca Svena Laste redateljicu dječjih emisija Višnju Lastu, krhku, milu i finu gospođu koju smo svi voljeli. Dolazila mi je u susret raširenih ruku: **"Marijane što je ovo došlo? Sve sami klipani! Za one smo znali da su došli iz šume. A odakle su ov?"** – upitala me je gospođa Višnja s prizukom očajnosti u glasu.

Gospođe Višnje Laste, na žalost, više nema. Ali, ima tome desetak dana da sam se sjetil opet tog

susreta s njom kad sam u Jutarnjem listu 15.8.2009. pročitao prostački sročeni vrlo uvrjedljiv navijački članak za gospođu Jadranku Kosor: **"Premijerka koja je došla s ceste"**. Pomislit ćete da ga je napisao netko rođen u vele-gospodskom dvorcu, u ekskluzivnoj porodici, plemićkoj pače, kad tako s visoka i s prezirom govori o onima dolje s ceste. Nu, nije! Nije tako! Dapače, baš oprečno. Napisao ga je **Miljenko Jergović**, protuha sa ceste, pobjegušica iz Bosne, danas u Hrvatskoj zaplotnjak, a jučer u Sarajevu **odbačeni nesuđeni zet generala KOS-a Aleksandra Vasiljevića**. I k tome: redoviti **nazočnik na četničkim domjencima i primanjima kod sarajevske četničke prve dame Isidore Bjelice koja ga se spominje u Globusu kano gladaša i izjelice njezinih sendviča sa svastikom**. Režiser Jakov Sedlar spomenul ga je 13.10.2009. u emisiji "Opasne veze" na TVZ1 kano **crtača kukastih križeva po sarajevskim ulicama**. Očito, tolko se kompromitiral kano *trubadur* svoje četničke sarajevske epopeje da je moral na kraju navrat-nanos pobjeći iz rodnog mu Sarajeva u Hrvatsku da si spasi grivu, pa sada, vele, čini u nas zlu krv kano svaki ucjenjeni poslušni proizvod albionske Uprave za specialne operacije (Special Operations Executive – SOE) na Balkanu. Zato se i u Jutarnjem listu 16. 10. 2009. mentalitetom pravog političkog komesara agitpropovskog nabacuje podlim klevetama **"na Marka Thompsona da je izta-knut neonacistički trubadur i**

Krsto Cvijić

na Katoličku Crkvu u Hrvatskoj da se svim silama bori protiv antifaišizma". Zar Mesićeva antifaišizma zadojena masonskom mržnjom prema Rimokatoličkoj Crkvi? I sve to u istom članku u kojem kano napredna ljevičarskog pisca do neba uzdiše Güntera Grassa njemačkog pisca koji je u djelu "Ljuštenje luka" priznal da se 1944. – kad je već svima pametnima bilo jasno da je Hitler izgubil rat – dobrovoljno javil u nacističke SS trupe! Zar ga Miljenko Jergović baš zbog toga i uzdiže do neba?

Što **Krsto Cvijić** – potomak srbijskog etnografa Jovana Cvijića koji u svojim radovima o antropografiji Balkana podupire velikosrbske pretenzije srbske države – alias Chris Cviic, sada podanik britanske kraljice Elizabete II. diplomirani anglist Sveučilišta u Zagrebu, sa završenom London School of Economics kano stipendist zaklade Srbskog Poslanika, nositelj Odličja Britanskog Imperija i **bivši (a) šef jugoslavenske sekcije BBC-a**, (b) dopisnik za Istočnu i Srednju Europu i poslije urednik u časopisu The Econo-

mist; (c) viši politički savjetnik Europske banke za obnovu i razvoj blizak krugovima EU, d) suradnik Kraljevskog Instituta za vanjsku politiku u Londonu – što taj Christopher Cviic ovih dana radi u Hrvatskoj? Zar je došao koordinirati rad svih britanskih operativaca iz Military Intelligence 6 (MI6) koji ruju protiv vlade desnog centra HDZ-a i u tu svrhu traže njezinu ostavku i prijevremene izbore dok im je još na Pantovčaku glavni stožernik koji ima biti predsjednikom Vlade njihova "Trećeg bloka" i dok nad njim bdije veliki meštar detaširan mu iz Velike londonske Lože. U tom cilju zdušno radi i dotepenec u Zagreb sa sarajevske ceste, u bradu sa šenci- ma zloće zarastao zlobnik. Za nj je sve dobro čime se može opanjkati predsjednicu Vlade desnog centra Jadranku Kosor, kako bi joj

rušili "rejting" i okaljali omiljenost među obćinstvom. Zato u svom progoniteljskom tračerskom članku "*Premijerka koja je došla s ceste*" vrijeđa i progoniteljski blati gospođu Jadranku Kosor. Jerbo, zamislite, gospođa se Kosor usudila jednom klipanu bez kućnog odgoja i drugaru Milenka Jergovića reći da napusti sjednicu Vlade zbog prostačkog i uvrjedjivog napisa na majci u kojoj je došao snimati gospođu Kosor na radnom mjestu.

Je li ga na to nagovoril njegov drugar Miljenko Jergović kako bi imal štofa za obračunavanje s neprijateljskim HDZ-om u čijem imenu prepoznaje Tuđmanovo ustaštvo – ne znamo? Ali, po mišljenju Milenka Jergovića tog primitivnog kukavnog bjegunca iz rodnog Sarajeva, tog gojenca Isidore Bjelice

i **tancera Žikina kola** na sarajevskim "babovima crnih košulja" gdje se nazdravljahu nacističkim pozdravom – taj je neodgojeni snimatelj navodno zbog Jadranke Kosor – a ne zbog svoje nedolične prostačke odjeće kojom je ponizil jednu gospođu, predsjednicu Vlade – izgubil honorarni posal i ostal bez kruha (sic!). Što je i pravo jer je njegovo prostačko snimateljsko provociranje bilo hotimično.

Nu, i Televizija za koju je taj neotesanac "*koji je došal s ceste*" honorarno snimal, ostala je osramoćenom zbog njega, pa je neotesancu dala do znanja da se vrati "na cestu" jerbo u nje posla za klipane više nema.

Ovo tek toliko da se zna odakle nam dolaze klipani.

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (25)

Prema knjizi: **Marko Samardžija – JEZIČNI PURIZAM U NDH**, „Hrvatska sveučilišna naklada“, Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 42

(25) INŽENJER. Na upit Hrvatskog društva inženjera u Zagrebu, dao je Hrvatski državni ured za jezik ovaj odgovor:

Na temelju mišljenja Tehničkog fakulteta Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu ovaj ured priopćuje, da se kao akademski naslov ima upotrebljavati izraz *inženjer*. Kratica toga naslova *ing.* bilježi se ispred osobnog imena.

JEZIČNI SAVJET br. 43

(26) ŽVAKATI. Na pitanje, je li hrvatski pravilno govoriti i pisati *on žvače* ili *on žvaće*, odgovorio je Ured za jezik:

U Broz-Ivekovićevoj rječniku ima i *žvakati-žvačem* i *žvatati-žvačem*. I jedan i drugi oblik dopušta i Boranić u svojem pravopisu (Zagreb 1941), i Belić u svojem (Beograd 1934). Ali, za razliku od Ivekovića, mi dajemo prednost obliku *žvakati*, jer je taj oblik na području *hrvatskih* dijalekata običniji, a u hrvatskoj književnoj upotrebi posve je redovit. Prema tome treba hrvatski govoriti i pisati: *on žvače*.

VLASTITA IMENA (28)

„Hrvatski pravopis“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

14. imena m j e s e c i: *kobvoz* (pa i tuđica august), *ramazan*, *muharem*, *šaban*, *zu-hidže*; *termidor* i t. d.

HRVATSKI JEZIK I BIBLIJSKI STIL (11)

prof. dr. sc. Ivo Pranjković,
Zagreb

Takvo i osobito je svojstveno samom početku Biblije, tj. samom početku Knjige Postanka, npr. **I** reče Bog: "Neka bude svjetlost!" **I** bi svjetlost. **I** vidje Bog da je svjetlost dobra; **i** rastavi Bog svjetlost od tame. Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro – dan prvi. **I** reče Bog: "Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!" **I** bi tako. Bog načini svod, **i** vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro – dan drugi. **I** reče Bog:

"Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto, **i** neka se pokaže kopno!" **I** bi tako. Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. **I** vidje Bog da je dobro (Post 1, 3-9) itd.

Takvo biblijsko i nalazimo naravno i u drugim biblijskim knjigama, npr. u Knjizi Mudrosti: Sve je prošlo kao sjena / **i** kao kratkotrajan glas. / **I** kao lađa koja siječe uzburkano / more, / **i** traga joj nema kuda prođe / niti brazde hrptici njezinoj / u valovima; / ili kao ptica što zrakom proleti / **i** ne ostavi traga prolazu svojem: / šiba lagani uzduh udarcima / svojih pera, / **i** rasijeca ga uza snažan

fijuk, / **i** prodire zamasa svojim krila (Mudr 5, 9-11).

Sličnih primjera ima i u knjizi Mudre izreke, npr. Jahve je mudročću utemeljio zemlju / **i** umom utvrdio nebesa; / njegovim su se znanjem otvorili / bezdani / **i** oblaci osuli rosom. / Sine moj, ne gubi to iz očiju, / sačuvaj razbor i oprez. / **I** bit će život tvoj duši / **i** ures vratu tvome. / Bez straha ćeš tada kročiti svojim / putem, / **i** noga ti se neće spoticati. / Kad legneš, nećeš se plašiti, / **i** kad zaspješ, slatko ćeš snivati (Izr, 3, 19-24).

NAŠE ŠUME (3)

dr. Ivo Horvat, sveučilišni profesor iz Zagreba, "Hrvatski list", Zagreb, 25. prosinca 1942.

Slavonske hrastove šume davale su austrijskoj mornarici vredno brodograđevno drvo. Za građu brodova tražilo se je grubo drvo sa širokim godovima. Hrastovina finih uzanih godova, mekana, lagano obradljiva kasnije je izkorišćena kao piljeno i furnirsko drvo.

Slavonska hrastovina zbog svoje kakvoće i dimenzije poznata je u celom svijetu. Uzanost godova, mala specifična težina, tvrdoća i utezanje, laka obradljivost, svjetla i jednomjerna boja, lepa tekstura i izvrstna cjepljivost osigurala je slavonskim hrastovima prvo mjesto na svim svjetskim tržištima.

Sada ćemo prikazati brojidbene podatke naših šuma.

Ukupna površina Nezavisne Države Hrvatske iznosi 105.590 km² t. j. oko 10 mil. ha. **Broj stanovnika oko 6,700.000.** Na **šumsko zemljište** otpada oko 4/10 cjelokupne površine ili **4,008.703 ha.** Od te površine stvarno je **obraslo drvećem 3.689.922 ha,** a neobrasla (gola) površina iznosi 385.781 ha. Prosječni postotak šumovitosti iznosi 38,7 % odnosno 35,1 %, Na jednog stanovnika otpada 0,55 ha šumskog zemljišta. Po prilici 3/4 šumskog zemljišta nalazi se na absolutno šumskom tlu, t.j. na takvom, gdje je šuma jedino moguća kultura tla.

Prema načinu gospodarenja otpada na:

visoku šumu	66,2 %	ili	2,439.665 ha
nizku šumu	16,9%	ili	622.523 ha
srednju šumu	1,8%	ili	67.016 ha
šikaru	15,1%	ili	553.722 ha

Ako od obrasle šumske površine odbijemo šikaru, koja stvarno služi više za pašu stoke nego za proiz-

vodnju drveta, onda stvarno šumom obrasla površina iznosi 3,129.200 ha, a postotak šumovitosti 29,8%.

Najvažnije vrste su bukva, hrast, jasen, brijest, jela, smreka i bor.

Prema vlasničtvu otpada od šumske površine na:

1. državu	64,0 %	ili	2,607.933 ha
2. posebnike	22,4 %	ili	912.464 ha
3. zemlj. zajednice	7,3 %	ili	296.773 ha
4. polit. samouprave	3,9 %	ili	161.773 ha
5. ostale	2,4%	ili	89.834 ha

Godišnji faktični prirast iznosi oko 2,50 m³ po ha ili ukupno oko 9,0 mil. m³.

Godišnja sječa, koja u normalnim prilikama ne bi smjela prekoračiti godišnji prirast, iznosi oko 12,0 mil. m³. U uređenom i naprednom šumskom gospodarstvu smije se godišnje sjeći samo godišnji prirast. Između prirasta naših šuma i potrošnje (sječe) drveta mora postojati podpuna ravnoteža. Ako se sieče više nego što priraste, nagriža se temeljna glavica, koju stvara taj prirast. Taj put vodi propasti naših šuma.

Da povećamo površinu šuma, a time i prirast naša je dužnost da pošumljavamo sve gole površine (krš) i sve redovite sječine. Jedan dio naših šuma nalazi se na plodnom tlu u ravnici ili kako se to stručno kaže na relativno šumskom tlu. Zbog sve veće potrebe zemljišta za proizvodnju žitarica te će se šume, nakon izvedenih potrebnih tehničkih radova, morati izkrčiti. Taj manjak morat ćemo dvostruko više nadoknaditi pošumljavanjem golih površina imajući u

vidu da šume na kršu imaju prvenstveno zaštitnu, a tek onda proizvodno-gospodarsku zadaću.

Danas sve više osjećamo manjak na drvetu. Starih za sječu zrelih šuma gotovo više nema. Mnoge su se šume posjekle, a da se nisu ponovo pošumile. Površina šuma postajala je sve manja, a broj stanovnika i potrebe na drvetu sve veće. Nekad je daleko veća površina i veći prirast šuma otpadao po jednom stanovniku. Za područje Hrvatske izračunali smo podatke od god. 1880. do danas.

Godina	površina	prirast
	po 1 stanovniku	
1880.	1,07 ha	2,46 m ³
1890.	0,93 ha	2,12 m ³
1900.	0,82 ha	1,89 m ³
1910.	0,73 ha	1,68 m ³
1921.	0,72 ha	1,66 m ³
1931.	0,62 ha	1,43 m ³
1941.	0,54 ha	1,26 m ³

Iz ovog pregleda vidimo, da iz godine u godinu otpada sve manja površina i sve manji prirast na jednog stanovnika. Jedino razlike u desetljeću od 1910.—1921. nisu skoro nikakve, razlog je tome svjetski rat, veliki broj žrtava i malen prirast pučanstva. Poslije rata te brojke i dalje opadaju. Danas na jednog stanovnika otpada dva puta manja površina nego prije 60 godina. Ako nastavimo tako dalje, dostići će razina i prirast naših šuma u daljnjih 60 godina brojku, koja će biti vrlo blizu ničice. Čuvajmo šumu i pošumljavajmo svaku голу, pošumljenu površinu. Stedimo drvo i iskoristimo ga razumno.

mr. sc. LUJO MEDVIDOVIĆ: CASTUS I PRAVDA (20)

ALFA, Zagreb, 2009. – str. 290 Pripredio: **dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb**

"Istinska opasnost po slobodu čovjeka dolazi ne od Boga i Prirode, već od čovjeka, koji je po Aristotelu "najbolja od svih životinja", ali i "najgroznije divlje biće"! Problem uživanja slobode rješava se tamo gdje i nastaje - u svakoj ljudskoj zajednici koja očajnički treba tehničko sredstvo pogodno za (u svrhu, ali i osmišljenu strategiju njegove uporabe kao dokaza postojanja snage, vizije, mi-

sije i ciljeva. Duvanjski ljudi nisu imali takvih problema: sunce im je bilo voditelj i učitelj, a učionica priroda koju su nadahnuto oponašali. Temeljnu misao njihova vremena opisao je sofist Alkidamont, Aristotelov učitelj, replikom u djelu Mesenija: "Bog je sve ljude pustio slobodne; Priroda nije nijednog učinila robom". U narodnoj predaji ta je misao preživjela u oprečnom iskazu: "Oni što grizu ruku koja ih hrani, obično ližu čizmu koja ih gazi". Stari Delmati ni u primisli nisu štetili svome gradu

Podstrana

i narodu, tj. nisu grizli ruku koja ih hrani, a isto tako nisu bili skloni ljubiti čizmu koja ih gazi. Takav junački karakter, u vremenu nesklonu junacima, opredijelio je i njihovu sudbinu."

BLEIBURG I "KRIŽNI PUT" U HISTORIOGRAFIJI, PUBLICISTICI I MEMOARSKOJ LITERATURI (5)

Martina Grahek Ravančić, magistarski rad, prof. dr. sc. Ivo Goldstein, mentor, Zagreb, 2006.

Pod utjecajem prikazanih ratnih prilika, uslijed nedostatka naoružanja i streljiva¹ oružane snage NDH našle su se u nezavidnom položaju na koje je djelovalo i opće povlačenje njemačkih postrojbi iz Grčke i s Balkana (od 1. rujna 1944.), uslijed kojeg se na prostoru NDH našlo približno 400.000 njemačkih vojnika (250.000 glavnina i 150.000 zalaznica). Skupina armija E pod zapovjedništvom general-pukovnika Alexandera Löhra povlačila se iz Grčke, preko Bugarske, Albanije i velikog dijela Jugoslavije. Došavši do Sarajeva, daljnji put nije više bio toliko problem, **jer je u središnjoj i sjeverozapadnoj Bosni bilo dovoljno njemačke vojske i hrvatskih oružanih snaga**, pa je tako Löhr uspio spojiti skupinu armija E s ostalim snagama njemačke vojske na Jugoistoku². Pitanje Bleiburga, pa tako i povlačenja sve do nedavno nije bilo prisutno u njemačkoj historiografiji, no veći broj sjećanja potvrđuje spomenute brojke i sam raspored snaga³.

Napredovanjem partizanskih jedinica (Crna Gora, Srbija, Hercegovina, Dalmacija), praćenih jedinicama sovjetske i bugarske armije i povlačenjem oružanih snaga NDH, **započinje povlačenje stanovništva iz raznih krajeva BiH, te južnih dijelova Hrvatske**. Prema sjećanjima veliki broj ljudi napušta svoje domove **iz straha, ali i zbog neslaganja s novom vlasti**.⁴ Većina njih povlači se prema Zagrebu, pa odatle dalje na zapad, očekujući zaštitu Zapadnih saveznika. **Već u listopadu 1944. započinje povlačenje vojske NDH iz Dubrovnika, Trebinja i Pelješca**. Ulasom partizanskih jedinica u Dubrovnik (25. i 26. listopada), **započelo je uhićivanje uglednijih ljudi, "koji su mogli smetati uspostavi**

nove vlasti". Svi su, bez sudske osude likvidirani na otočiću Daksi, te Rojnica nadodaje **"Dubrovnik je početak svršetka, početak Bleiburga"**.⁵

Prema franjevcu Lucijanu Kordiću **padom Mostara (15. veljače)** "zavladao je noćni strah, obračunavanje, osveta i pokolji. Gdje god su partizani dospjeli, **počeli su s paušalnim likvidiranjem ljudstva, zatvorima i kaznama** bez ikakva, pogotovo nepristrana, pravedna suda."⁶ Putujući iz Posušskog Gradca, preko Broćanca i Cerovih Dolaca, "stvorila se čitava masa bjegunaca".

⁷Te izbjeglice Vinko Nikolić opisuje kao one "koji su napuštali svoja boravišta još prije, nego su u njih ulazili partizani (...) Narod je bježao u pravoj panici pred samim glasinama o dolasku partizana, koji su preuzimali pojedina mjesta u najkrvavijoj i najokrutnijoj sili i zločinu."⁸ S druge strane Narcisa Lengel – Krizman navodi kako prema Zagrebu "počinju pristizati sve veći broj neprijateljskih vojnih snaga, a uz njih naviru i grupe civilnog stanovništva u bijegu pred partizanskim snagama, zbog svog dotadašnjeg protunarodnog rada ili zavedene ustaškom propagandom."⁹ U posljednjem vlaku koji je napustio Mostar našao se i Ivo Rojnica. Duž puta "Nijemci su skidali telefonske žice, tovarili kuhinje, bolnička i sanitetska uređenja. Sve je bilo u pokretu."¹⁰ Put je dalje vodio preko Ivan Planine, gdje je **početkom ožujka uspostavljena linija obrane pod zapovje-**

dništvom Vjekoslava Luburića.

¹Vjekoslav LUBURIĆ, "The End of The Croatian Army", u: *Operation Slaughterhouse. Eyewitness Accounts of Postwar Massacres In Yugoslavia*, ur. John Ivan Prcela i Stanko Gulescu (Philadelphia 1970., Pittsburgh 1995.), 43.-71.; Vidjeti i: John Ivan PRCELA, Dražen ŽIVIĆ, *Hrvatski holokaust – dokumenti i svjedočanstva o poratnim pokoljima u Jugoslaviji* (Zagreb 2001.), 48.

²Ernest BAUER, "General Löhr i kapitulacija njemačke vojske pred Bleiburgom", *Hrvatska revija*, god. XX., sv. 4(80), prosinac 1970., München, 741.-751.; Kraći prikaz istih događaja: E. BAUER, "General Löhr i događaji oko Bleiburga", u: *50 godina Bleiburga*, ur. Jozo Marević (Zagreb 1995.), 101.-105.; Erich SCHMIDT – RICHENBERG, *Der Endkampf auf dem Balkan, Die Operationen der Heeresgruppe E von Griechenland bis zu den Alpen*, (Heidelberg, 1955.), 89.-160. Kratki dio preveden je pod naslovom "Smisao završne borbe", u: Franz SCHRAML, *Hrvatsko ratište* (Zaprešić 1993.), 259.

³Karlo HNILICKA, Das Ende auf dem Balkan 1944/45. *Die militärische Räumung Jugoslawiens durch die deutsche Wehrmacht-Studien und Dokumente zur Geschichte des Zweiten Weltkriegs*, (Göttingen, Zürich, Frankfurt 1970.), passim; Vidjeti i: Hermann UFERER, *Kriegsgefangenen unter Titos Stern* (Heusenstamm 1975.), 7.-45.

⁴Joško RADICA, *Sve naše Dakse* (Dubrovnik 2003.), 224.

⁵Ivo ROJNICA, *Susreti i doživljaji. Razdoblje od 1938. do 1975. u mojim sjećanjima*, knj. 1. (München 1969., Zagreb 1994.), 231.-232.

⁶Lucijan KORDIĆ, "U danima srdžbe i gnjeva", u: *Bleiburg: uzroci i posljedice*, prir. Vinko Nikolić (Zagreb 1998.), 112.

⁷Isto, 114.

⁸*Bleiburška tragedija hrvatskog naroda*, 29.; Vidjeti i: Darko SAGRAK, *Zagreb 1941. – 1945.* (Zagreb 1995.), 185.-199.

⁹Narcisa LENGEL – KRIZMAN, *Zagreb u NOB-u* (Zagreb 1980.), 276.; Vidjeti i: N. LENGEL – KRIZMAN "Oslobođenje Zagreba", u: *Oslobođenje Hrvatske 1945. godine*, 97.-108.; Iste podatke prenosi i Bogdan KRIZMAN, *Ustaše i Treći Reich II* (Zagreb 1986.), 274.

¹⁰Ivo ROJNICA, *Susreti i doživljaji*, 241.

Mlada partizanka

BAZALO (21)

dr. Mile Budak, hrvatski književnik, političar i državnik

- To moremo! - potvrdi i Jurlina. Sad nam je dvi noći tu ozebla pod naslonom.
- To uvano est! I nije bilo dobro, što ste je ostavljali vani.
- Kad je ne bi, moj brate, bila ugnala man milost Božija! - odgovori Jurlina. - Prokleje sam Marteji Pavlakovoj i deveto kolino i pribi- je na nesretnoj kravi tri štapa, al sve brez koristil!
- Znaj, da nisi proklinja brez ko- ristil! - reče Ivan povišenim glasom. - Ništa ne propada, a što god ko čini, sebi čini, pa će te sve te tvoje kletve nigdi sristil! U to vi- ruj, kun da rukom držiš, to ti ja velim!
- Pa, jer bi mene sritalo, kad je una prokletica, sve joj crni vrag zarazije i deveto kolino, i pivca na panti, i mačka u lugu, i vrebca na plotu! Da Bog da joj nikad mužko ne zavirilo priko praga - ni muva ni buva, pa joj sve žensko u kući umiralo jalovo i izjalovljeno!
- Sve ti je to tovar, pod kojim ćeš stenjati, dok ga, nosajući ga, ne iztrošiš do zadnje iskricel! - upozori ga Ivan posve mirno, al sigurno i uvjerljivo kao da čita iz vječ- ne knjige suda i života. Govorio je tako hladno i odmjereno, da su se i Jurlina i Janja lecnuli nad tim njegovim riečima i pogledi im se plaho sretoše u svietlu luči, koja je dogorjevala.
- Bog bije š njim! - uzdahne Ja- nja.
- Neka mu se Stvoritelj smiluje, al odraditi mora!
- Al una j' kriva, vištica prokleta! - izdere se Jurlina kao da je pred sobom gleda.
- Ti nisi zvan, da sudiš osim sa- mom sebi ---
- Nek una samo moli Stvoritelja, da je ja ne ujtim, jer joj unda ne će tribati ni plovana ni veličara, a ni ti joj više neš moći pomoći! - odgovori Jurlina i pljune na dva metra preda se.
- Ne griši duše! - mirio ga je Ivan.
- Divaniš prid ovim svojim diča- kom svašta, pa će se i un naučiti - reče pokazujući glavom na Dujči- nu, momčića od petnaestak godi- na, koji je pozorno pratio sve, što je Ivan radio, a ujedno je i nape- to slušao, što razgovaraju, šmrca- jući i tarući češće nos rukavom od košulje.
- Ne triba ga učiti, kad se naše svako učeno rodi, kolko j' za zlo! - povrati Jurlina. -Nego, i nije moj Dujčina zločest, al vindar, da i njemu upane una vištica u šake, ne bi joj tribalo bolje češagije, da je počeše, di je kosti svrbel!
- Dječak je bio onizak, al veoma zbijen i čvrst, malko olupljena, tubasta nosa i veoma visoka čela. Oči su mu bile otvorene, vedre i svietle kao upaljene luči. Ivan ga je promatrao, koliko ga je mogao točno vidjeti pri posljednjim tr- zajima luči, koju je sam Dujčina držao spram svoje glave. Poslije kratke šutnje i razmišljanja, reče Ivan:
- Pravi i pametni momak, a zdrav ka drinovina. E l' nu? - upita, jer

je pomislio u istom času, u kom je izrekao tu tvrdnju, da ga u sla- bom svjetlu možda oko vara, pa upita da se ne bi osramotio. Svi vjeruju, da on posve sigurno čita iz očiju i lica, a ponešto iz nokata, ne samo, da li je netko zdrav il bolestan, nego i na čemu boluje, pa ne smije dopustiti, da se po- sumnja u tu njegovu sposobnost, jer bi onda bio gotov za sva vre- mena u tom poslu. I nije njemu bilo do sebe, ni do slave ni do časti, jer je sve to savršeno iz- bjegavao, a o bilo kakvoj koristi iz njegova rada nije moglo biti ni govora, al je žalio radi drugih, radi bolesnih i nemoćnih, da uz- drži svoj ugled, jer im samo tako može koristiti, kad znaš i možeš, nije težio pomoći onom, koji ne vjeruje ni u tebe ni u sebel! Ivan je to točno znao i vjerovao, pa je vazda bio bezgranično oprezan i pazio, da ne bi učinio kakvu, pa i najnezatniju i najnedužnju, pog- rešku u svom postupku prema lju- dima.

Ivan je bio rođeni poznavaooc ljudskih slabosti kao da je čovje- kovu dušu imao na dlanu, svu izre- zuckanu, razčlanjenu, prozračnu i razdieljenu u sastavne djeliće, a svaki u svojoj posebnoj boji i sa svojim posve određenim mirisima, nagnućima, silama i slabostima. Prema tome se je ravnao, jer je znao, da samo tako može biti ko- ristan: nitko ne voli, da drugi ljudi znadu njegove slabosti, al je sva- kom životna potreba sreće i za- dovoljstva, da se sve oko njega razvija prema tim njegovim mana- ma i slabostima!

NE BOJ SE, DOME! (1. DIO)

Akademik Mirko Vidović,

Pariz

Datum 19.11.2009 ostat će povijesni datum - istinski prag povratka Bosne u svoju povijesnu kolotečinu, uza sve balvane - vanjski pritisak i unutrašnje rogtanje.

Latini nam često znadu reći ravno u lice, da smo uvijek bili na strani Germana, dakle, implicite, njihovi protivnici. Istina je drugačija – od Sabora u Cetingradu (1527.), mi smo stupili u diplomatsko-vojni savez s Habzburzima. Budući da su Habzburzi bili u višestoljetnoj svađi sa svojim rođacima na položaju germanskih careva, stoji povijesna činjenica da smo mi zapravo bili u sukobu interesa s Germanima,

pa i njihovi protivnici u nekim ratnim sukobima, posebno u slučaju Eugena Savojskog, koji je poharao Bosnu na pravdi Boga, radi kojih Germani, kako to pokazala rezultat istraživanja Štefa Šuleka, izmisliše najviše pokuda i poruga na račun 'Krabata'. A i Habzburzi su na našu sudbinu utjecali više teoretski nego li efektivno, budući da su bili ovisni o vojnom štitu Hrvata i Mađara sučelice prema Otomanima. A i habzburški upliv na našu sudbinu bio je više medvjeda usluga nego li stvarna i tvarna pomoć.

Među teške germanske zablude u vezi s našom sudbinom na europskom jugo-istoku (uz debilitacije Herdera, koji je izmislio 'slavensku rasu', te Dumlera koji iziđe s tvrdnjom da su nas Avari preko ušća Dunava doveli iz zapadnoazijskih stepa (Bijeli Hrvati nikad nisu prebivali tamo niti ih i jedan ondašnji pisani podatak ne svrstava među 'Slavene', pa čak ni Prokopije, a ni Porphyrogenet). A germanska je izmišljotina da bi se zemljovidni prostor južno od Dunava, Save i Kupe nazivao Balkan. Balkan na turskom jeziku znači šuma, a označava gorje u Bugarskoj koje se je u antici nazivalo Hemus. Ako se, dakle, o Balkanu može uopće i govoriti u zem-

ljopisnom smislu, onda to važi samo za zemlje Tračana, a nika-ko i Ilira. Ljudska granica među tim predjelima je vodotok Morava, Zapadna Morava, Šar planina do Ohrida. Zapadno od te linije, prostor ilirskih zemalja ispravno bi bilo nazvati Jadransko-Podunavska Europa (iza koje dolazi Mittel Europa). Granica među tim prostorima, od Teodozija Velikog i dalje se smatra i **zemljovidnom i ljudskom međom dviju starih i različitih civilizacija.**

No, ima ih koji sanjaju o tome da se područje Balkana pomakne na Zapad čak na liniju sjevernih Alpa. To smo mogli čuti u Domovinskom ratu i od Vojislava Šešelj srbijanskog doktora marksizma. A i ovih dana beogradske 'Večernje novosti' objavile su (dne 05.01.2006.) prilog pod naslovom "Esdaun ujedinjuje Srbe", gdje stoji, između ostalog i slijedeće opetovano priznanje 'Posebno su neprihvatljive izjave visokog predstavnika o mogućem ukidanju Republike Srpske, jer se 'Daytonskim sporazumom' garantuje mir i postojanje RS - zvanično je saopštio juče Predsjednik vlade Srbije, Vojislav Koštunica". Pa da to bude još jasnije, u istom članku stoji i slijedeća umna emanacija ispod šajkače: "Srbija mora da podrži sve institucije Republike srpske, kako bi se sprečila dalja devastacija RS - izjavio je juče Dušan Proroković, član glavnog odbora DSS i pozvao sve stranke da svoje interese ostave po strani i zajedno definišu jedinstvenu nacionalnu politiku i zauzmu jedinstvene stavove o državnoj zajednici SCG-anije, Kosova i Metohije i Republike Srpske". Tako to biva kad Dušan prorokuje...

Velebit - Veliki Alan

NOTA: to za nas na bosanskom korjenu nije nešto novo, ali ostaje, s naše strane, već postavljeno pitanje, na koje Srbijanci trebaju odgovoriti: Zašto se Srbijanci boje ostati sami u svojoj kući? Boje li se oni fantoma prošlosti? Ako već žele diobu u tuđoj kući pod isprikom razlika u etnikumu, vjeri ili jeziku, zašto to najprije ne učine u Srbiji? Tek nakon toga bi im itko ozbiljan mogao vjerovati. Oni se boje ostati sami u svojoj kući, jer bi u njoj bili manjina kad se zbroje pripadnici drugih nacija, vjera, jezika i tradicija. Najmučnije je kad oni volju drugih da budu ravnopravni s njima nazivaju, poput patrijarha Pavla u Božićnoj poruci - 'bogohulstvom'. Teško je to shvatiti onome tko ne zna da je 'Dušanov zakonik' djelo Svetog sinoda SPC, u kojemu stoji poseban član (čl. 83) po kome treba kazniti svakog pravoslavnog Srbina koji se, na Kosovu, usudi biti prijateljem nekog Arnauta. A i najupliviiji teoretik albanskog preporoda od početka dvadesetog stoljeća bio je Fan Noli, pravoslavni kaluđer, a zatim i episkop (umro tek 1965. u USA).

Svaka poganska vjera ima svog nacionalnog boga koji voli svoje a mrzi druge ljude. No, bit kršćanskog nauka nas poučava da je Bog stvaratelj i održavatelj svijeta, da voli sve što je stvoreno i sva stvorenja jednako, pa prema tome i svako ljudsko biće. Bog je ljubav pak ne mrzi ni teške zločince, koji sami sebe i svo-

jom voljom izuzmu iz ljubavi sveopćeg bratstva pak se, kako to zapisa sveti Pavao, stanu ponášati kao 'zvijeri u ljudskoj spodobi'. Zločinca ne razljudi Bog, nego li on sam sebe svojim zlim postupcima. Jer, zločini se ne čine po Božijoj volji a pravdati svoje zločine Božjom voljom je, kako to stoji u Kur'anu, najteža moguća blasfemija. Bog ni zločinca ne kažnjava, nego ga po savjesti upućuje na pravednost i potrebu iskupljenja, ako ne i iskajanja. A đavolska je i 'ispovijed' u kojoj se nabrajaju tuđi grijesi, a svoji prešućuju.

Treba znati da i među kršćanskim svećenstvom, pa i nedostojnim velikodostojanstvenicima, ima pravih pogana - oni se prepoznaju po tome što lažu i što šire mržnju oko sebe, optužujući svoje žrtve da su ih navele na to da ih unište kako bi sebe pred Bogom dokazali kao pravovjernike.

I među tzv. naučnim radnicima ima teških integrista. Onih koji pokazuju mržnju prema onima koje oni ne razumiju, a nerijetko ni ne poznaju. Pišući (u 'Globusu') jesenas o stručnosti i uspjesima Dra Radmana, Denis Kuljiš, što insinacijama, što otvoreno napada ljude Katoličke Crkve da se oni, tobože, ubacuju u područje znanosti, poput organizacije 'Opus Dei' itd - govoreći, naravno o genetici. Kad bi bio u stanju da najprije nešto smisli i provjeri, gosp. Kuljiš sigurno ne bi iznosio na javnost takve protuistine, Jer, prvi čovjek koji je uočio i otkrio genetska prijenosna svojstva, najprije kod biljaka, a kasnije i kod ostalih živih bića bio je - baš katolički redovnik, Austrijanac Gregor Mendel (1822 - 1884). Za njegova života najviše su mu se rugali laički istraživači, a tek znatno kasnije promi-

jenili su i oni mišljenje kad na mnoga pitanja o ponavljanju svojstava živih bića iz generacije u generaciju, nisu mogli naći boljeg odgovora. Fra Gregor je bio čak i prvi 'transgenetičar', jer je križao razne podvrste bilja (grašak) da bi dobio bolju sintezu.

Elem, otkriće nije isto što i izmišljotina. Ni jedna izmišljotina se ne može mjeriti s istinom - izmišljotine su kratka vijeka, otkriće je uočenje istine, a istina je vječita.

U to ime, valja reći: kad pljunemo na nebo (nešto što nas nadmašuje) ne treba se čuditi što nam se to vrati na obraz. Bog voli jednako i nepismene i umne, i zdrave i bolesne ljude. Očituje se u duši onih koji ga svojom molitvom zazivaju, pa i kad se radi o duševnim bolesnicima.

Oholi i učeni luđaci (tipa doktora Radovana Karadžića) nisu bolesnici - oni su negatori dobrote Boga koji slabe i nejake štiti od pošasti zloduha.

Sve što poželimo drugome može nas same zadesiti. Pravi kršćanin poznaje se po tome da li sobom proživljava bitnu zasadu 'Evandjelja': Neka meni Bog da ono što ja ikome poželim! U Bosni se to jednostavnije zna reći: **Daj mi, Bože, što komšiji poželim.**

N.B. Sadaka nije milostinja, ona je obveza onoga tko u Boga vjeruje. Za vjernika je siromah važna osoba, jer mu omogućuje da dokaže da je Bogu pokoran (muslim). Sramota je fukaru ponižavati s prezirom (kako to učini Aralica u jednom svom romanu).

Ono što svaku naciju čini jednom jedinstvenom cjelinom nije ni čistoća krvi, ni vjerska ni ideološka doktrina, nego samo i jedino - država.

PRVI GENOCID NAD BOŠNJACIMA (1. dio)

islamskamisao.com

BOSANSKI MUSLIMANI I BOŠNJACI

Domoljubni i državotvorni Hrvati kršćanske vjeroispovijesti smatraju bosanske muslimane sebi istima. Pritom, nije im ni na kraj pameti nijekati određene njihove posebnosti, pa čak i pravo na odluku o pripadnosti drugoj naciji – bošnjačkoj. Vide se zajedno i sada u susjedstvu, te svakako i u budućim, očekivanjima, okvirima Europske Unije.

Međutim, tekstovi o povijesnom genocidu nad Bošnjacima (inspirirani i temeljeni na djelima Dr. Fuada Saltaga, Mustafe Imamovića, Saliha Sidki Hadžihuseinovića Muvekkita, Mehmeda Handžića i drugih autora sličnih pogleda) pokazuju da to baš i nije zrelo promišljanje. Niti točno, kamo li realno. Bosansko muslimanstvo i bošnjaštvo nedvojbeno nisu istoznačnice. Bošnjaci, naime, u europskom oslobađanju od osmanlijskog ropstva vide genocidni napad na sebe same. Štoviše, oni se bezpričuvno poistovjećuju s Osmanlijama.

Ako je tako, a je li to baš tako, tek ćemo vidjeti, onda prema Bošnjacima moramo mnogo postati oprezniji, jer njihovi postupci mogu po nas biti vrlo opasni, a njihovi ciljevi – neprijateljski. Teško da će ih kao takve i Europa htjeti, pa i moći prihvatiti. Očito, postat će napadačka pesnica onoga islama kojega obično nazivamo džihads-

kim. Mudžahedini i vehabije tako postaju plod sustavne politike. Nikako rezultat stjecaja slučajnih, iako nezgodnih okolnosti. Novo osvajanje Beča. **S takvima ne želimo imati ništa zajedničko! Čak niti susjedstvo.**

Naši pak odnošaji i osjećaji s onim bosanskim muslimanima, koji nisu opterećeni osmanlijskim bošnjaštvom, bez obzira smatrali se Hrvatima ili ne, trebali bi samo jačati. Ta oni su nam braća!

Što Hrvate kršćane očekuje o takvom okruženju? Ništa dobro. Zato se, u takvim okolnostima, taj omraženi entitetski zid čini – neophodnim. Nužnim! Dok je glava na ramenu živa. Nažalost.

Priča o historiji Bošnjaka muslimana je priča o grčevitoj i krvavoj borbi za opstanak, priča o ponosu i slavi, ponizjenju i kukavičluku, velikim djelima i izdaji, bošnjačkom merhametu i zločinima neljudi. Jedna od stvari koja je obilježila historiju Bošnjaka muslimana jesu **krvavi genocidi nad njima, koji su se optovano ponavljali.** Historijski gledano, genocidi nad muslimanima Bošnjacima, ali i svim ostalim muslimanima Balkana, nisu bio slučajni, **već su bili rezultat jedne kontinuirane, planske, hrišćanske politike pretočene u velikosrpsku i velikohrvatsku ideologiju.** Ovo je početak putovanja kroz taj krvavi dio bošnjačke historije....

Prvi genocid

Prvi genocid i pokolj nad Bošnjacima i drugim muslimanima na području Balkana desio se za vrijeme velikog Bečkog rata koji

je počeo 1683. godine pohodom osmanske vojske na Beč, a završio mirovnim sporazumom 1699. godine. U ovom ratu Osmanlije su posljednji put došli pred kapije Beča, gdje su poraženi, a uspon Carstva je zaustavljen i slijedio je strmoglavi pad. Od tog trenutka snaga osmanskog hilafeta je bila u stalnom opadanju, sa povremenim zastojima, predasima ili bljeskovima – ali trajnog oporavka i povratka više nije bilo. **Pošto su Bošnjaci bili neodvojivo povezani sa Osmanlijama** i sastavni dio hilafeta oni su bili neposredni sudionici ovih historijskih događaja. Da bi lakše shvatili i saznali o svim tim događajima neophodno je dati kratki uvod. Cijela priča počinje 1682. godine, kada je Porta odlučila da podrži ugarski pokret za nezavisnost od Habsburgovaca. Vođe ugarskog pokreta Nikola Zrinski i grof Imre Thokoly **obratili su se Osmanlijama za pomoć, uz obećanje da će zauvrat prihvatiti sultanov suverenitet.** Takav ugarski plan podržala je Francuska, kojima su Habsburgovci bili glavni protivnici u Europi, a habsburgovci su istovremeno pokušali izbjeći taj sukob. U toj situaciji francuski agenti uspjeli su uvjeriti velikog vezira da je došao trenutak da zauzme Beč.

Eugen Savojski

Već početkom 1683. godine u Edirnima se sakupila velika vojska, čiji je cilj bio Beč. Na vijest o tome austrijski car je užurbano nastojao formirati novu evropsku koaliciju u cilju otpora osmanlijskoj prijetnji. Ta je nastojanja živo podržavao papa Inocent IX, koji je apelirao na evropske vladare da se ujedine u novom križarskom ratu protiv nevjernika. Papa je išao tako daleko da je tražio pomoć od iranskog šaha, starog osmanskog protivnika. Jula 1683. godine velika osmanska vojska opkolila je Beč.

U ovo pohodu i opsadi Beča učestvovao je veliki broj Bošnjaka pod zapovjedništvom bosanskog namjesnika Hızir-paše. Na putu prema Beču padale su pod osmanskim silom jedna za drugom austrijske države, obično poslije svega nekoliko sati opsade.

14. jula počela je opsada Beča, koja je trajala punih 60 dana. Iscrpljenim braniteljima u posljednji čas je pristigao u pomoć Jan III Sobieski, na čelu vojske od oko 70.000 ljudi. Pored 20.000 Poljaka, ovu savezničku vojsku su činili Austrijanci, Saksonci, Bavarci i drugi Nijemci. **U odlučujućoj bici na brdu Kahlenberg kod Beča, Sobieski je 12. IX. 1683. godine razbio osmanske snage.** Poraz na Kahlenbergu nije značio samo kraj opsade Beča nego i **početak**

kraja ofanzivne moći Osman-ske carevine i njene vladavine u Podunavlju. Sam kralj Sobieski je zbog ove pobjede **slavljen kao spasitelj Europe i njene kulture.**

Nakon poraza na Kahlenbergu, Bošnjaci su se sa dijelovima osmanske vojske povlačili niz Dunav na istok prema Komarnom. Na tom mjestu, namame Bošnjaci u jednoj šumi Poljake u zasjedu te im nanesu poraz. Tu je poginulo više od 2.000 Poljaka, a i sam kralj Jan Sobieski u posljednji trenutak je izbjegao zarobljavanje. Samo dva dana kasnije došlo je do nove bitke u kojoj su Poljaci odbili žestok napad Bošnjaka. **U strahovitom boju poginulo je 7.000 Bošnjaka,** a među njima i sam bosanski namjesnik Hızir paša.

Početkom oktobra 1683. glavni-na osmanske vojske se u povlačenju prikupila u Budimu. Kara Mustafa paša je odatle krenuo prema Beogradu, gdje je namjeravao srediti svoju dezorganiziranu vojsku i još je jedanput pokrenuti protiv neprijatelja.

Rat se od prilaza Beču brzo prenio na južne granice Bosne. Čim se saznalo za osmanski poraz pod Bečom, izbio je u jesen 1683, u graničnim oblastima Dalmacije i Bosne, **morlački ustanak.** Centar je bio u Ravnim kotarima, a morlački uskoci i hajduci su do novembra 1683. godine uglavnom **uspjeli protjerati Bošnjake iz sjeverne Dalmacije.** Iduće godine Venecija ulazi u rat, tako da morlaci prelaze na njihovu stranu, Francuska napušta savez sa Osmanlijama i **poslije poraza kod Beča Osman-ska carevina se našla sama nasuprot jednom broju udruženih kršćanskih sila.** Stupanjem Venecije u rat, marta 1684,

formirana je Sveta liga, kojoj su pored Austrije, Poljske i Mletačke republike, pristupile još Malta, Toskana i papska država, a ubrzo im se pridružila i Rusija.

Tokom sljedećih 16 godina osmanske su se armije morale istovremeno boriti na više frontova. Protiv Habsburgovaca su se borile po Ugarskoj, Slavoniji, Hrvatskoj, Bosni i Srbiji. Front protiv Poljske se uglavnom nalazio na prostranstvima Ukrajine. Sa Mlečanima se ratovalo u Dalmaciji, Boki, Albaniji i Moreji. Konačno, front protiv Rusije je obuhvatao područje Krima, Vlaške i Moldavije. **Bošnjaci su u velikom broju bili zauzeti na frontovima protiv Habsburgovaca i Venecije.** U tom skupu Venecija i Austrija, svaka sa svoje strane, počele pozivati katoličko i pravoslavno stanovništvo po Bosni da im se priključe u borbi protiv Osmanlija.

Tokom 1684. godine izgubile su cijelu Dalmaciju i Liku. **Osman-ske, uglavnom bošnjačke posade redom su predavale i napuštale gradove po Dalmaciji, Lici i Krbavi.** Oktobra 1687. godine pali su u mletačke ruke Risan i Novi u Boki. Najveće teritorijalne gubitke Osmanlije su pretrpjele u Ugarskoj, koja je bila glavni orjentir i područje njihovog prodora u Evropu. Na cijelom ugarskom ratištu obeshabrena i dezorganizirana osmanska vojska je pružala vrlo slab otpor neprijatelju. Tokom ljeta 1684 i 1685. godine najveći dio jugozapadne Ugarske, uključujući tu i Peštu, već je bio u habsburškim rukama. Hiljade osmanskih spa-hija, među njima i brojni Bošnjaci, morali su napustiti te krajeve. **Juna 1686. godine pao je Budim, najvažniji bošnjački centar sjeverno od Save i Dunava.**

BOŠNJAČKA ELITA BIH FINANCIRA RADIKALNI ISLAM (3) - OSVRTI ČITATELJA

Davor Kovačević
www.politika.rs,
Beograd, 5. studenog 2009. –
prijevod sa srpskog

GUANTANAMO JOŠ NIJE ZATVOREN

Ovo je za ne povjerovati. Jučer sam pročitao da Radončić brani Dodika, a danas eto i Reis. Što se to krije u sarajevskoj čaršiji? Bit će da su osjetili "klizav teren", jer Gregorian radi za Vladu koja ga je postavila i sigurno ne bi iznosio nikakve proizvoljne ocjene iza kojih ne će stajati i Vlada USA. Zbog toga sam sklon povjerovati da nitko, ama baš nitko ne će tužiti Gregorijana, jer bi on mogao izvući dokaze na vidjelo, a onda bi to bilo baš kao

što Reis reče: "Guantanamo". Usput, neka se zna da Guantanamo još nije zatvoren. (Gogo)

SVE SU TO LOPOVI

Pa mislim da je malo reći da su te mape, ako ne 100%, onda bar 90% točne. Kako za muslimane, tako i one srpske i hrvatske. Sve su to lopovi, i to sav narod zna. Najžalosnije je što u BiH nema institucija koje će se baviti tim problemom, nego to mora nametnuti OHR, koji je sve drugo nego pravičan. **Mislim da mu je ova mapa jedna od rijetkih dobrih stvari koje su uradili u BiH.** Ne znam kako im se to omaklo. Problem je samo što će se to završiti samo na riječima, kao i sve ostalo na ovim tereni-

ma. Nitko ne će biti kažnjen, smijenjen, zatvoren itd. (Mitar)

Dragi moji tko je najviše pridonio da se Juga raspadne? Zašto je Herceg-Bosna bila potrebna? Pa zato što je islamskim zemljama bilo potrebno da sakriju lovu koju su zaradile i koju žele nesmetano "investirati" u islamizaciju ostatka svijeta (čitati: Evrope). Prvenstveno! Jer, ako hoćete, pitajte poštovanog Mustafu Cerića što je radio i pričao po Maleziji negdje oko 1991-92. i koliko je muslimana iz Bosne završilo u vjerskim školama u Maleziji i u džunglama Bornea? I što se dogodilo poslije toga? Sigurno vam je mnogo toga sada jasnije. (Onaj koji više zna od vas)

HRVATSKI NACIONALIZAM I BOSANSKO-HERCEGOVAČKI MUSLIMANI (5)

dr. Ivo Korsky

**Jer hrvatskog jezika šum
Može da goji,
Može da spoji
Istok i zapad, pjesmu i um.
Safvet-beg Bašagić**

"- Što smo onda mi? Lude? Nesrećnici?"

- Najzamršeniji ljudi na svijetu. Ni s kim istorija nije napravila takvu šalu kao s nama. Do juče smo bili ono što danas želimo da zaboravimo. **Ali nismo postali ni nešto drugo.** Stali smo na pola puta, zabezeknuti. Ne možemo više nikud. Otrgnuti smo, a nismo prihvaćeni. Kao rukavac što ga je bujica odvojila od majke rijeke, i nema više toka ni ušća, **suvviše malen da bude je-**

Ahmed Muradbegović

zero, suviše velik da ga zemlja upije. S nejasnim osjećajem stida zbog porijekla, i krivice zbog otpadništva, nećemo da gledamo unazad, a nemamo kud

da gledamo unaprijed, zašto zadržavamo vrijeme, u strahu od ma kakvog rješenja. **Preziru nas i braća i došljaci**, a mise branimo ponosom i mržnjom. Htjeli smo da se sačuvamo, a tako smo izgubili, **da više ne znamo ni šta smo.** Nesreća je što smo zavoljeli ovu svoju mrtvaju i nećemo iz nje."

No bosanskohercegovački muslimani, nastavlja Karihman, koji smo prebrodili kompleks i zdvojnost mrtvog "rukavca majke rijeke", imamo drugačiji, pozitivistički pogled na našu islamsku zajednicu.

- Što smo onda mi? Ono, što su nam bili djedovi, koljenom HRVATI!

- Ne najzamršeniji ljudi na svijetu, nego oni, koji sudbini povijesti ravno gledamo u oči. **Ono, što smo bili jučer, ne smijemo zaboraviti**, to je naša povijest i iz toga moramo naučiti. **Mi ne trebamo postati nešto drugo, nego tek naći sami sebe.** Ne smijemo stati na pola puta, niti zabezegnuti čekati naše rješenje. **Mi moramo biti s onima, koji kao prava braća čekaju. Nismo otrgnuti i bit ćemo uvijek prihvaćeni, ali moramo i prihvatiti.** Ne kao odvojeni rukavac majke rijeke, nego kao snažni pritok, **dovoljno velik da dopuni hrvatsko jezero**, koje zemlja ne može upiti.. S jasnim osjećajem hrvatskog porijekla, bez stida i krivice bilo kakova otpadništva, gledajmo ponosno unatrag i smjelo unaprijed, **ne zadržavajući vrijeme i bez**

ikakvog straha u prirodni, hrvatski ishod našeg nacionalnog rješenja. Braća nas ne preziru, a došljaci će nas prestati prezirati u našem muškom, odlučnom nastupu. Htjeli smo i moramo se sačuvati, ali **samo znajući ono što jesmo.** Vrijeme je, da prestane biti toliko nacionalnih bespolnika među nama."

I u nastavku ove teme, Karihman upozorava u jednoj bilješci u Hrvatskoj reviji (sv. 1/93, god. 1974.) da "moramo spriječiti da te ljude (zbunjene, još neopredjeljene) naši neprijatelji stave pred zlobnu i zbunjujuću alternativu: **ili drugorazredni muslimani unutar jedne od postojećih nacija, ili ravnopravni Muslimani u smislu nacionalne posebnosti.** Na ovo mi možemo imati samo jedan odgovor:

ravnopravni Muslimani u smislu zaokružene (etnološko - etnografske) cjeline **sa svojim vjerskim i društvenim specifičnostima zaštićenim unutar hrvatske nacije."**

Spremajući, dakle, aktualizirani program Hrvatske republikanske stranke, koji kao takav mora biti kratak i sažet, shvatio sam da je za prihvaćanje takva programa potreban širi okvir i osjećajni elementi koji će mu otvarati vrata (i srca) u narodu. Uvidio sam da programu trebaju simboli, a učinkoviti simboli mogu biti upravo pjesnički izražaji. Dr. Ferid Karihman kitica njegove pjesme **"Hrvobošnjački nišani"** (u Hrvatskoj reviji, sv. 3 (119), 1980. gdje nišan bez natpisa (nijemi nadgrobni spomenik) govori:

JUGOSLAVENSTVO DANAS (32)

Predrag Matvejević,
„Jugoslavenstvo danas“,
Beogradski izdavačko-grafički
zavod, Beograd, 1984.

Naše nacionalne kulture, svaka ponaosob, nisu toliko jedinstvene koliko se to želi pokazati: u Hrvat-skoj, dijagonala sjever — jug, razli-ka između Panonije i Dalmacije, iz-među sjeverno-hrvatske, kajkavske književnosti i dubrovačke, štokav-ske. Srpska kultura u Vojvodini, u središnjoj Srbiji, u Bosni i u Hrvat-skoj ima također više oblika.

Svatko od nas ima u sebi takvih razdrtosti i podijeljenosti bez obzira na to jesmo li malo manja ili nešto veća nacija. Uza sve ostala nacional-na pitanja postoji i ono srpsko. Srbi žive u više sredina, manje ili više međusobno odvojeni. I u prošlosti su tako živjeli. Uzmite npr. teškoće sjedinjenja

Manastir Hilandar

srpske kulture (o tome su na razne načine, ne uvijek najbolje, govorili srpski historičari): dugotrajna otcjepljenost Vojvodine; jedno od najznačajnijih kulturnih središta - Hilandar - izvan je srpskih zemalja; Pešta, Sent-Andreja, Beč i Novi Sad imali su u pojedinim razdobljima veće značenje za srpsku kulturu nego Beograd; Dositej se rodio u Rumunjskoj, Ignjatović u Mađar-

skoj, Matavulj i Cipiko u Dalmaciji, Santić i Kočić u Bosni i Hercegovini još pod Turskom; Andrić u bosanko-katoličkoj sredini pod austrijskom vlašću... Poznati su nam različiti pokušaji da se prevladaju dijaspore te vrste i ostvare kakve-takve cjeline. Svatko od nas kroz vlastitu kulturu - ukoliko je vlastitu kulturu done-kle upoznao i asimilirao - dobiva neke želje za priznavanjem svoga, potvrđivanjem, očuvanjem, vrednovanjem itd.

U nas postoje, s jedne strane, po-sebne narodne ili nacionalne kulture, s druge manji ili veći prostori jugo-slavenske kulture,²⁶ kao i razdoblja ili stanja s vrlo malo kulturnim veza među nama, a i same kulture uopće.

²⁶ - Josip Vidmar drži da je jugoslaven-ska kultura "moguća najprije u našoj političkoj misli" (u izjavi za "Večernji list", Zagreb, 15-16 prosinca 1973).

„OD KAKO JE BANJA LUKA POSTALA . . .“ (1)

Ljubavna igra po narodnoj pjesmi u 2 dijela s pjevanjem

Rasim Filipović, Sarajevo

OSOBE:

DŽAFERBEG, plemić banjolučki

ĐULBEJAZA, mlada begovica

ZUMRA, ZEJNA, ZARFA - njene inoče.

ENES, bekrija banjolučki

SALIHBEG, MIRALAJ-EF., JUNUZ-EF. - gospoda banjolučka

AVDAGA, MEHAGA - trgovci, esnaflije

RAGIB, SELIM, MUJO - mladi momci

ADIL, kafedžija

ŽUTOKOSI MLADIĆ, HROMI ČOVJEK, BRADONJA, PROLAZNIK, GLAS TELALA

Čaršinlije. Prolaznici. Kone Đulbejazine. Momci banjolučki. Vrijeme: početkom devetnaestog stoljeća

PRVI DIO

Dvostruka scena: dolje — odaja u Džaferbegovom konaku; gore — čaršija (dva dućana s ćepencima i kafana).

Kad se zastor digne, odaja je prekrivena zavjesom, koja će se, u toku radnje, nečujno rasklopiti. Između scena, t. j. odaje i prostora ispred dućana i kafane, dijeleli sokak (uzana ulica), koji se proteže na obje strane.

Na ćepencima sjede trgovci, AVDAGA i MEHAGA. Dremežljivo, poluzatvorenih očiju, bulje preda

Unutrašnjost muslimanske gradske kuće početkom 20 stoljeća

se. Šute. — Po koji čovjek, s časa na čas, naiđe sokakom i zamakne; ili se svrati u koji od dućana, pa — pošto štogod kupi ili ne kupi — opet ode.

Pred kafanom za jednim dugačkim, od dasaka sklepanim stolom, sučelice prema publici, sjede RAGIB i SELIM. Među njima vodi se vrlo živ razgovor.

Ljeto. Pred zalazak sunca.

I.

RAGIB (živo, vatreno): Tako je kao što ja kažem! Oni svoju silu neka istresa pred svojim ženama, ali predamnom neće!

SELIM: Ti znaš Džaferbega. Ko je njemu stao na put, izgubio je glavu.

RAGIB: Samo kukavice!

SELIM: Boga mi-i... bilo je i junaka, i siledžija, pa su opet zaplatili...

RAGIB: Nije se on još namjerio na junaka, a da se namjери, pitao

bih te onda, šta bi bilo s njim!

SELIM: Šta bi bilo? Ništa.

RAGIB: Neće li ga samo đavo na me nanijeti, pa bi vidio! To bi mu bio posljednji put, da na nekog naleti!

SELIM: Ne traži belaja, bolje će ti biti!

RAGIB: Ne tražim ga ja, on ga traži. E pa kad ga traži, onda mu treba stati na put! Nego šta?

SELIM: Ne možeš ti s njim izići na kraj. Ne može niko.

RAGIB: A on može nad nama da provodi nasilje? On to može!?

SELIM: Ma nije to baš tako ni kako ti misliš...

RAGIB: Kako nije?

SELIM: Džaferbeg jest naprasit, ljut, ali... zna biti i dobar.

RAGIB: Jedini si ti koji tako kaže!

SELIM: Ja govorim pravo.

RAGIB: A cijela čaršija krivo, a?

Ti onda braniš Đžaferbega, ili si ćorav, pa ne vidiš!

SELIM: Ja znam šta govorim.

RAGIB: Pa kako onda možeš tako da tvrdiš?

SELIM: Mogu. Tu je nešto drugo po srijedi...

RAGIB: Šta drugo?

SELIM (tiho): Među nama govoreći, on je...

RAGIB: Znam šta hoćeš da kažeš, znam...

SELIM: Šta znaš?

RAGIB: Ali to je laž!

SELIM: Pusti me da dorečem!

RAGIB: Hoćeš da kažeš da je ljubomorani, a?

SELIM: Ja, ja — to je: ljubomorani!

RAGIB: To su priče, moj dragi...

SELIM: A, ne, ne — to je živa istina! On ima tri žene. Dok se nije oženio sa četvrtom, lijepom Đulbejazom, bio je miran, a sada, od kako se oženio s njom, kao da je u njegov đavo ušo...

RAGIB: Ne bio uzimati mladu devojku! I još na silu! Ona ga

nije htjela.

SELIM: Ali ona je sada njegova vjenčana žena, treba da znaš.

RAGIB: Svejedno je to: vjenčana ili nevjenčana...

SELIM: Ali to hoću da ti kažem...

RAGIB: Ama pusti, šta ćeš mi kazati! (Naglo, lupnuvši šakom o stol): Adile! — (ADIL se pojavi noseći dvije cime kafe.) Šta je? Šta si oduljio toliko?!

ADIL: Vatra mi se bila zatrnula.

RAGIB: U tebe se uvijek vatra trne! Ja bih reko da si se ti zatrnulo!

Treba to, moj brajko, brže, brže!

ADIL: Na zapovijed, Ragib-efendija!

RAGIB: Nisam ja efendija!

ADIL: Jašta si... (Potkućujući kafe jednom, pa drugom): Bujnim! Bujrum! Sve će biti i proći. Dok je ćovjek mlad treba da proživi: kad ostari — kasno je.

RAGIB: Nemaš ništa mudrije da kažeš?

ADIL: A šta bi htio mudrije? Taki ti je život. Što više znaš, više briga imaš; što si glupaviji, manje

te glava boli.

AVDAGA (sa gornjeg ćepenka, viće): Adile, veliku!

MEHAGA (sa donjeg ćepenka, viće): Adile, malu!

ADIL: Na zapovijed! Odmah! (Ode).

(Još otprije ćula se muklo, a onda sve jaće i jaće pjesma. To bekrija ENES i bekrija MUJO pjevaju sokakom. Enes, pjevajući, prati pjesmu uz svoju sedefli tamburu. Već su se pojavili na sceni. Pjesma):

***Svadili se orli i sokoli
niže Žepca u Jeleć planini.
Kako su se ljuto zavadili,
sve su bistro vode zamutili,
i Miljacku nasred Sarajeva,
samo nisu begova bunara,
što ga pije begovica mlada ...***

RASIM FILIPOVIĆ

Dramski pisac, novelist i pripovjedać, romanopisac, memoarist i publicist Rasim Filipović (1909-1983) pripada krugu onih hrvatskih pisaca koji su svojom literaturom ispisivali kroniku bosanskog mentaliteta, te obnavljali na svoj način mit o Bosancu kao rodenome pripovjedaću. I Filipović je naslijedio onaj narativni sindrom otvoren još Šeherezadom (njezinim) pričanjem koje doslovno život znaći. Rasim Filipović je respektabilna književna ćinjenica prvenstveno dramom Pauk i romanom Nićija.

"Ja mu tada isprićam priću o knjizi pokojnoga prijatelja, književnika Rasima Filipovića - *Doviđenja smrti*. Rasim je imao tako težak moždani udar da je u jednom trenutku ćak i umro. Lijećnici su ga izvukli, ali ostao je totalno uzet. I dijagnoza je bila da će takav ostati cijeli život. Međutim, Rasim se nije dao. Upornim vježbanjem pobijedio je bolest. Viđali

Malo behara prije nego li lišće počne žutjeti

Mehmedalija Mak Dizdar

smo ga poslije godinama kako trči savskim nasipom, kako razbija led na Bundeku i kupa se, kako vježba kao pravi športaš. Ja sam bio u prilično dobrim odnosima sa starim piscem, pa sam mu se često znao pridružiti u njegovim šetnjama. I kroz razgovor saznao mnogo toga što nisam našao u njegovim knjigama ili kazališnim djelima. Znao je reći da će umrijeti, zdrav, od starosti. Tako je i bilo. Umro je trideset godina nakon što je prvi puta umro." - blogomobil.blog.hr

KRAKAT PREGLED HRVATSKE MUSLIMANSKE KNJIŽEVNOSTI U BiH (1)

Salih Alić

U drugoj polovici XIX. stoljeća pojavila se je hrvatska muslimanska književnost u Bosni i Hercegovini, koja se je podpuno

preorientirala s istočne književnosti pisane pod utjecajem njenim. Ova hrvatska muslimanska književnost počela se je okrepljivati na izvorima hrvatskog Parnasa, težiti se sve više i jače književnosti, koja se piše u hrvatskim krajevima preko Save.

Postojala je međutim bujna književnost muslimanskih Hrvata na orijentalnim jezicima: turskom, arabskom i perzijskom još počev

od prve pojave islama u Bosni i Hercegovini. Čitav niz književnika i naučnih radnika, koje obradiše Dr. Bašagić i Handžić, iztaklo se svojim radom i prionelo slavu hrvatskom imenu na islamski Iztok. Treba samo ogledati Bašagićeve **"Bošnjake i Hercegovce u islamskoj književnosti"** ili Handžićev **"Književni rad bosansko-hercegovački muslimana"**, pa da ostanemo zadivljeni prema obilnom i mnogostrukom kulturnom stvaralačtvu muslimana Hrvata. Nu mi se time ovdje ne ćemo baviti nego iztičemo da **već pod kraj XVI. stoljeća** nailazimo i na raniji spomenik hrvatske muslimanske narodne didaktično vjerske književnosti od nekih muslimanskih pjesnika, **pisanih turskim slovima, a hrvatskim jezikom.**

Počev od Hevasije i Kaimije pa preko pisca Duvanjskog arzuha-

la, Šefkije, Razije, Ilhamije, Karahodže i dr. srećemo sa mnoštvom književnih trudenika, koji ne zaboraviše svoj narodni hrvatski jezik, nego ostaviše čitav niz umotvora, stupačnih širokom puku.

Sva ta književna stvaranja nisu imala Bog zna kakvu književnu toplinu, niti osobitu književnu vrijednost, jer su manje - više sve građene po istom kalupu, poduprte orijentalnom mistikom.

Jasno je bilo da duh zapadnoeuropskog prosvjetiteljskog pravca nije mogao uhvatiti nikakva korijena među bosansko-hercegovačkim muslimanima Hrvatima. Tek nekako pred konac XIX. i početkom XX. stoljeća javlja se na pozornici nekoliko iztaknutih svetlih književnih imena, čija se djela i dandanas provlače kao svilene niti kroz hrvatsku književnost, koja se čita s užitkom. Među ta svjetla imena ubrajaju se: dr. Šavfet-beg Bašagić, dr. Hamid Šahinović-Ekrem, Osman Nuri Hadžić, Edhem Muhabdić, Adem-aga Mešić, Šemsudin Sarajlić i Abdul-rezak Hifzi-Bjelovac.

Odmah iza te generacije usledili su: Ahmed Muradbegović, Alija Nametak, Hasan Kikić, Husnija Čengić, Husein Muradbegović, Hamid Dizdar, Seid Orahovac (rođen u Crnoj Gori), Džemija Zekić, Mustafa Hadžigradčanović, Ismet Žunić, Munir Šahinović, Mehmedalija Dizdar (Mak), Musa Ćazim-Ćatić, **Rasim Filipović**, Ilija Dobardžić i Salih Alić. Od ovih nekoliko nabrojanih imena, koja su svojim duhovnim tvorevinama **osvietlali obraz bosansko-hercegovačkoj muslimanskoj hrvatskoj književnosti**, iznieti ću u kratkim crtama njihova književna stvaranja.

SOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent,
2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201
SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

ISTINA I LAŽ (1. dio)

razumijevana i gledana iz nebiblijske (ljudske) i biblijske (Božje) perspektive

Sve ima svoje doba, i svaki posao pod nebom svoje vrijeme, kaže nam Božja riječ, Biblija. Ovo je doba i vrijeme da pišem o istini i laži iz nebiblijske i biblijske perspektive razumijevanja i gledanja, bez obzira vjerovali mi ili ne u Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusu Krista.

"Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše; prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje. Štovatelji tvoji videć me vesele se, jer se u tvoju riječ pouzdam. Znadem, o Jahve, da su ti sudovi pravedni i da si me s pravom ponizio. Tvoja ljubav nek mi bude tješiteljicom po obećanju koje si dao sluzi svom. Nek dođe na me milosrđe tvoje da poživim, jer Zakon tvoj moja je naslada. Nek se smetu oholi, jer me tlačće nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljati. Nek mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje zapovijedi. Nek mi srce savršeno bude u tvojim pravilima, da ne budem postidjen." (Jod- Psalmi 73-80)

Istina o Božjoj riječi, Bibliji

Božja riječ, Biblija iznosi Božju objavu čovječanstvu o njegovu postanku, smislu i budućnosti. No, osim iznošenja vječnih istina o Bogu, čovjeku i njegovu odnosu, Božja riječ, Biblija upućuje o ponašanju prema Bogu i bližnjima, te nudi suvremene mudrosti neprolazne vrijednosti. Bog je na dobrobit čovjeka i njegove zajednice uspostavio kodeks moralnosti koji se iznosi u biblijskim tekstovima.

Potpuna istina i laž otkriva se u Božjoj riječi, Bibliji

tek vjerom u našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, kada onaj isti Duh koji je nadahnjivao pisce Božje riječi, Biblije pomaže u razumijevanju i spoznaji. Božja riječ, Biblija nam nedvosmisleno iskazuje činjenicu grešnosti svakog čovjeka nesposobnosti samospasenja, čime je sav ljudski rod jednako ovisan o Božjoj milosti za spasenje. A Bog zbog svoje ljubavi prema čovječanstvu želi da se svi spase i dođu do spoznaje istine, pa je žrtvovao svojeg jedinog Sina da umre zastupničkom smrću da ne pogine niti jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni. Tu radosnu vijest Bog ne nameće, nego pruža čovjeku slobodnu volju da odluči hoće li primiti Božji milosni dar te uzvjerovati i spasiti se. Dva su osnovna djela Božje riječi, Biblije - Stari i Novi zavjet.

Božja riječ širit će se

Je li Božja riječ, Biblija ljudska knjiga ili je Božja sveta knjiga? Ljudski gledano Božja riječ, Biblija je obična ljudska knjiga pisana ljudskom rukom. Svaka stranica i stil pisanja djeluje ljudski, ali u Božjoj riječi, Bibliji nalazimo više od 1.500 puta gdje piše jasno i glasno da je to Božja riječ! Odgovor na pitanje je li Božja riječ, Biblija ljudska knjiga ili Božja sveta knjiga glasi: Božja riječ, Biblija je ljudska i Božja knjiga! Božju riječ, Bibliju pisali su ljudi nadahnuti božanskom mudrošću i posebnom objavom, stoga Bog nam govori izravno kroz Božju riječ, Bibliju. Božja riječ, Biblija jedina pruža potpunu istinu o Isusu Kristu, spasenju i vječnom životu. Božja riječ, Biblija je pouzdana, a slijedeći zapise Božje riječi, Biblije doista susrećemo Boga spoznajući da Božja riječ, Biblija objavljuje istinu o Bogu i to autoritetom koja ne posjeduje niti jedna druga knjiga na svijetu. A taj je autoritet nesumnjivo ishod Božje moći. Božja riječ, Biblija je kristocentrična: sve što je Bog namislio prije postanka svijeta ispunjava se u Isusu Kristu, koji je vrhunac svega, jer po njemu je sve stvoreno i položeno njegovim nogama!

Temelj kršćanske vjere i djelovanja jest Božja riječ, Biblija, a u njoj naime izravno doznajemo da:

"Svako je pismo od Boga nadahnuo i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odganjanju pravednosti, da čovjek Božji bude savršen-opremljen za svako djelo ljubavi!" (2 Timoteju 3: 16,17)

Nanovo rođenje, čudo koje mi Hrvati trebamo!

Mi, Hrvati, domovinski i iseljeni trebamo nepobitno najveće Božje čudo, nanovo rođenje! Nebiblijsko objašnjenje "nanovog rođenja" na jednostavan i razumljiv način. Kao što je električnoj svjetiljki kratki spoj jedan od razloga da se ugasi, ljudski je grijeh razlog da se kontakt s Bogom prekine. Popravkom kratkog spoja svjetiljka nanovo svijetli, tako i "nanovim rođenjem" čovjek pojedinac uspostavlja nanovo kontakt s Bogom! Evo što Božja riječ, Biblija piše o tome. Bog je upozorio Adama i Evu:

"Ali sa stabla spoznajete dobra i zla, da nisi jelo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" (Postanak 2:17).

I umrli su. Stideći i kajući se što su učinili pokušali su pobjeći od Boga, koji ih je istjerao iz vrta. Njihov intelekt je potamnio, a komuniciranje između njih i Boga bilo je prekinuto.

Mi smo (čovječanstvo) naslijedili njihov grijeh. Do duše, nismo izgubili sposobnost razumijevanja, ali smo izgubili sposobnost razumijevanja kako se vratiti Božjem putu. Što je još lošije, ostali smo bez načina kako popraviti učinjenu štetu.

Adam i Eva počeli su fizički umirati onoga dana kada su zgriješili. Moralno i duhovno čovječanstvo (to smo mi, vi i ja!) zaronilo je u mrak. Umrli bi zauvijek i rastavljeni od Boga da se Bog nije umiješao. Bog obnovi naš duh, oprašta nam prošlost i daje nam nove osobine, nanovo smo rođeni!

Ovdje se govori o ozbiljnoj promjeni. Drugim riječima, kao što nas fizičko rođenje čini članovima naše zemaljske obitelji, tako je i potrebno duhovno rođenje kako bi bili članovi nebeske obitelji. Kasnije u

uskrsnuću dobiti ćemo novo tijelo.

Nije čudno kad Krist kaže Nikodemu (farizeju, članu židovskog velikog vijeća):

"Zaista, zaista kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega!" (Evangelje po Ivanu 3:3)

Nikodem nije to razumio i upita Krista:

"Kako se može čovjek, kad je već star, roditi? Zar može po drugi put ući u utrobu majke i roditi se?" Odgovori mu Isus: **"Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko. Što je rođeno od tijela, tijelo je; što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh: treba da se odozgo rodite. Vjetar puše gdje god hoće. Čuješ mu šum, ali ne znaš ni odakle dolazi ni kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha."**

Božja riječ čovjeku

"Kako to može biti?" upita ga Nikodem. Isus mu odgovori: **"Ti si istaknut učitelj u Izraelu, i to ne razumiješ! Zaista, zaista, kažem ti: govorimo ono što znamo, svjedočimo ono što smo vidjeli, a ipak ne primete našeg svjedočanstva. Ako mi ne vjerujete kad vam rekoh zemaljske stvari, kako ćete mi vjerovati ako vam budem govorio nebeske?"** (Evangelje po Ivanu 3: 3-12)

Nanovo rođenje Božje je djelo, bez ljudske pomoći. Novo rođenje se događa u nama. Dobijemo duhovni život i spojeni smo s Bogom! Nismo perfektni u našem svakodnevnom životu, ali Bog nas je učinio različitim! Nanovo rođenje čovjeka, kao što smo naučili, nije nešto što mi činimo, već što Bog čini u nama. Dobijemo novu narav i u isto vrijeme Duh Sveti zauzme svoje mjesto stanovanja u nama! Poslušajmo riječi apostola Pavla:

BLAGDAN KRŠTENJA GOSPODNJEGA (1)

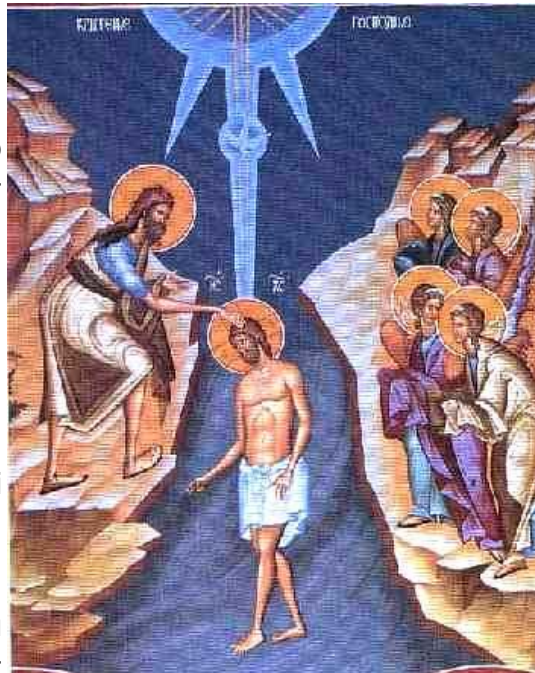
fra Martin Planinić, Mostar

Sin je Božji zaronio u dubinu našega čovječstva da bi nam došao. On Riječ, poslana od Oca trebao je obaviti svoju zadaću pa se tek onda i u svom Božjem i u svom ljudskom liku vratiti k svome iskonu – k Ocu.

Postupak već započinje. Isti Sin, koji nam zaronivši u naše čovječstvo dođe, zaranja u vodu da bi se vratio k Ocu kad zaroni u svoju krv te izroni iz svoga groba i podzemlja.

Kao što je Isus zaronio u naše čovječstvo da bi nam došao, moramo i mi zaroniti u njegovu bogolikost da bismo se vratili Bogu koji nas je za se stvorio. Po krštenju postajemo zajedničari božanske naravi i djeca Božja. Sin nam je to počeo omogućavati svojim zaranjanjem u vodu da bi nam to upotpunio svojim silaskom u smrt, izlaskom iz groba i odlaskom u Očevu krlib u kojem uvijek bijaše kao Riječ-Bog i odakle nam dođe kao Riječ-tijelo.

Sjećajući se svoga krštenja i svoga bogosinovstva, zahvalni Ocu koji nam posla svoga Sina i Sinu koji nam omogući uzlazak Ocu svomu i Ocu našem, pažljivo poslušajmo sutrašnje prvo čitanje.

Krštenje Gospodnje

stvarnu i djelotvornu svoju riječ: Ropstvo je okončano; Krivnja okajana; Pravda Božja je zadovoljena, i Izrael je dvostruko kažnjen za svoje grijehе.

Taj, dvostruko kažnjeni Izrael, očekuje Boga koji mu ide u susret da mu oprost i da ga spasi. Budući da je Izrael zbog svojih grijehа bio daleko od kišne milosti ili milosne kiše, između njega i njegova Boga besputna je pustinja. Jer, Bog do svoga cijeloga naroda općenito i do svakoga pojedinca u svom narodu posebno želi doći kroz besputnu pustinju. Zato on **traži preko svojih glasnika** da mu se napravi put kroz pustinju. Kao što je Bog nakon izlaska iz Egipta i prolaska kroz Crveno more omogućio put svom narodu kroz pustinju, tako je dužan i njegov narod omogućiti svom Bogu put kroz pustinju. On to traži i zahtjeva. Traži radno zalaganje. Dolinu treba povisiti. Goru i brježuljak sniziti, neravno poravnati i strmo izravnati.

Kako to učiniti? Nije nemoguće. Bog će omogućiti, ako njegov narod ne bude malodušan. Neka narod učini što može. Bog će učiniti što narod ne može pa će zalaganjem Boga i naroda biti ispunjena Božja i narodna želja. Bog koji će doći i zakasnuti ne će, na vrijeme će se svome narodu smilovati i njegov Bog uvijek biti. Koliko se ljudi budu ponizili pred Svevišnjim, koliko budu pokorni pravednom, toliko će dobiti od milosrdnog. Ispunit će se rečeno i obećano, jer: Svatko će vidjeti na djelu Slavu Boga koji spašava. Vidjet će ga cijeli narod i svaka jedinka u tom narodu.

NAKON PRVOG ČITANJA

(Iz 40,1-5. 9-11)

Naš Bog je Bog utjehe. On pravedan kažnjava grješnike i milosrdan tješi kažnjene. Isti Bog što prijeti kaznom, prijetnju ostvaruje kad mu je kažnjeni narod odlazi u ropstvo. Kad je kazna odmjerenja i izvršena suvišna je prijetnja kaznom, a pogotovo kad je grješnik zatražio milosrđe. Tada nastupa utjeha. Jer, isti Bog koji je najavljuvao kaznu najavljuje i utjehu, ali ne kao praznu izreku nego kao

NAKON PSALMA

(Ps 104,1b-2. 3-4. 24-25. 27-28. 29-30)

Ne bih želio govoriti o tek pročitanim riječima na temelju Staroga zavjeta nego bih želio o njima govoriti obasjan svjetlom Novoga zavjeta: Boga veličanstveno opisana u pročitanoj psalmu možemo prihvatiti kao Trojstvo u Jedinstvu i Jedinstvo u Trojstvu, premda **psalmist ne poznaje kršćansku tajnu o Trojstvu** niti je mislio na Trojstvo

dok je pjevao o svom Bogu. Mi pak možemo nešto o toj uzvišenoj tajni nazreti na temelju Biblije, ali samo u svjetlu kršćanske vjere: Bog, odjeven veličanstvom i ljepotom, je Otac *"od koga svako očinstvo u nebesima i na zemlji ima ime"* (Ef 3,15). Svjetlost kojom je ogrnut kao plaštem tko bi to mogao biti, ako li ne njegov Sin, *"Bog od*

Boga, svjetlo od svjetla, pravi Bog od pravoga Boga". A kako je mogao na vodama sagraditi dvorove svoje? Na osnovi Staroga zavjeta ne znamo, ali na osnovi Novoga zavjeta i sutrašnje svetkovine Gospodnjega krštenja možemo reći: **Bog koji je izgovarajući svoju suvječnu i subitnu Riječ stvorivši nebo i zemlju, razapeo je svoj šator.** A kad je ta ista njemu suvječna Riječ postala tijelo, načinjen je vječni njegov šator na zemlji. A dvorove svoje počeo je graditi na vodama kad je njegov Sin, *"Škrinja zavjetna i Šator svevišnjega"* ušao u Vodu jordanu da bude kršten. Na vodama je Bog nastavio graditi svoje dvorove skupljajući živo kamenje i dovršio ih kada je iz kupelji preporođenja izašla njegova Crkva, sastavljena od mnoštva koje je Hram Božji u Duhu, obilato izlivenu kroz vode krštenja.

Svaki kršćanin njegov je hram. Vjernici su njegovi dvorovi izrasli iz krsnih voda. A Bog graditelj i gospodar tih svojih dvorova dolazi im u posjet na oblaku koji je drugo ime za Duha Svetoga i na krilima vjetrova koji je opet drugo ime za istu stvarnost Duha Svetoga.

Na krilima Duha dolazi Bog Otac sa svojim Sinom Isusom Kristom da ispuni nutrinu svakoga čovjeka. On je sa svojim Sinom svojom vječnom Riječi sve stvorio i s Duhom Svetim sve uredio. Gledajući red u sebi i oko sebe što je mogao drugo pisac nego li zapjevati Bogu: *"Kako su divna djela tvoja, Gospodine! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvaranja tvojih."*

Bog nije svijet stvorio pa ga stihiji pustio, nego se za nj brine, u skladu s vjerskom istinom: *"Bog je sve stvorio, sve uzdržava i svim upravlja."* Sva bića čekaju od Boga hranu u pravo vrijeme i Bog je obilato daje svakom biću, posebno čovjeku. Jer, čovjeka on hrani prirodnim dobrima kao i sva svoja stvorenja, ali mu daje do znanja da čovjek i u preo-

bilju tjelesne hrane može biti jadan i gladan. Niža su bića sretna kad su zadovoljila tjelesne potrebe. A čovjek? Nesretan je ako ne nahrani svoj besmrtni duh. A za to mu treba potpuno drukčiji kruh, jer: *"Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih"* (Mt 3,4). Zato, osim hrane što hrani tijelo čovjeku, da bi čovjek bio potpuno sit, treba mu za hranu Riječ, u srce upisana, u Pismu napisana, s Bogom istovjetna, tijelom postala te ustima propovijedana, ušima slušana, vjerno prenošena i u djelo provođena. Treba mu u konač-

nici utjelovljena Riječ - Riječ tijelo postala - u liku kruha ljudima darovana. Tek tako hranjen i nahranjen čovjek je doista sit.

Sva bića ovise o Božjem Dahu. Dok im ga Bog daje bića žive, a kad im ga oduzme, ona ugibaju. Dah Oca i Sina Duh Sveti, Duh Životvorac, u čovjeku nastanjen, čovjeku nakon grijeha uskraćen, vraćen je po Isusu Kristu, novom stvoritelju. Budimo stoga zahvalni Isusu Kristu koji nam dođe kroz vodu našega ljudstva i koji nam put pokaza k izgubljenoj sreći zaranjajući u Vodu Jordana i u Vodu svoje muke da bi nam kroz hladni grob došao kao novi Stvoritelj koji dahnuvši kaza: *"Primate Duha Svetoga"*. **Duh Sveti je na-**

dnaravni život otkupljena čovjeka. Taj nadnaravni Dah ne napušta čovjeka u času smrti nego u času grijeha. Grijeh je samoubojstvo. A smrt sveta čovjeka je vječni život s Bogom i u Bogu. Radije umrijeti i u vodu smrti zaroniti kao pravednik negoli živjeti kao nevaljalac i bogohulnik.

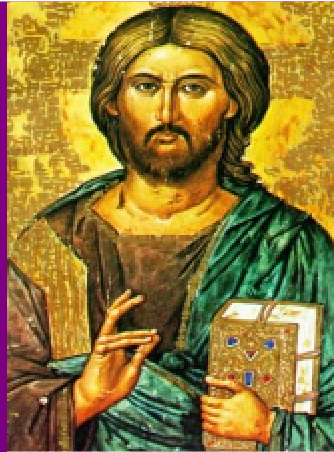
Budimo mrtvi zlu ovdje živeći pa ćemo doista živjeti, premda ćemo tjelesno umirati. Budimo živi. Čuvajmo taj Sveti Božji Dah. Čuvajmo Darovanog nam Duha Svetoga, posebice u njegovoj godini, u *"Godini Duha Svetoga"* kako bismo mogli, unatoč teškoćama koje nas pritišću blagoslivljati Boga s današnjim psalmistom i veličati ga s Marijom kojoj velike stvari učini Svesilni.

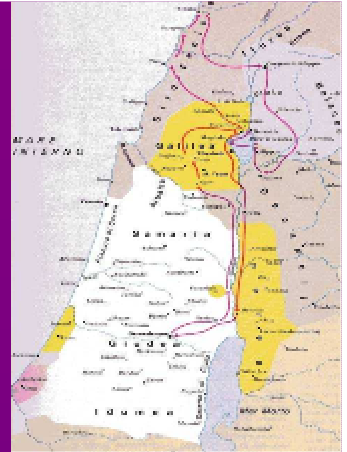
Krštenje Gospodnje

**XXIII^a
NEDJELJA
KROZ
GODINU B**

Marko 7,31-37

**U ono vrijeme:
Vrati se Isus iz
krajeva tirskih
pa preko
Sidona dođe
Galilejskom
moru,
u krajeve
dekapolske.**

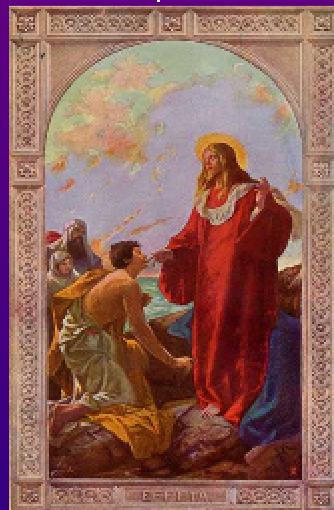

**Donesu mu nekoga gluhog mucavca
pa ga zamole da stavi na nj ruku.**

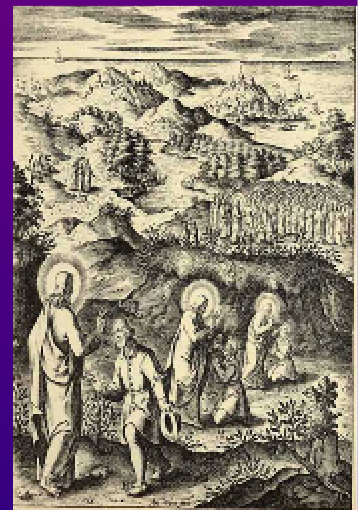

**On ga uzme nasamo od mnoštva,
utisne svoje prste u njegove uši,
zatim pljune i dotakne se njegova jezika.**

**Upravi pogled
u nebo,
uzdahne i
kaže mu:
»Effata!« - to
će reći:
»Otvori se!«**

**I odmah mu
se otvoriše
uši
i razdriješi
spona jezika
te stade
govoriti
razgovijetno.**

**A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što
im je on više branio, oni su to više
razglašavali i preko svake mjere zadivljeni
govorili: »Dobro je sve učinio!
Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!«**

Prezentaciju je izradio
**FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured
sv. Nikole Tavelića**

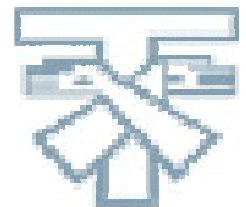
Ivekovićeva 8 51000

RIJEKA

Tel. 051/ 641-449

Fax: 051/ 648-697

E-mail adresa: frs-
sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (39)

Mieczysław Malinski

DOĐITE K MENI SVI

Susresti Boga. Ponekad u crkvi, u osami, u tišini, u pobožnosti, u molitvi, u zvjezdanom času rasvjetljenja, u dubini svog srca. Ponekad u doživljaju nepravde, u grižnji savjesti, u svijesti vlastite krivice. Ponekad u pruženoj ruci, u praštanju, u smiješku koji nismo očekivali, u do-broti na koju nismo uopće računali, u pomoći koju smo nenadano primili. Ponekad kad srce zakuca otkrivši ljepotu, ugledavši patnju — Bog ti prilazi kao svjetlo u tami.

*14. nedjelja kroz godinu A,
Mt 11, 25—30*

PREZREN

Tvoje dostojanstvo. Bez obzira što smo slabi, maleni, kratka vijeka; bez obzira što nas pritíšte naša materijalnost, naša tjelesnost; bez obzira što smo grešnici, što često padamo - u velikoj smo cijeni: pred Bogom, pred sobom i pred našim bližnjima.

Radi tog dostojanstva obvezan si izbjegavati sve što bi te obeščastilo: svaku laž, svaku dvoiličnost, svaku spletku, svaku prijevaru — svaku vrstu ra-čunice. Dužan si tu najveću obvezu neprestano obnavljati, stalno i što je moguće bolje ostvarivati. To je cjeloživotni poziv.

Dostojanstvo bližnjega. Prema drugim ljudima tvo-ja je prva dužnost i obveza svakog poštivati, nikoga ne prezirati,

nikoga ponižavati; dapače poma-gati, otkrivati njihove vrednote i zadatke.

Dostojanstvo naroda. Izgubimo li ga - gubimo sebe. Steknemo li ga - stekli smo sebe. Samo ljudi koji sebe poštuju i međusobno se cijene čine istinsku zajednicu.

*14. nedjelja kroz godinu B,
Mk 6, 1—6*

SODOMCIMA ĆE U ONAJ DAN BITI LAKŠE

Leži li krivi-ca samo na slušateljima evanđelja? A što je s navjestiteljima? S onim svećenicima, teolozima, vjeroučiteljima, laicima, čije pouke i osude unose razdor?

Je li krivica samo na onima koji traže primjere kršćanskog života? A što je s onima koji moraju davati primjer, a vladaju se sablažnjivo? Sa sveće-nicima, redovnicima, laicima čiji neuredni život, se-bičnost, gramzljivost, bezobzirnost, hinjena poniz-nost svakog odbija?

Zar ne treba reći, da će takvim "navjestiteljima" evanđelja biti teže nego Sodomi i Gomori?

*14. nedjelja kroz godinu C,
Lk 10, 1 — 12. 17—20*

USTAŠKA SVIJEĆA I ANTIFAŠISTIČKO SVJETLO NA MARKOVOM TRGU

Gen Kameni, Zagreb

Gen Kameni, novinar Glasnika: Spremni.

Antica Ustrajnić, predsjednik Nove Ustaške Stranke: Spremni!

GK: Zašto ste u mraku?

AU: Kakav mrak. Nema mraka! Ovo je antifašističko svjetlo.

GK: Otkad ste Vi antifašisti?

AU: Nismo mi antifašisti, nego je svjetlo anfašističko.

GK: Odakle Vam antifašističko svjetlo?

AU: Od Luke Bebića.

GK: Baš od Luke Bebića? Ne mogu vjerovati, pa on ratuje s ustašama. Žešći je od Ante Nobila.

AU: To je točno.

GK: Ratuje s Vama, a šalje Vam na dar antifašističko svjetlo?

AU: Nije nam Luka Bebić poslao antifašističko svjetlo, nego Mate Knezović.

GK: Onaj odvjetnik što je zapalio svijeću na Trgu sv. Marka za Arbitražni sporazum s Republikom Slovenijom?

AU: Taj!

GK: Moram opet pitati. Ništa mi nije jasno. U kakvoj ste Vi svezi sa svijećom zapaljenom pred Hrvatskim Saborom?

AU: Bila je to naša svijeća.

GK: Ustaška?

AU: Tako je. Prava ustaška svijeća!

GK: Nju je trebao zapaliti Mate Knezović pred Hrvatski Saborom?

AU: Ne!

GK: Nego gdje?

AU: Jednu u Hrvatskom Saboru, drugu u Vladi RH, a treću na Pantovčaku.

GK: Čemu paljenje svijeća na tim "svetim" antifašističkim mjestima Republike Hrvatske?

AU: Treba im prosvjetliti pamet.

GK: I Stjepanu Mesiću?

AU: Ma ne njemu. Odakle njemu pamet? Barem to dobro znamo.

GK: Onda je došlo do zamjene. Luki Bebiću ustaška svijeća, a Vama antifašističko svjetlo?

AU: Upravo tako. Svidjelo se Luki uz svijeću. Dosta mu je mraka u kojem živi cijeloga života.

GK: Zadržao je svijeću. Sad će njegova družina vidjeti ljude i život oko sebe?

AU: Ne! Ne će. Na žalost! Luka će ustašku svijeću ponijeti doma. U Hrvatskom Saboru će i dalje ostati antifašističko svjetlo.

GK: Pa, dali su ga Vama?

AU: Dali su nam svoje pomoćno antifašističko svjetlo. Ono glavno, Titovo, pri kojem se ne vidi ni prst pred nosom, zadržali su za sebe.

GK: Tradicija?

AU: Da. Tradicija, ali i antikomunistička krilatica. "U mutnom (mračno) se riba (nacionalno bogatstvo) najbolje lovi (grabi)!"

GK: Odoh. Nisam navikao na antikomunističko svjetlo. Na mrak.

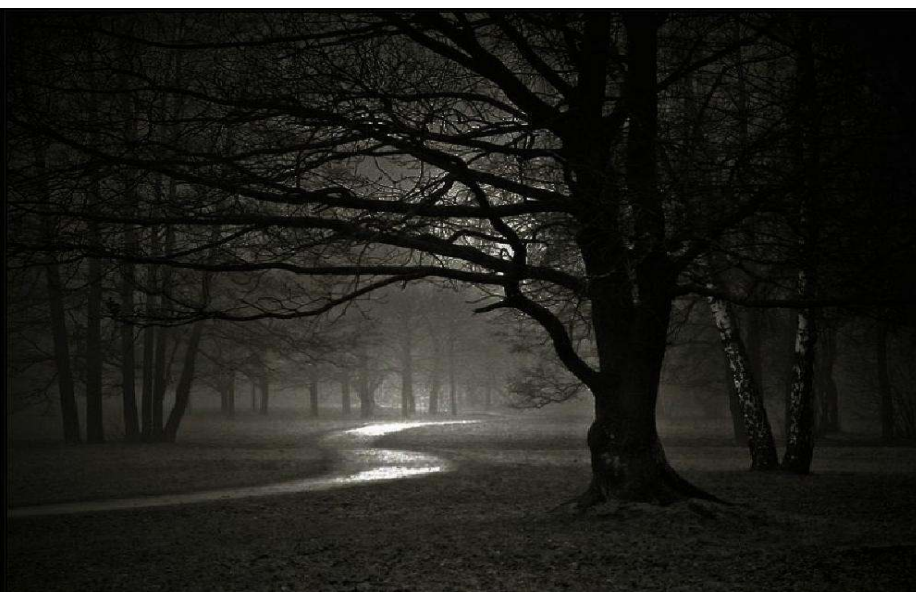
AU: Ponesi antikomunističko svjetlo glavnom uredniku. Na dar. Njemu razni tipovi dolaze. Neki ne mogu bez antikomunističkog svjetla. Mi ćemo ipak za sebe upaliti svoju ustašku svijeću. Navikli smo na vidjelu raditi.

GK: Hoću.

AU: Neka. Neka. Pozdravite urednika. Neka navrati. Na čaj. Romanijski, od čubre.

GK: Hoću. Spremni.

AU: Spremni!

Luka Bebić i Jadranka Kosor, uz pomoćno antikomunističko svjetlo, dogovaraju nove projekte s Borutom Pahorom

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:

Marija Dragun rođ. Takšić

Izlazak sunca

Sastojine za biskvite:

14 dag margarina, 8 jaja, 11 žlica šećera, 11 žlica oštrog brašna, 10 dag mljevenih oraha, 1 prašak za pecivo i 1 žlica ulja.

Izrada prvog dijela: Od 3 bjelanjka istući čvrsti snijeg. U drugoj posudi izmiješati 14 dag margarina, 3 žumanjka i 3 žlice šećera. Dodati 1/2 praška za pecivo, 3 žlice oštrog brašna i 10 dag mljevenih oraha. Na kraju umiješati snijeg od 3 bjelanjka. Tepsiju namastiti i pobrašniti, te smjesu istresti u tepsiju i ravnomjerno rasporediti.

Izrada drugog dijela: Od 4 bjelanjka istući čvrsti snijeg. Umiješati 4 žlice šećera, 1 žlicu ulja i malo praška za pecivo. Na kraju dodati 4 žlice oštrog brašna. Tu smjesu preliti preko prvog dijela u tepsiji.

Izrada trećeg dijela: Mikserom izraditi 4 žumanjka, 1 cijelo jaje i 4 žlice šećera da bude pjenasto. Na kraju umiješati 4

žlice oštrog brašna i malo praška za pecivo. Tako dobivenu smjesu preliti preko drugog dijela u tepsiji.

Peči u ugrijanoj pećnici na 200°C oko 20-25 minuta do zlatno-žute boje.

Pečeni kolač preliti sa sirupom napravljenim od 2 dl prokuhane vode i 5 žlica šećera.

Na hladan kolač staviti glazuru od čokolade.

Izrada glazure: Kuhati 10 dag čokolade, 3 žlice šećera, 3 žlice vode i 1 žlicu ulja. Kad se počne zgušnjavati dodati 10 dag margarina. Vruće preliti preko ohlađenog kolača.

Dobar tek!

PORUKE

P O Z I V

na Susret Hrvatske katoličke mladeži
u Zadru 2010. godine

Poštovani,

U Zadru će se 8. i 9. svibnja 2010. godine održati 6. Nacionalni susret

Hrvatske katoličke mladeži na kojem će sudjelovati mladi vjernici iz cijele Hrvatske. Tradicionalno na ovim Susretima sudjeluju i mladi vjernici iz Bosne i Hercegovine i Srbije.

Želja domaćina, Zadarske nadbiskupe, jest da ovaj 6. Susret po prvi put preraste u **Svjetski susret Hrvatske katoličke mladeži** na kojem bi sudjelovali mladi Hrvati iz cijeloga svijeta. Zbog toga je zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda uputio poziv na sudjelovanje svim mladim Hrvatima u Domovini i svijetu (vidi službene web stranice Susreta).

Cilj je da svaka hrvatska župa (misija) u svijetu pošalje bar dvoje hodočasnika na Susret u Zadar i da na taj način Hrvatska katolička mladež iz svijeta simbolički doživi zajedništvo sa svojom braćom iz Domovine.

Podrazumijeva se da su moguće i prijave većeg broja hodočasnika (autobusa), pogotovo iz bližih zemalja Zapadne Europe.

Pozivamo Vas da potaknete Vaše mlade za dolazak na ovo hodočašće. Sigurnismo da Gospodin sprema predivne stvari za njih i da će to biti jedno veliko osobno iskustvo koje će biti podijeljeno s mladima po povratku u svoje župe.

Naglašavam da je smještaj organiziran po obiteljima (besplatno) i da se za hodočasnike iz inozemstva prema potrebi može produžiti na nekoliko dana.

Prijave iz inozemstva vrše se putem elektroničke pošte na adresu:

jstrika@lycos.com

Sve informacije o Susretu mogu se pronaći na službenim web stranicama:

www.mladi-zadar.com

Unaprijed zahvaljujemo na Vašoj suradnji!

telefon +385-23-331.582

Hrvatski
uljudbeni
pokret

Udruga za zaštitu
prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragon.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasiak

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
"OGNJIŠTE" Nakladna
zadruga

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković